

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Index Rervm Omnivm, Locorvmq[ue] Insignivm Qvae In Tribvs Dinstictis
voluminibus Consiliorvm Avgvstini Beroii Continentvr

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

D

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96541)

confl. lviij. n. 7	595
non facit ad imponendam poenam infamiae, ibid. n. 8	596
quod tunc tenetur, in conf. cxv. nu. 5	741
quod calum fortuitum praecedat, facit quem teneri de ca-	
sa damno, & excusari illum, qui alias ex pacto de eo tene-	
retur confl. cxxiiij. n. 9	517
tenetur minus nocere alteri in duobus reis debendi, & locis, in	485
conf. xxi.	485
tenetur culpa alterius compensatur, in conf. xcxi. nu. 9	718
ut non procedat, ibid. nu. 34	720
tenetur debet compensari, in confil. lvii. num. 42. pag. 194.	
in numero 3	741
tenetur ab auctoritate superioris, in conf. 195. nu. 4	741
tenetur, quando non interpellatus quis actualiter fatetur	
quando alio interpellationem satisfacere paratus	
confl. lxvij. nu. 4	371
tenetur nulli remissa censetur, quando dominus illum ad gra-	
tiam admittens recipit, ibid. n. 10	328
tenetur coniungi non principaliter, sed accessorie, in con-	
filiis	39
tenetur tempus, & secundario conditionem, in confi-	
l. numero 1	89
tenetur, accerta mente disponentis, conditionem proprie non im-	
pedit, quia ubi actura, & ideò in hac conditione mens po-	
nitur, quam verba attenduntur, in conf. cxix. nu. 7	119
tenetur, licet verba quando modum, & non conditionem im-	
pedit, in conf. cxxii. nu. 5	102
tenetur proprie non dicitur, quando in libello duo remedia fu-	
erint ponitur, in conf. lxvij. nu. 4	233
tenetur possessori, & possessori, videas in verbo possessorium, &	
possessorium	
tenetur actionum, & remediorum, videas in verb. actio, & in ver-	
bis actio	
tenetur omnium populi monachus de iure communi absque dispensa-	
cione laici institutione habentis potestatem insinuandus potest	
seculares exercere, in conf. xxiii. nu. 28	82
tenetur ecclesia habentibus cōgregatio monachorum, ibi. nu. 29	82
tenetur non habet canonicos, in conf. xvi. nu. 19	87
tenetur a parte non datur iniurio nisi furiosis, & mente ca-	
sa, in re tutore, in conf. xxxvij. nu. 3	163
tenetur acquirat possessionem, & possidet non sibi, sed furioso, in	
conf. 17	224
tenetur habere, & habere, sed minus legitime parificatur, in	
conf. 5	79
tenetur datur in testamento, & confirmatus praefertur legitimo,	
confl. crum. 17	352
tenetur ab incompetenti iudice facta, valet, quando curator dat	
consensus, & de administratione curae immittit, in consilio	
crum. 16	307
tenetur fit minor, ut eius auctoritate minor possit constitueretur	
curator procuratores specialiter, & expressè ad omnes causas	
mandato in forma, potest tunc minor auctoritate huius cu-	
ratorem procuratores cum libera, & cum potestate substituendi	
procuratores, in conf. xxiii. nu. 7. & 13	80
tenetur a quo iudice minori dari debeat, in conf. cii. nu. 2. 14.	
tenetur 36. cum sequen.	
tenetur licet datur minori coram uno iudice an sit legitimus, &	
datur et aliam licet coram alio iudice, ibidem numero 15, &	
ad numero 23	
tenetur potest ad causam, ad quam fuit datus, potest idem, quando	
generaliter potest, in conf. xiiii. nu. 4	80
tenetur licet generaliter ad omnes causas, & lites habenti non efficitur	
curator ad certam licet, nisi primo cum causa cognita	
tenetur, in conf. cii. nu. 18	307
tenetur generaliter ad omnes causas, & lites sufficiens est ad comprehendendi	
omnes causas quocunque iudice, ibid. n. 19	cad.
tenetur, & legitiimi administratores, & se pro talibus geren-	
tes possunt alienare, maxime sine decreto, in conf. lxi. nu. 20	217
tenetur, & quomodo donec possint, ibidem nu. 21	cad.
tenetur qui etiam esse poterit, habens rem communem cum minore	
curatore, & curator non possint res illorum, quorum nego-	
cio, ultra triennium locare, nisi certa forma servata, locatio	
partis minoris ipso iure non valet, in conf. cxiii. nu. 1. & 3, 118	
tenetur testamentarius non possunt bona minoris administrare	
curator causa fuerit illis a iudice loci decreta, & ipsi inventarium	
facere, in conf. cxi. nu. 15	645
tenetur necessaria, & iustissima, ibid. n. 16	cad.
tenetur bonus tenetur administrationis illorum rationem reddere	
tenetur requirere restituere, in consilio clxi. num. 39. pag. 738. & in con-	
silio, 13. uol. i.	718
tenetur fallaces rationes reddere tenetur, in conf. cxviiij. nu. 6. & 7	362
tenetur ut si qd facti dicatur, quid requiritur, in conf. 184. nu. 1	689
tenetur ita factum censetur, ibid. nu. 1	689
tenetur ut si a censetur relicta uxore, quod fuit relicta domini-	
um, usufructuaria, & administratrix omnium bonorum, in con-	
filiis. num. 2	148
Romanus locus iussimus omnibus existit, i. conf. xviiij. nu. 67	57
tenetur forum declinare nulli permittit eff, maxime in ardu-	
peribus causis, in conf. ni. nu. 68, & 84. ubi limitatur.	

Augustini Beroij.

- 3 Cursus decem illi arguit quem de negligentia, & culpa, in confilio
 xv numero 35
 Cursus temporis, uide in uerb. tempus. 41
 Cursus aquae, uideas in uer. aqua.
 Cursus fluminis, uideas in uerb. flumen.
 1 Cystodia: ad custodiam ciuitatis quando clerici una cum laicis te-
 neantur, in conf. xxi. nu. 25
 1 Cystos fratum minorum dicitur esse prelati, in conf. xcj. nu. 9 101
 3 Cuthodes rei debent portare farrum ab alio fuisse factam alias ipse farrus
 praesumitur, & torqueri possunt, in conf. cxxij. nu. 8 614

D

- D**AMNA. I. quis de crimine per interlocutoriam non dicitur, in consil. viii. num. 3. 40
Damni ratio si iudice potest ex confessione rei sponte in iudicio facta, absque aliis adimiculis, & probationibus, in consilio cxlviii. num. 6. 480
Et quando, ibid. num. 12. 481
Et maxime, quando talis confessio esset certa, & uerisimilis, ibid. num. 7. cad. 481
Damni ex eodem crimine, & delicto quando quis possit in consilio cxvi. num. 36 & 37. 558
Vide etiam de hoc in verbo crimen, & in verb. delictum.
Damni non potest delinquentis mortuus ante sententiam latam post accusationem, seu inquisitionem contra eum de crimine commissio fore matam, in consil. 186. num. 2. 555
Et quando contra illum mortuum proceditur, ad quem finem illius memoria damnetur, ibid. num. 3. & 13. cad.
Damni quando possit memoria defuncti delinquentis, & ad quem effectum, uideas in verb. memoria.
Damni hodie extra ordinem ex forma statutorum ciuitatis serui pene non efficitur, & possunt heredes relinquere, in consil. viii. num. 1. 39
Damni per sententiam diffinitum, & condemnatoriam secundum iuris ordinem in pena capitali ex forma statuti bona sunt publicanda, ibidem num. 4. 40
Damni bona in crimine læsæ maiestatis quando à fisco uendicentur, in consil. cxliii. num. 42. 469
Damni restituti ad bona non dicuntur ad illa bona restituti, quibus ipsi priuati fuerint ex facto proprio aliunde proueniente, quam ex causa, super qua restituti concessa fuit, in consil. num. 24. & 33. 173
Reliqua de huiusmodi restitutione uideas in verb. restituere, & restituere, & in verb. priuilegiis.
Damna etiam sub nomine interesse continentur, in cōs. cxlii. num. 15 & 18. 718
Damni appellatio etiam in statutis comprehendit furtum, in consilio cxliiii. numero 1. 614
De damnis statui statutum loquens an habeat locum in furto, in consilio cxlii. num. 2. & 10. pag. 611. cum seq.
Dammum non dicitur lucris amissio, in consil. cxlv. num. 14. 419
Et quando damni appellatio lucris amissio comprehendatur, in consilio cxliiii. num. 27. 28. & 29. 410
Dammum, & preiudicium alterius semper à lege tacite subintelligitur exceptum in concessione principis, ibid. num. 22. 409
Dammum alterius modicum de iure communi ad impediendum aliquid non consideratur, sed solum magnū, & naturale, in consil. 144. num. 23. 410
Et quando etiam quodlibet damnum leue, & modicum attendatur, ibidem numero 24. cad.
Dammum pati, & lucrum amittere non parificatur, in cōs. cxli. num. 2. 536
Dammum, & odium alterius tollit presumptionem, quod ex diuturnitate temporis presumatur solemnitas, & auctoritas seu consensus superioris, uel alterius pro solemnitate requisitus inteuuisse in consil. v. num. 17. & 18. 26
Damna, & iniuriæ sequi ab eo, quo protectio debet prouenire, iniquum est in consil. xix. num. 1. 167
Damna, & interesse extraordinaria dicuntur esse incerta, & non liquida, in consil. cli. num. 16. 361
Ad damna, & interesse quis condemnari non potest, nisi illis probatis in consil. cxlviii. num. 27. 680
Ad damnum restitutionem, & condemnationem agi potest possessorio recuperande contra eum, qui spoliatus, uel cuius mandato spoliatus iuris presumptione facta censer, in consil. cxlvii. num. 18. 430
De damno passo quando iuramento domini contra uillam ad emendationem ex statuto loci obligatum sit standum, & quando non, in cōs. cxliii. num. 6. & 18. pag. 612. & in consil. cxliii. num. 7. 614
Dammum, & lucrum omne undecunque proueniens, omnisque impensa in societate debet communicari, & societati imputari, in consilio cxc. num. 2. & 10. pag. 711. cum seq.
Erjan, & quomodo hoc procedat, ibid. num. 12. & 27. 712
Damni, & lucris computatio non in fine administrationis, sed de anno in annum inspicere debet, in consil. cxc. num. 6. 715
Damna etiam, seu usura, quæ loco interesse debentur, à die mortis, & iuxta consuetudinem regionis, in qua rationes exercentur, ueniunt in redactione rationū, & solutione reliquorum, in consil. cxiii. num. 24. 718
Ad damna an, q̄s, & quō fideiusor teneat, uideas in verbo fideiusor.
Cum dano alterius graui non potest uni subueniri, commodius est neuuū iuari quam alterum lædi, in consil. viii. num. 8. cad.
Dammum ne quis indebitè patiarur, tolleratur statum esse superfluum, & nihilque operari, in consil. cxli. num. 12. 402
Dammum ne quis indebitè patiarur, interpretatio potius est facienda, &

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- verba nihil operentur, in conf. xv. nu. 8. 50
- 1 Damnum ne indebiti alteri inferatur, semper est facienda interpretatio, in conf. clxxvij. nu. 55 784
- 1 Et quandoque ea fit, q. alias fieri non deberet, in conf. cxxvj. nu. 8 522
- 1 Damnum omne, & periculum circa fructus iam perceptos, & a solo separatos contingens est conductoris, & non locatoris, in conf. lxx. nu. 3 527
- 1 Damnum intollerabile, quod conductor casu fortuito circa fructus patitur, ad dominum spectat, ut is mercedis remissionem conductori facere teneatur, sine casu fortuito diuino iudicio, siue potentia humana euenit, in conf. xliij. nu. 4 542
- 1 Damnum in re locata aut contingit circa fructus, aut prouenit ex impedimento usus rei, aut ex uitio rei, uel chafmate, & de his omnibus remissio, ibid. nu. 12 543
- 1 Damnum circa rem, & fructus rei contingens quale, & quantum esse debeat ad hoc, ut remissio sit conductori facienda, ibid. nu. 13 544
- 1 Damnum, & incommodum magnum, & intollerabile conductoris in re locata, & eius fructibus quomodo capitur, ibid. nu. 14 544
- Reliqua de his uideas in uerb. locatio, & in uerb. conductor.
- Videas etiam de damno, in uerb. praedictum.
- 1 DARE uerbum sui natura significat donationem, in conf. lxx. nu. 6 233
- 1 Et est uerbum iuris translatum, & iurium cessionem conuenire potest, in conf. 188. nu. 6 706
- 1 Et importat dominium pleno iure transferre, in conf. cclij. nu. 35 770
- 1 Dare, & concedere: haec uerba conueniunt mandato simplici, & non procuratori in rem suam, in conf. clxxvij. nu. 2. 706
- 1 Et donationem sui natura importat ibid. nu. 2. 707
- 1 Datis rem, & tradi rem sunt diuersa, in conf. xv. nu. 7. 38
- 1 Dare continet ius, tradere autem factum, ibid.
- 1 Ad dandum obligatus praecise cogitur, ibid.
- 1 Ad dandum, ad uendendum, & ad tradendum teneri sunt diuersa ibidem numero 9 544
- 1 Dare qui ex obligatione, & promissione tenetur, tradere etiam tenetur in consequentiam ex dispositione legis, sed non ex uirtute obligationis, & promissionis, ibid.
- 1 Contra obligatum ad dandum, seu uendendum non potest agi ad tradendum simpliciter, nec ad plus re, uel causa, ibid. nu. 10. 39
- 1 Ad dandum obligatus magis arctatur, quam obligatus ad factum, ibid. nu. 7. 38
- Reliqua uideas in uerb. obligatio, & obligatus.
- 1 Do rem, ut des pecuniam, dicitur contractus innominatus, ibid. nu. 16 39
- 1 Datum alicui gratia ipsius dantis, non acquiritur illi, cui datur, sed remanet ipsius dantis, in conf. lxxij. nu. 7 219
- 1 Datum ab illo, qui non potest de iure dare, habetur pro non dato, in conf. lxxvi. nu. 4. 251
- 1 Data irrenouabiliter censetur res, quae iure proprio, & in perpetuum est data, in conf. lxxij. nu. 10 222
- 1 Idem, quando est data cum clausula ad habendum, possidendum, uendendum, ibid. nu. 11 544
- 1 Data si res sit insoluitum, uel in dote aestimata tali aestimatione, quae emptionem faciat, pro minori pretio dimidia iusti pretii, uel quam ualeret, quo remedio sit succursum, in conf. lxxij. nu. 13 544
- 1 DATARE, & collationis beneficii prioritas si non constet, quis sit praefereendus, in conf. xii. nu. 9. 44
- 1 Data, uel praefationis tempus rescriptis, & breuibz semper attendendum, in conf. cccv. nu. 57 598
- 1 DATATIO continetur in calculatione, & redditione rationum, uidelicet reliqua soluere, ac etiam factum accessorie explicabile etiam per alium loco illius, qui adimplere debebat, in conf. xxxviii. nu. 23 124
- Reliqua de hoc uideas in uerb. ratio.
- 1 Datio ob causam, uel ob solutionem debiti dicitur potius distractus, quam contractus, in conf. lvi. nu. 18 203
- 1 Et censetur esse contractus innominatus, & in eo locutus est penitentia, in conf. lxxi. nu. 21 17
- 1 Dationes ob causam multae sunt, quae nullo modo dicuntur donationes, in conf. lxx. nu. 17 234
- 1 Datio ob causam, & donatio ob causam differunt inter se, & quomodo, ibidem numero 36 233
- 1 Datio rei insoluitum pro quantitate debita, & promissa uenditionem in se continet, in conf. lxxii. nu. 6. 222
- 1 Datio insoluitum simpliciter facta absque aliqua mentione haereditum censetur facta etiam pro haereditibus, in conf. lxxiii. nu. 7 544
- 1 Ex datione insoluitum ita dominium in creditorem transfertur, sicut ex uenditione, si debitor tradens erat dominus, aliis uisucapiendi, & praescribendi conditio, in conf. cccv. nu. 3 773
- 1 DATIARI conductus datium cum certis pactis, & capitulis si bannum contra fraudantes aliter, quam in pactis, & capitulis contineatur, fieri impertinet, non banno, sed pactis, & capitulis uti debent, illudque bannum est nullum, in conf. clxxiii. nu. 3 469
- 1 Datiariis officialis potest ipsi datariis praedictare, ibid. nu. 13 472
- De sententia inter datarios, & mercatores lata, uideas in uerb. sententia.
- 1 DATIO soluere ecclesiae tenetur, & quando, in conf. xxxi. nu. 6. & 3. 99
- 1 In dationis materia quomodo cognoscatur contractum esse locationis, & conductionis, remissio, in conf. clxxiii. nu. 11 543
- 1 Super datio soluendo compositio, & conuentio, seu remissio a datariis, & publicanis de iure fieri potest, in conf. lxxv. nu. 3 383
- 1 Et quibus haec compositio, aut remissio nocere debeat, ibid. nu. 4. 544
- 1 Contra datii, seu gabellae exactorem agitur actione populari, ibidem numero 14 384
- Et quando, ibid. nu. 24. 27. & 30. pag. ead. cum seq.
- 1 Data non possunt reformari, augeri, uel minui a praeside prouinciae absque expresso principis mandato etiam in utilitatem publicam,

- ibidem numero 17.
- Reliqua uideas in uerb. vectigal, & in uerb. gabella.
- Dati locatio, & conductionis, & conductor, uideas in uerb. locatio, & in uerb. conductor.
- 1 DATORIS iure extincto ius quoque accipientis resoluitur, in conf. xlii. numero 1.
- Et an hoc sit uerum, & quando, ibid. nu. 23. & 24.
- 1 DARE uerbum etiam iunctum cum uerbo posse importat praedictum, in conf. xlii. nu. 9.
- 1 Debiti soluere pecuniam debitam non sufficit illam creditorem re, nisi realiter, & actualiter offerat, atque deponat, in conf. ccc. nu. 1. 544
- 1 Et quando etiam oblatio sufficit, ibid. nu. 25
- 1 DEBITOR quis in libris sine suo consensu creati non potest, in conf. cxxviii. nu. 4.
- 1 Debitores creandi auctoritatem habentis scripturae in dubio est facienda, & pro ea praesumitur, nisi contrarium probetur, ibid. nu. 24.
- 1 Debitor proprie quis dicatur, in conf. xxxi. nu. 12.
- 1 Debitor mentio facta simpliciter, uel in conditionibus, de qua intelligatur, ibid. nu. 13.
- 1 Debitorum personae obligatae possideri non dicitur, in conf. lxx. nu. 1.
- 1 Debitorum nomina certo loco non coarctantur, in conf. clxx. nu. 3.
- 1 Debitor non potest respectu pignoris plus iuris in creditorem suum uel singularem successorem transferre, quam ipse in re pignori habet, in conf. xlii. nu. 4.
- 1 Debitor, qui constituit se nomine creditoris rem precario possidentem rem alienando atque tradendo, & creditor qui ad possessionem civilem praedictat, in conf. lxx. nu. 2.
- 1 Et creditor potest incontinenti de facto, & ex intervallo iure rem hanc esse possessorio recuperare, ac remedio l. fin. C. de acqu. poss. suam possessionem recuperare, ibid. nu. 6.
- 1 Debitor, & usufructuarius quoad praedictandum creditorem praetario in sua ciuili possessione per alienationem, & traditionem ab eis alteri factam differunt, & quomodo, in conf. lxx. nu. 1. & 2.
- 1 Debitor re, quae precario nomine creditoris se possidere continet, tradendo, & tradendo quo creditor praedictare dicitur, ibid. nu. 1.
- 1 Debitor an precario nomine pro creditore se possidere continet, non simpliciter se pro creditore constituit possidere, diffiniendum praedictandum creditorem per eius alienationem rei, & traditionem praedictam, ibidem numero 12.
- 1 Debitor, qui pignus dedit, quocumque temporis spatio rem hanc non potest per creditorem excludi a facultate offerendi praedictam, ut pignus sibi restitatur, in conf. cccv. nu. 1.
- 1 Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 7.
- 1 Debitor, qui cum pacto constituit, & precarii simul iandi boni ditor hypothecauit, non possidere, sed esse in possessione boni, in conf. xlii. nu. 15.
- 1 Et si possidet, cui possideat, ibid. nu. 16.
- 1 Debitor, qui bona sua obligauit, & illa creditoris nomine possident, quoad quos effectus iuris ipse possidere, & deservit, ibid. nu. 17.
- 1 Debitor ubiqueque obligando sua bona, uel per pactum constituit, uel per pactum precarii, uel aliter ex pacto, aut ex dispositione legis, nem possessionem in creditorem transtulit, non potest potius per pactum, puta constituit, precarii, conductionis, & similia creditorem rem aliqua sua possessione priuare, in conf. lxxii. nu. 2.
- 1 Quid si debitor in casu praedicti rem uere, & actualiter alteri tradidit, ibidem numero 23.
- 1 Debitor si creditoris succedat, obligatio extinguitur, in conf. clxx. nu. 1.
- 1 Et quae iura tunc ipsi creditoris competentia confundantur, & quando, in conf. cccvii. nu. 14.
- 1 Et quando haec successio uim solutionis habeat, & quando non, ibid. nu. 15.
- 1 Debitor debet, & actionem passivam a se, inuito creditore, non excutere, in conf. lxxv. nu. 16.
- 1 Debitorem mutare creditor inuitus non cogitur, ibid. nu. 20.
- 1 Debitoris cessionarius, uide in uerb. cessionarius.
- 1 Debitor etiam in casu, quo aliquid a creditore tempore solutionis sciendum, si solutionis est adiecta dies, in mora constituitur, si solutionis non soluit, uel non obtulit, in conf. lxxvi. nu. 3.
- 1 Debitor obligans pignori creditoris sua bona ab eo naturali creditore transferat, & adiciens pactum precarii, quam possessionem aliter constituit, & quam, si cum constituto etiam precarium dicitur, & reuocando precarium quis eorum, & quomodo in his casibus fideat, in conf. lxxj. nu. 13.
- 1 Et quis in his casibus in se sequestratione fructuum ad faciliorem praestandam ad effectum, ut illi fructus relaxentur, admittatur, & praestetur etiam in terminis statutorum Bononiz, ibid. nu. 14.
- 1 Contra debitorem debitorem quando exequutio sententiae fieri potest, in conf. cccv. nu. 1.
- 1 Debitor, qui eiusdem fori cum creditore, debet, ad domum creditoris, & ibi offerre se paratum soluere, & pecuniam ostendere, in conf. cccvii. numero 20.
- 1 Debitor, qui ultra promissionem de soluendo Bononiz, Regii, sententiam ubique locorum pacto expresso se totaliter subiecit iurisdictioni, & quorumcumque iudicium, & illorum compulsionem, condemnationem, & aggratationem, coram quibus uoluit, & debet, sit posse conueniri, ac realiter, & personaliter capi, & detineri, & si possit conueniri, ac realiter, & personaliter capi, & detineri, in dubio in quocumque loco etiam dissimili, & remotiori capere poterit conueniri, & capi, in conf. lxxviii. nu. 11.
- 1 Debitor quando ad domum creditoris accedere tenetur ad hoc, uel

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

...constituitur, & quando non, in consilio cli. nu. 15. 566
...moram debet tempore convento pecuniam de-
...offere, & solvere, vel saltem deponere absq; eo, quod creditor,
...tenebatur offerre, & haberet inuestituram, in consil.
...756
...in mora non constituitur per interpellationem factam
...in consilio clii. nu. 7. & 12. ubi declaratur. 311
...soluere pecuniam non sufficit, q; illam creditori offe-
...atq; deponat, in consil. cx. nu. 12. 603
...etiam oblatio sufficit, ibid. nu. 25. 605
...oblatio quando pro liberatione pignoris sufficiat & quan-
...cad.
...propter difficultatem in obligatione personali,
...annuatim certam quantitatem pecuniarum, in
...nu. 19. 54
...tempore solvere teneatur, excusatur a mora, si offerat
...absq; iusta causa nolit accipere, in consil.
...500
...cum hoc, quod creditor nequeat
...post Pascha, neutrius temporis lapsu in mo-
...interpellatus, in consil. cxix. nu. 57. 577
...hoc procedat, ibid. nu. 8. cad.
...in pascha, & deinde ad voluntatem, & ar-
...petitionem creditoris, per lapsum paschatis in mora co-
...si simpliciter in pascha solvere promissit, in
...cad.
...petitioni, seu exactioni credito-
...alia interpellatione in mora constituitur, &
...ibid. nu. 8. cad.
...quando constituitur in mora per lapsum diei, quando
...Florentiae, vel Bononiae cer-
...nu. 14. 566
...dicam illi, indigeo pecunia, qua
...in consil. cxix. nu. 7. & 1. 67. cum seq. 666
...non potest nisi post eventum conditionis effica-
...in consil. cxix. nu. 8. 666
...summae incerta quomodo in mora constitua-
...nu. 17. 566
...conventus, qui obtulit se paratum stare liri, & iudi-
...per litis contestationem non dicitur in mora consti-
...nu. 4. 726
...hoc sit verum, ibid. nu. 27. 729
...mora per difficultatem excusatur, ibid. nu. 4. 726
...hoc sit verum, ibid. nu. 28. 729
...tempore, & loco solvere teneatur, quomodo mora cui
...constituere possit, in consil. cxix. nu. 2. 218. 29.
...seq.
...quomodo per oblationem facta creditorem in mora
...interpellatione rei liberatur, & quando secus, ibid. nu. 29. 738
...constituitur in mora per diem certam solutioni appo-
...modo debitor mora illam evitare possit, ibid. nu. 30. cad.
...certa die in alio loco fieri debebat, ibid. nu. 31. cad.
...creditor sine diversis fori, ibid. nu. 32. cad.
...creditorem in mora constituere per oblationem illi
...dies, quo ad illius notitiam oblatio facta peruenit, ibid.
...cad.
...etiam in verb. creditor.
...bonae fidei propter moram commissam per interpel-
...non factum teneatur ad usuram, & propter moram ob-
...delicti ipso iure absque interpellatione commissam ad usu-
...loco interesse lucu cessantis debeatur, maxime in cre-
...mercatoris pecunias suas exereere, in consil. cxix. nu. 20. 727
...mora existens non liberatur per diem adiectam causa limi-
...obligationis, quin etiam ad usuram, & interesse praeteriti tem-
...illam diem conveniri possit, ibid. nu. 57. 732
...ultima quando ei non noceat, in consil. clii. nu. 7. 311
...mora teneatur ad id, quod res pluris valuit, usq;
...non ultra, ibid. nu. 10. cad.
...etiam ultra, ibid. nu. 15. 311
...ad fructus, & interesse ratione mora teneatur, in consilio
...736
...interpellatione, ibid. nu. 11. cad.
...ex factis, & culpa commissi fideiussori nocere non
...in consil. cxix. nu. 36. 734
...in omnem causam promississet, vel per verba pin-
...obligasset, ibid. nu. 32. 731
...principalis mora fideiussori, qui in omne causam promissit, no-
...modo, quo ipsi debitori principali, in consil. cxix. nu. 47. cad.
...de hoc videas in verbo fideiussor.
...debitoris, videas etiam in ver. mora.
...principalis non prodest pactum factum ad fauorem fideiussoris,
...conatus fuit in consilio clii. nu. 17. 312
...ante moram perempta specie debita, seu genere subal-
...in consil. 194. nu. 3. & 17. 735
...pecuniam debitam deponens cum libera potestate
...data recipendi eam ad eius beneplacitum liberatur, & pecu-
...ad creditorem spectat ibid. nu. 9. cad.
...non creditore perit pecunia data mercatori, ut il-
...in alio loco, si casu fortuito pereat, ibid. nu. 12. 736

1 Debitor pecuniae quando debitor generis subalterni efficiatur, & debi-
tor generis subalterni qui peremptione illius liberetur, ibid. nu. 23. 737
1 Debitor pecuniae quando interitu illius liberetur, & quando non, ibid.
nu. 25. 16. & 27. cad.
1 Debitor certae quantitatis pecuniae in certa moneta, ea postea reproba-
ta, atque prohibita extimationem illius in alia moneta solvere tene-
tur, ibid. nu. 16. cad.
Reliqua de his plenius, videas in verb. pecunia.
1 Debitor generis generalissimi propter casum fortuitum, & periculum
peremptionis non liberatur, in consil. cxix. nu. 12. 737
1 Debitor speciei peremptione illius liberatur, ibid. nu. 24. cad.
1 Debitor quantitatis in genere actione ex testamento, & ultima volunta-
te, perempta quantitate casu fortuito non liberatur, ibid. nu. 42. 740
1 Debitor certae quantitatis, & sic generis generalissimi dicitur mercator
debens ex causa cambii certam pecuniam in certo loco solvere, & ex
periculo & casu fortuito circa bona, & res ipsius contingente non li-
beratur, etiam si perdidisset omnem pecuniam, quam in illo loco ha-
bebat paratam ad soluendum illis, quibus solvere tenebatur, ibidem
numero 16. 736
1 Debitor ab obligatione non liberatur, si campfor, & tertius pro illo sol-
vere promissit, nisi expressè animo novandi promiserit, in consilio
cxvii. nu. 1. 747
1 Etiam si promissit principalis debitor se constituto, ibid. nu. 4. cad.
1 Debitor delegans debitorem suum, quem sciebat, seu praesumebatur sci-
re decocturum, non dicitur ab obligatione liberatus, sed ipsi credito-
ri de dolo ad damnum, & interesse teneatur, ibid. nu. 7. 748
1 Et quomodo scire praesumatur debitorem delegatum decocturum, ibid.
numero 8. cad.
1 Debitor meus an, & quando a me liberetur mercatore, seu campfore mi-
hi iussu debitoris mei solvere promittente, in consilio cxviii. nume-
ro 14. 15. & 16. 570
1 Debitor liberatur, si alius eius nomine, etiam illo innito, creditori suo
soluerit, quando vultiter soluit, in consil. xvi. nu. 5. 190
1 Debitoris nomine delegato pro dote, periculum omne ita ad maritum
pertinet, quod ad eum omnis cura, sollicitudo, & expensa litigii, ac
exigendi spectat, in consil. cxviii. nu. 9. 678
1 Debitor dotis promissae nomine assignatus, a quo maritus novandi cau-
sa fuit stipulatus, si defecit facultatibus, & maritus in exigendo ne-
gligens fuit, periculum est ipsius mariti, ibid. nu. 7. cad.
1 Inter debitorem, & creditorem pactum factum de soluendo tertio absen-
ti, quid operetur, in consil. cxviii. nu. 6. 799
1 Et quando possit reuocari, & quando non, ibid. nu. 7. cad.
Reliqua de hoc, videas in verb. pactum.
1 Debitori etiam in causa dotis non praedicitur pactum factum de dando
pignus insolutum, quin pecuniam debitam solvere possit, in consilio
cciii. num. 13. 766
1 Debitor creditori circa rem pignoratam obligari potest ad casus fortui-
tos, de quibus alias non teneatur, in consil. cxlii. nu. 12. 538
1 Debitor retentione pecuniae solui certo tempore promissae uti, & illam
solvere potest, quando creditor non observavit, nec adimplevit debi-
tori id, quod observare, & adimplere tenebat, in consil. cxliii. nu. 28. 546
1 Etiam si promissit solvere non obstante quacunque exceptione, ibidem
numero 3. cad.
1 Immo etiam si cum iuramento solvere promississet, ibid. nu. 4. cad.
1 Debitoris confessio de certa quantitate per creditorem acceptata nocet
in ea quantitate debitori, in consil. cxlii. nu. 3. 714
1 Debitor, vel eius heres an & quando actionem, & obligationem contra
creditorem non petentem etiam de iure canonico praescribat, siue sciat,
siue non sciat se esse debitorem, in consil. 81. nu. 2. 260
1 Et an mala fides, & peccatum tunc ad impediendam praescriptionem
iuxta dispositionem iuris canonici prohibentis praescriptionem
per mala fidem, & conscientiam rei alienae consideretur ibid. nu. 3. cad.
1 Debitor etiam sciente, actio ex cursu temporis tollitur, quando lex vo-
luit eam tolli in poenam habentis actionem, ibid. nu. 6. 261
1 Debitor cum mala fide actionem personalem adversus creditorem pro-
scribente, quomodo contra eum possit agi, ibid. nu. 12. cad.
1 Debitoris scientia obest sibi, & heredibus suis ad praescribendum con-
tra creditorem, etiam statuto loci praescriptionem decem annorum con-
tra creditorem non petentem inducere, in consil. 82. nu. 5. 2620
1 Debitor iurans non probare solutionem nisi per instrumenta quomodo
possit absque metu periculi se probatione testium adiuuare, in consil.
c. num. 19. 303
1 Debitoris bona quando pro executione sententiae diffinitivae capiun-
tur: non est locus primo, vel secundo decreto in pignore iudiciali, in
consil. cli. nu. 25. 309
1 Debitorem meum si feci capi, deinde petam mitti in possessionem bono-
rum, admitti debeo, & quare, in consil. xxxviii. nu. 15. 123
1 Debitores fugitivi, & de fuga suspecti in plurimis differunt a debitori-
bus simplicibus, in consil. xi. nu. 15. 31
1 Debitoris suspecti, & fugitivi capturam creditor petens quomodo, &
qualiter iurare debeat, in consil. xii. nu. 1. 2. & 7. 31
1 Debitoris suspecti captura debet de mandato iudicis, & per illum, cui iu-
dex mandavit, & non per alium fieri, in consil. xii. nu. 3. 32
1 Debitor de fuga suspectus captus debet iudici, cuius auctoritate fuit ca-
ptus praesentari, & non ad carceres duci, in consil. xii. nu. 4. cad.
1 Et quando hoc sit verum, ibid. nu. 6. cad.
1 Debitoris de fuga suspecti captura conceditur propter superuenientem
deteriorationem, & suspensionem, de quo solum fidem fieri sufficit
absque eo, quod probatur illum tempore debiti contracti fuisse ido-
neum

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- neum, immo etiam si tunc fuisset non soluendo, & postea deterioratio vel suspitio, aut scientia non idoneitatis illius superuenisset, captura conceditur. in consil. x. nu. 5
- 3 Debitoris suspecti captura conceditur et ex aliis causis, quam ex eo, quod debitor non possideat immobilia, in consil. 12. nu. 13
- 3 Conceditur etiam, quamvis possideat immobilia, sed non sufficiat pro satisfactione debiti, ibi nu. 14
- 1 Debitor ob timorem fugae potest capi, & arceari, & compelli, ut saltem caueat, et quando possit declinare forum, seu ius reuocandi domum haberet, in consil. 13. nu. 14
- 3 Debitoris suspecti captura à iudice concessa, quæ propter aliqua à creditore omnia denegari potuisset, substat, si postea creditor illi iustificauit, in consil. 12. nu. 15
- 3 Debitoris suspecti, & fugitiui captura non committitur, nisi contra non possidentem immobilia, ibi nu. 6
- 3 Et an id sit verum, ibi nu. 13. & 14
- 3 Debitor fugitiuus, & suspectus etiam in domo propria sue habitationis capi potest, in consil. 11. nu. 14
- 3 Debitor iniuste, & inualide capus tanquam fugitiuus, & suspectus, si fideiussores de iudicio fuit, & iudicatum soluendo præstitit, capturam approbasse, illique consensisse dicitur, in consil. 9. nu. 14
- 3 Et an id ita sit verum, ut capturam nullam amplius dicere, & se ante oia relaxari, ac pristina libertati restitui petere nequeat, ibi nu. 15. ead.
- 3 Debitori, qui tanquam suspectus de fuga iniuste, & inualide captus, violentia spoliatus, seu expulsiu inferri dicitur, in consil. 9. nu. 16. ead.
- 3 Debitor tanquam suspectus inualide captus, si post capturam inualidam promittat non simpliciter stare iuri, sed etiam copulatiue iudicio fuit, & parere mandatis curi an, & quando possit contrahere, & de iurisdictione, ac incompetencia iudicis opponere, & quando non, ibi nu. 17. & 34. pag. 26. cum seq.
- 3 Et quid si per metum, & vim compulsus promississet, ibi.
- 3 Debitor suspectus, & fugitiuus citatur personaliter, & capitur solum ad finem comparandi, & iudicio subditi, in consil. x. nu. 3
- 3 Debitoris captura inualida petita ex aliis deductis confirmari est confirmanda, ibi nu. 7
- 3 Debitoris captura pro maiori summa, quam esset debitor, est nulla, in consil. 12. nu. 5
- 3 Et an pro quantitate debita, & liquidata substat, ibi nu. 11
- 3 Debitor ex facto iudicis, & familiaris sue tantum iniuste capus non debet relaxari in prauidicium creditoris, qui iuste processit, & creditum suum liquidauit, sed si petatur, captura debet confirmari, ibi nu. 10
- 3 Debitor captus, & carceratus iniuste, & indebitè ex parte iudicis, seu eius familiaris, uel in loco, in quo de iure capi non poterat, est ante omnia tanquam spoliatus sue libertati restituendus, nec ulla exceptio, quare non sit restituendus, et potest opponi, in consil. 11. nu. 1
- 3 Et in qua domo hoc procedat, ibi nu. 9
- 3 Et in quibus debitoribus, ibi nu. 14
- 3 Idem est de porticu domus, in quo debitor captus ante omnia est relaxandus, & sue libertati restituendus, in consil. 11. nu. 4
- 3 Contra, ibi nu. 6. 11. & 16
- 3 Debitorum nomina, uideas in uerb. nomen.
- 3 Debitoris apotheca, uideas in uerb. apotheca.
- 3 Debitoris pena, uideas in uerb. pena.
- 3 DEBITVM proprie quod dicatur, in consil. 31. nu. 12
- 3 Debitum iuratum, an comprehendatur sub iudicio debiti præscriptionem per decennium inducente, in consil. 82. nu. 8. & 9
- 1 Debitum partim per testes, & partim per instrumenta probari potest, quâdo statutum prohibet debitum ultra certam summam probari per testes, in consil. 133. nu. 38
- 3 Debitum an probetur per confessionem debiti factam à testatore, prout in tali scriptura, in consil. 15. nu. 21
- 3 Quid si testator se debere iurauit, ibi nu. 22
- 3 Debitum probandi nouus modus inducitur à statuto excludente creditorem à petitione, si debitor, uel eius hæres iurauerit se soluisse, & creditor per decem annos debitum non petiisset, & id statum comprehendit etiam debitum iuratum, ac etiam debitorem, uel hæredem scientem se debere, in consil. 73. nu. 9
- 3 Debiti confessio, & promissio de illud soluendo intelligitur de debito, ad quod antea tenebatur, & non aliter, in consil. 206. nu. 33
- 3 Reliqua de confessione debiti, uideas in uerb. confessio.
- 3 Debiti confessio facta in iudicio ere quoque sit, & committitur absque alia sententia, nulloque iuris ordine seruato, in consil. x. nu. 9
- 2 In debito inter alios contracto non est locus compensationi, in consil. 46. num. 7
- 2 Debiti compensatio cum legato facto nunquam fit, quando relictum est ex legis dispositione necessarium, debitum uero ex contractu uoluntarium, in consil. 46. nu. 10
- 3 Reliqua uideas in uerb. compensatio.
- 3 Debiti obligatio non dicitur simpliciter tolli ex cursu temporis à statu to loci inducto, sed ex illo una cum iuramento solutio probari dicitur, in consil. 19. nu. 9
- 3 Debitor et præscripta solui debent, si testator pro exoneratione conscientie mandet sua debita solui, in consil. xv. nu. 8. 49. & 51. ubi id declaratur, & limitatur, pag. 41. cum seq.
- De præscriptione debiti, uideas in uerb. præscriptio.
- 2 Debitor solui testator simpliciter mandaret uxori, quam reliquit usufructuariam omnium bonorum, si, & donec dotes suas non repetierit, an uxor de bonis suis dotibus illa ad hunc effectum alienando, solui uere possit, in consil. 29. nu. 23

- 3 Debitor hereditaria dicuntur, quæ à defuncto, cuius sunt hereditas, tracta fuerint, non autem contracta ab aliquibus hereditibus communiter uiuentibus, in consil. 31. nu. 7
- 3 Debitum defuncti agnoscens, & soluens dicitur eo ipso factus solui, in consil. 57. nu. 37
- 3 Debitum alicui et nunquam ab eo possessionem si quis iniuste occupet, potest largi, & improprie dici spoliator, & prædator, in consil. 43. nu. 27
- Debiti scripturam negans, uideas in uerb. scriptura.
- Debiti satisfactio, & solutio, uideas in uerb. satisfactio, & in uerb. solutio.
- 2 DECEDES non dicuntur, qui non nascuntur, in consil. 2. num. 2
- 2 Decedere in substitutionibus quid importet, ibi nu. 18
- 2 Decedere ab intestato, & intestatus, uide in uerb. ab intestato, & intestatus.
- 3 DECERNI cursus arguit quem de negligentia, & culpa, in consil. 35. num. 35
- 3 DECERNERE, uerbum decernimus est noui iuris introductionem, in consil. 110. nu. 23
- 1 DECI MA dicuntur esse quid spirituale, & quoddam sacamentum, in consil. 21. nu. 11
- 1 Decimas exigere est quid spirituale, & laicis non competere, in consil. 35. num. 32
- 1 Quandoq; tamen est quid tpale, & laicis competit, ibi nu. 41
- 1 Et quando id uerum sit, ibi nu. 43
- 1 Decime, & primitiæ sunt pari modo debite, & ad illarum solutionem libet teneri, in consil. 19. nu. 2
- 1 Decima à quibus solui debeant, ibi nu. 6
- 1 Decima tanquam onus reale possessorem sequitur, ibi nu. 7
- 1 Ad decimarum solutiones quando homines alicuius loci tenent, & uniuerfi, & quando ut singuli, ibi nu. 3
- 1 Decime debentur ecclesiæ plebis iuxta consuetudinem in parochia concessa capellæ existenti in plebanatu, in consil. 20. nu. 3
- 1 In decimarum solutione consuetudo multum operatur, & potest, in consil. 19. nu. 3
- 1 In decimarum materia consuetudo est optima legum interpretatio, in consil. 20. nu. 4
- 1 Decimarum personalium, & magis prædialium parti debentur iuxta consuetudinem ecclesiæ plebis, in qua sacamentum horum prestat, in ecclesiâ, seu capellâ parochiali, in qua alia sacamentum prestat, in consil. 20. nu. 6
- 1 Decime personales magis, quam prædiales debentur ecclesiæ plebi, & prædiales magis ecclesiæ matri, quam parochiali, ut libenter debentur, in consil. 20. nu. 7
- 1 Decimas in uno, eodemq; loco posse diuersis ecclesiis diuersis, & rationibus deberi, non inconuenit, ibi nu. 8
- 1 Decime uni ecclesiæ de certis fructibus tantum, & alteri de aliis, ibi possunt, ibi nu. 9
- 1 A decimarum solutione quis ex indulto apostolico eximii potest, in consil. 19. nu. 4
- 1 Sed non ex consuetudine etiam longissimi temporis, ibi nu. 5
- 1 In decimis non debet antiquis ecclesiis præiudicari ex translatione uer capellæ, seu ecclesiæ parochialis, in consil. 20. nu. 2
- 1 Decime ante Lateranensem concilium poterant ab ecclesiâ ex uita laicis in feudum concedi, & in illos perpetuo transferri, ut ex concilio peccato detinerent, & naturaliter possiderent, in consil. 41. num. 1
- 1 Scus post dictum concilium, ibi nu. 3. & 7
- 1 Decimas Papa solus per suum priuilegium hodie laicis concedere, & feudum dare potest, in consil. 21. nu. 4
- 1 Decimarum fructus hodie post concilium Lateranensem ab episcopo, & alio inferiore non possunt laico perpetuo, uel ad longum tempus concedi, sed solum ad modicum tempus, & ad tempus uite, ibi nu. 5
- 1 Decimarum fructus quomodo laico ad tempus uite sua elocari possunt, ibi nu. 7
- 1 Decime ex iusta causa ante concilium Lateranensem ab episcopo, & alio inferiore concessæ hodie post dictum concilium non possunt episcopo, uel laico uasallo alteri laico etiam cum consensu superioris feudum concedi, seu in emphyteosim, uel aliter ad longum tempus perpetuo locari, in consil. 21. nu. 9
- 1 Quid si alteri ecclesiæ concederentur, ibi nu. 10
- 1 Decimarum, illarq; colligendi iuris laicus est incapax, ibi nu. 11
- 1 Decime ante concilium Lateranensem laicis in feudum concessæ, & ex aliqua causa ad ecclesiam, cuius erant, deuoluuntur, & concessæ non possunt postea ab episcopo, seu prælato ecclesiæ cuius concessæ sunt superioris alteri laico in feudum, seu aliter ad longum tempus concedi, ibi nu. 12
- 1 Et si concederentur, nullum ius ex tali concessione in laicum transiret, ibi nu. 13
- 1 Decime in feudum à laico habite, & detente in dubio præsumuntur concessæ post concilium Lateranensem, & per ecclesiam uendicari possunt, nisi laicus contrarium probauerit, ibi nu. 13
- 1 Et quando ante concilium prædictum præsumi debeant concessæ contra ecclesiam obtinere possit, ibi nu. 17
- 1 Decime etiam ante concilium Lateranensem in feudum laico concessæ non possunt per alium laicum præscribi, præferri contra ecclesiam ad quam essent de iure deuolutæ, in consil. 21. nu. 18
- 1 Decime an à laico contra laicum, cui illas habere de iure permittebatur, ita præscribi possint, sicut præscribitur ius patronatus, ibi nu. 24

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

... ecclesiasticis percipere, & exigere laici prohibentur, in
... 12. pag. 356. cum seq.
... abique peccato exiguuntur, quando ipsi ante concilium
... habuerunt. ibid. nu. 35.
... decimandi in feudum habuerunt. ibid. nu. 35.
... concessione probatur, concessione hanc ante dictu
... ead.
... fuisse factam, ibid. nu. 40.
... in consil. xix. nume. 14.
... non datur rei uendicatio, in consil. xix. nume. 14.
... consequendis quae actio ecclesiae possit competere, ibid. nu.
... ead.
... 24.
... officio iudicis intentari, ibid. nu. 19.
... ead.
... in capella parochiali, quam non apparet ab episcopo
... capitali fuisse constitutam cum certa, & distincta parochia,
... concessione decimarum illius parochiae, in dubio ad ec
... phis, & matrem tanquam antiquiorem spectat, in consilio
... 64.
... tanquam quid spirituale laico etiam ad modicum tempus
... non potest, in consil. xxi. nu. 3.
... nec prescribere, nec decimas absque peccato retine
... in consil. 34. nu. 31.
... hoc ius haberent, ibid. nu. 34. & 37.
... solus Papa hoc ius habet, ibid. nu. 34. & 37.
... temporis immemorialis hoc privilegium probatur, ibi
... ead.
... quem habuisse in feudum ante Lateranense concilium in
... praesentatur in consil. 34. num. 36.
... ead.
... 40.
... & uocare magis apta est coniuncta persona, quando de il
... tractatur, quam extranea, in consil. lix. nu. 2.
... in preteritis contraheantur etiam de iure canonico li
... modo non interueniat dolus ex proposito, nec lasio ultra dimi
... periret, nec refutetur contractus iuratus, in consil. 168. num.
... 47. cum seq.
... iure commune uti, etiam si esset minor, & ecclesia,
... 20.
... 337.
... mulieres, & ad consentiendum inducuntur, in consil.
... 209.
... superioris nemo debet, in consil. clxxxv. nu. 3.
... praesentatur mulieres adolecentulae ex fragili
... etatis, in consil. 49. num. 3.
... & a patre circumuenta filia, quae cum patre contra
... herent, in consil. xlix. num. 5.
... facit, propter doli re ipsa, in consil. 57. nu. 6.
... & doli uolenti, & scienti non inferitur, in consilio 49.
... 167.
... & uolentem committi possit, ibid. nu. 6.
... donatione interuenisset, an iuramentum in ea suppleat de
... rationis, in consil. 57. num. 5.
... Rote non statim in causis terminandis, nisi quatenus
... ratione, in consil. 18. nu. 115.
... 62.
... in nouis, & citatus teneatur mittere procuratorem, de
... 116.
... 62.
... 65. nu. 3. & uolens donationem per legitimacionem filij sub
... rocurari, declaratur, & in quo casu loquatur, in consilio
... 223.
... 483.
... 510.
... 411.
... 601.
... 663.
... hoc uerbum est aptum impostare fidei commissum, &
... in consil. x. nu. 8.
... nihil nouit addit, in consil. 72. nu. 11.
... id, quod prius statutum fuerat, nihil addit, nec
... in consil. 158. num. 10.
... in casu, quo semel tantum potest declarare, si
... inualide declarauerit, potest iterum declarare, in consilio
... 441.
... in consilio semper secundum terminos dispositionis declarare
... in consil. 111. nu. 9.
... per aliam, in consil. 141. nu. 6.
... & dispositionis semper à consuetudine reci
... in consil. 101. nu. 10.
... in consil. 51. nu. 18. & 23. 168.
... fit ex clausulis praecedentibus, ac etiā
... ibid. nu. 24.
... in consilio clxv.
... in mente, & dispositione dubia testato
... in consil. 57. num. 54.
... & quomodo ex dispositione testatoris fit
... in consil. 139. num. 1.
... & arbitrio alicuius remissum dicitur condionale, si & qua
... fuerit, in consil. clxv. nu. 69.
... & arbitrio boni uiri remissum, ibid. nu. 71.
... non declarant, nec arbitrantur ab illo recedi, & ad arbitriū
... possunt, ibid.
... & electioni quando fit locus, & quando non, in consilio 81.
... 259.
... in uerb. forus.
... superioris non afficit absentes, & ignorantes, in consilio
... 667.

3 Decretum principis, quod offendentes se, etiam ex noua causa, de pace rui
pta teneantur, non ualeat, in consil. clxvii. num. 15. 562
Et quomodo debeat intelligi, ibid. num. 16. ead.
1 Decretum alterius superioris non requiritur in contractibus principis,
& domini loci, sed sola iurisdictionis solemnitas sufficit, in consilio
lx. num. 34. 213
2 Decretum iudicis maximam tribuit fidem, & auctoritatem publico instru
mento, ut omnibus narratis in eo sit standum, in consil. 87. nu. 12. 380
2 Decretum in alienatione rei minoris debet à suo iudice interponi, nec iu
risdictio iudicis non fuit potest in hoc etiam de consensu partium pro
rogari, in consil. xxi. num. 46. 94
1 Decretum iudicis pro forma requiritur in locatione in emphyteosim de
reminoris, aliis locatio est nulla, in consil. 124. num. 17. 497
1 In decreto licet data fuerit potestas alienandi rem minoris, tamen intelli
gitur cum alia iuris solemnitate requisita, ibid. num. 22. 497
1 In decretis super alienationibus rerum minoris à iudice concessis strictis
sima fit interpretatio, nec in eis argumentum etiam à maiestate ratio
nis procedit, in consilio 182. num. 9. 687
1 Decretum superioris opus non est in retrouentione faciendi ex pacto de
functi ad ipsius haeredibus papillis, & minoribus, in consilio clxii.
num. 1. 612
1 Decretum concessum super uenditione, & alienatione hereditatis, nō di
citur in sui forma adimpletum, si bona hereditatis tantum uendantur,
& alienentur, & alienatio super alia re facta, tanquam sine decreto fa
cta, non ualeat, in consil. 182. num. 8. 637
2 Decreti interpositio in alienatione rei ecclesiae, mortuo episcopo, in capi
tulum non transit, in consil. 21. num. 47. 95
1 Decretum interpositum à iudice delegato, non seruata forma commissio
nis, est nullum, in consil. 89. num. 3. 372
1 Decretum ex falla causa interpositum dicitur nullum, ibid. num. 1. ead.
1 Decretum super non entibus, licet esse possint, & de futuro sperentur, fun
dari, & concedi non potest, in consil. 183. num. 2. 688
1 Decreti uerba, & forma debent ad unguem, & specificè obseruari, in consil.
124. num. 21. 497
1 Decreti solemnitas non praesumitur, neque probatur ex uerbis narratiuis
instrumenti, ibid. num. 20. ead.
1 Pro decreto iudicis in dubio est praesumendum, in consil. 89. nu. 27. 375
1 Decretum, & exequutio iudicis pro maiori summa, quam sit debitum, ui
tiatur in totum, in consilio 181. numero 7. pag. 686. & in consilio xij.
num. 5. uol. 3. 51
3 Decreto primo, uel secundo non est locus in pignore iudiciali, quando
bona debitoris pro executione sententiae diffinitiuè capiuntur, in
consil. 102. num. 25. 307
3 Decreto primo, & secundo quando fit locus, ibid. num. 26. ead.
3 Ad decretum primum, & immisionem bonorum in contumaciam proce
ditur, & non ad sententiam diffinitiuam, licet non cōtestata uerè, uel fi
ctè, in consil. 51. num. 35. 169
Decreti irritantis clausula, uideat in uerb. clausula.
1 De f e c t v s, & crimina opponere est quid grauissimum, in consil. xxv. nu.
17. & 19. 34
2 Defectus oppositus ad exclusionem illius, qui est in possessione, debet ab
opponente probari, in consil. xix. nu. 8. 75
Defectus, & crimina an, & quādo possint opponi à procuratore, uideat in
uerb. procurator.
1 Defectus omnis ad actus ualiditatem suppletur per clausulam omni me
liori modo, in consil. 82. num. 12. 353
1 Defectus omnis in quolibet actu suppletur per auctoritatem Papae, in consil.
88. num. 21. 368
2 Defectus nullus maior est defectu iurisdictionis, & potestatis, in consilio
176. nu. 3. pag. 770. in consil. xlix. nu. 21. uol. 3. 163
3 Defectus potestatis legati non suppletur per clausulas appositas in cōfir
matione Papae de iis, quae legatus concessit, & disposuit, in consil. 146.
num. 42. 425
2 Defectus solemnitatis in testamento praesumptionem iuris, & de iure con
tra notarium de dolo inducit, ut de falso teneatur, secus in aliis scri
bis, in consil. 2. nu. 2. 17
2 Defectus solemnitatis non potest suppleri à notario, qui scripturas nota
rij mortui potest publicare, in consil. 2. num. 5. ead.
Reliqua uideat in uerb. solemnitas.
1 Defectus formae maior est, quā defectus materiae, in consil. 56. nu. 5. 202
Reliqua uideat in uerb. forma.
1 Defectus consensus alicuius expostfacto etiam ex intervallo suppleri po
test, ubique actus est solum ratione defectus illius nullus, in consil.
73. num. 7. & 12. 304
Reliqua uideat in uerb. consensus.
3 Defectus notorius proprietatis quando excludat agentem possessorio re
cuperandae, in consil. 63. nu. 29. 225
Reliqua uideat in uerb. proprietas.
1 Defectus natalium maior est defectu etatis, & ordinis, in consil. 5. nu. 68. 30
1 Defectus natalium facit omnino incapacem ordinis, & beneficii, ibidem
num. 68. ead.
De dispensatione cum patiente defectum natalium in beneficiis, uideat in
uerb. dispensare, & dispensatio.
1 Defectus etatis maior est defectu ordinis, in consil. 7. num. 5. 25
De dispensatione cum patiente defectum etatis, uideat in uerb. dispensa
re, & dispensatio.
1 Defectum ordinis, seu etatis respectu ordinis patiens potest ad aliqua be
neficia admitti, nec est omnino incapax, in consil. v. nu. 68. 30
De dispensatione cum patiente defectum ordinis, uideat in uerb. dispen
sare, & dispensatio.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- Defectus uoluntatis, uideas in uerb. uoluntas.
 Defectus citationis, uideas in uerb. citatio.
 3 **DE FENDE** armis honorem suum non fecit, quam uitam propriam unicuique licet, etiam aduersarium occidendo, in conf. 141. nu. 4. 462
 3 Defendere ut quis se contra prouocantem etiam arma exercendo, uolucrando, & quandoque occidendo, impunè possit, quæ dicatur iusta, & legitima prouocatio, in conf. 173. nume. 1. 491
 Videas etiam in uerb. prouocare, & prouocatio.
 3 In defendendo se quis potest modum excedere illico, eodemque contextu prouocantem offendendo, ibid. nu. 2. ead.
 3 Et ob quam offensam licitum sit modum excedere, & quomodo, ibidem nume. 5. ead.
 3 In defendendo se excessus est etiam tolerandus, & permissus, ibidem numero 20. 493
 3 Et quando pro sui defensione modum excessisse, quis dicatur, ibidem numero 24. pag. ead.
 3 In defendendo se quando quis non data opera, nec ex proposito modum excessisse dicatur, ibidem num. 28. 494
 3 In defendendo se excessus etiam dolosus propter iustum dolorem honoris multum latius non pœna ordinatur, sed extraordinaria est pœnitus, & quæ pœna, in conf. 173. nu. 31. 495
 Videas etiam de his in uerb. defensio, & in uerb. excedere, & excessus, & in uerb. modus.
 3 Defendere de iure, & de facto rem uenditam si uenditor, eiusque fideiusor emptori promittat, quomodo de facto teneatur, & an ui, & armis id intelligatur, in conf. 21. nu. 15. 128
 1 Defensio in dilationibus consistit, in conf. vij. nu. 25. 37
 1 Defensio à principe regulariter tolli non potest, in conf. 148. nu. 18. 434
 3 Defensio fundata est super iure naturali, in conf. 174. nu. 17. 498
 3 Pro defensione rerum suarum, & honoris sui licitum est offendentem occidere, in conf. 178. nu. 21. 513
 3 Ad defensionem honoris sui quando offensus, & percussus dicatur etiam grauiori offensa percussorem offendere, & percutere, in conf. 173. nu. 22. 493
 3 Ad defensionem necessariam occidisse, an probetur, probando tantum se ad defensionem, uel prouocatam occidisse, & quomodo ista defensio probetur, in conf. 194. nu. 6. 9. 12 & 14. 549
 3 Et quid si prouocatio potuisset fugere, ibid. nu. 7. ead.
 3 Defensio, & prouocatio ex coniecturis probatur, ibid. nu. 8. ead.
 3 Defensio per testes etiam de credulitate deponentes probatur, ibid. nu. 9. ead.
 3 Ad defensionem sui scilicet presumitur prouocatus, & insultatus, ibidem num. 11. ead.
 3 In defensione modum excedens quomodo sit puniendus, ibid. nu. 13. ead.
 3 Defensio psonalis magis, quam realis est à iure permisa, ibid. nu. 17. 550
 3 Pro defensione sui quando quis dicatur modum excessisse, in conf. 173. nu. 24. 493
 3 Defensionis excessus non quoad pœnam pacis conuentionalem, sed quoad ad pœnam legalem arbitariam consideratur, in conf. 198. nu. 7. 562
 Reliqua de his uideas in uerb. excedere, & excessus, & in uerb. defendere.
 3 Ad defensionem sui necessariam quis scilicet censetur, si constat de prouocatione etiam simpliciter, alio non probato, præcipue, quando fuit prouocatus ab armigero, & solito iuxta, in conf. 173. nu. 25. 493
 Videas etiam in uerb. prouocare, & prouocatio.
 3 Ad defensionem rei medietatem quilibet in criminalibus potest pro reo cõparere, sed non ad immediatam, in conf. 174. nu. 13. 498
 3 Defensio mediata est, non autem immediata, neque necessaria testes pro reo producere, ibid. nu. 15. ead.
 3 Defensionis uia in criminalibus nec accusato, nec inquisito, nec alteri pro illo unquam est præciua, in conf. 194. nu. 2. 548
 3 **DEFENSOR**, & procurator potest comparere pro eo, qui bannitum occidit, & contra quem de homicidio procederet, & ad quid, in conf. 170. nu. 21. 487
 3 Defensor pro reo absente potest interuenire, ubicunque de crimine contra reu absentem posset ad sententia diffinituã pcedi, ibid. nu. 22. ead.
 3 Defensor criminofus quandoque eadem pœna cum ipso delinquente puniatur, in conf. 197. nu. 5. 559
 2 **DEFICERE** qui dicantur, in conf. 6. nu. 16. 273
 2 Deficere non dicuntur, qui non ualentur, in conf. 102. nu. 2. 434
 2 Deficere in substitutionibus quid importet, ibid. nu. 18. 436
 2 **DEFUNCTI** delinquentis memoria quando damnatur, ad quem effectus damnetur, in conf. 114. nu. 41. 469
 3 Defuncti memoria ob crimen commissum quando possit damnari non solum quoad effectum bonorum, sed etiam quoad alium effectum, in conf. 186. nu. 3. & 13. pag. 532 cum seq. 74
 Reliqua de his uideas in uerb. memoria, & in uerb. delinquens.
 1 **DELEGARE** qui potest ea, quæ sunt iurisdictionis contentiofæ, multo magis delegabit ea, quæ sunt iurisdictioni uoluntariæ, in consilio 22. nu. 16. 74
 1 Delegari potest per episcopum, ac etiam illo inferiori officium celebrandi missas solemnes, in dicto conf. 12. nu. 15. ead.
 3 Delegari non possunt de iure ciuili causæ meti imperij, in quibus pœna mortis, & sanguinis uenit imponenda, in conf. 183. nu. 17. pag. 525. & in conf. 28. nu. 68. 97
 3 Nec de iure canonico, in d. conf. 183. nu. 18. 97
 2 Delegata iurdictio non præsumitur, & iudici asserenti se delegatū non creditur, præsertim quando contra absentem contumacem processum esset, in conf. 65. nu. 142. 248
 1 Etiam si Cardinalis se delegatum esse assereret, ibid. num. 143. ead.
 3 Delegata iurdictio quando iurisdictioni ordinariæ deroget, in consilio 75. nu. 6. 244

- 1 Delegato pro dote nomine debitoris, periculum omne in ad manum tenet, quod ad eum omnis cura, sollicitudo, & expensæ litigij, & actionis spectat, in conf. 178. nu. 9.
 1 **DELEGATIO** similis est solutioni, & pariter cum ea obligacione tinguitur, in conf. 188. nu. 6.
 1 Delegatio, & solutio quando à pari procedant, in conf. 198. nu. 11.
 1 Delegatio ut fiat, quæ requirantur, in conf. 197. nu. 2.
 1 Delegatio, seu nouatio non inducitur per mandatum à re factum tutori debitori tuo, ut mihi tuo creditori soluat, in cõf. 198. nu. 21.
 1 Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 16.
 1 Delegatione, & nouatione tollitur actio, & obligatio, in consilio nume. 5.
 1 Delegatio, & nouatio solum ad obligationem, & actionem, superius præfata sunt, extenditur, ibid. nu. 4.
 1 Delegatio solenniter, & interuenientibus necessariis facta cum benedictione in se continet absque eo, quod expellatur iurati, ibidem nume. 5. & 8.
 1 **DELEGATIO** causæ nihil aliud est, quam mandatum quoddam, in conf. 147. 65. nu. 147.
 1 Delegatio an ex diuturnitate temporis, & uerbis instrumenti creati uis præsumatur, in conf. 32. nu. 8.
 1 Pro delegatione causæ etiam ex diuturnitate temporis ad ualiditatem sententiæ ab aliquo tanquam iudice delegato late non præsumitur, expressè de delegatione constat, in conf. 5. nu. 147.
 1 Delegatio causæ criminalis non comprehendit potestatem publicam in delinquentis, nisi etiam bonorum publicatio fuerit præfata, mandata, in dicto conf. 5. nu. 146.
 3 Delegatio iurisdictionis, ac etiam nudi ministerij, seu nerte executionis facta alicui sub nomine proprio, & sub nomine dignitatis, ac ad successorem in dignitate transeat, & qñ nō, in cõf. 142. 248
 3 Quid, si duo nomina dignitatis in delegatione fuerint expressa, ibid. num. 3.
 1 Delegatio iurisdictionis facta alicui sub nomine dignitatis, non proprie non habentis non transit ad successorem, & quæ iurisdictiones propriè successorum habentes, ibid. nu. 4.
 1 Videas etiam de his in uerb. commissio, & in uerb. iurdictio.
 1 **DELEGATVS** non sua, sed delegantis uirtutis iurisdictione, in conf. 17. pag. 74. & in conf. 9. nu. 4. uolum. ij.
 3 Delegatus Papa non sua, sed Papæ iurisdictione fungitur, in consilio 3. nu. 3.
 3 Delegatus apostolicus non solum particularis causæ, sed etiam generalis non potest ab alio, nec à legato de latere, uel eius ordinariis in cognitione dictæ causæ impediri, & quomodo discedere possit, in consilio 75. nu. 5.
 3 Delegatus etiam à Papa solum de causâ sibi commissa, cuiusque personæ & accessoria cognoscere potest, nec in alia, uel cognoscenda habendo se intromittit, in conf. 85. nu. 20.
 3 Delegatus Papæ, cui simpliciter est commissâ causâ, potest etiam suam sententiam, secus in delegato inferioris, in conf. 114. nu. 11.
 3 Delegatus Papa an possit committere causas etiam laicæ, ac etiam constitutis in dignitate ecclesiasticâ, in conf. 109. nu. 12.
 3 Delegatus Papa est maior, & superior omnibus aliis ordinariis, & legatus de latere, & quando, & quomodo, in cõf. 117. nu. 7. & 3. pag. 34. & in conf. 33. nu. 7. uolum. ij.
 3 Per delegatos quâdo Papa de causis maioribus cognoscere debeat, in conf. 18. nu. 99.
 3 Delegatus principis quando subdelegatū facere possit, in conf. 1. nu. 1. ibid. nu. 4.
 3 Et auditorem deputare, qui eius nomine tanquam uocatus iudicet, ibid. nu. 4.
 3 Etiam non interueniente consensu partium, ibid. nu. 5.
 3 Quid, si causâ illi commissa esset per hæc uerba, quod per se ipsam iudicet, ibid. nu. 6.
 3 Delegatus principis per hæc uerba, amplam tibi facultatem, & uices nostras committimus, potest in causâ commissa committere, quæ ipse princeps delegans posset, in conf. v. nu. 10.
 3 Delegatus ad uniuersitatem causarum æquiparatur ordinario, in conf. 109. nu. 3.
 3 Delegatus quoad certam causam dicitur ordinario maior, & superior ordinarius ei pro executione illius causæ obediere tenetur, in conf. 175. nu. 7.
 3 Delegatus extra causam sibi commissam dicitur priuatus, & alibi dicitur potest exercere, in conf. 113. nu. 7.
 1 Delegatus inferioris non potest alios subdelegare, in conf. 84. nu. 1.
 1 Delegatus semper re integra respicienda eundem causæ præsertim priuati, & quoad causam sibi commissam quocunque ordinario mutatur, in conf. 22. nu. 71.
 2 Delegati manus ligantur per appellationem à subdelegato additam, in conf. 21. nu. 44.
 1 Delegati iudices à uerbis, & forma literarum commissionum necesse debent, in conf. 89. nu. 3.
 3 Delegato iudice procedente, non seruata forma delegationis, processum non ualet, in conf. 183. nu. 19.
 3 Delegati iudicis iurdictio dicitur extincta per lapsum temporis, & sequendum causam à superiori e statuti, in conf. 14. nu. 1.
 3 Delegati iudicis iurdictio sequitur morte delegantis post peremptoriam instantiæ causæ dicitur perempta, in conf. 1. nume. 4.
 Contra, ibid. nume. 12.
 3 Delegatus iudex etiam à principe potest de iure ciuili ad alios expellere, & causæ dici suspectus, in conf. 16. nu. 1.
 3 De iure aut canonico causæ iuste sunt aliæ gaudere, ibidem nume. 2.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

Index Consiliorum Augustini Beroij. Proximius puniatur, in cons. cxxii. nu. 21. In delictis etiam iura minori subueniunt, & quomodo, in consil. clxxiii. nume. 37. Delictum patris non nocet filiis quoad ea, quae ipsi ut filiis debentur, etiam si esset crimen laesae maiestatis non directe in principem, & in petito capite, sed in aliis capitibus commissum, in consil. 154. nu. 2. Delictum patris an, & quando in feudis, beneficiis, & aliis noceat filiis, & quando non, in consil. clv. nu. 1. 5. 6. 7. & 8. Quid, si aliquid fuisset concessum patri pro se, & filiis intuitu patris, ibidem nume. 8. Reliqua de his videas in verb. pater, & in verb. filius. Ex delicto defuncti an haeres teneatur, in consil. 98. nu. 39. Delictum extra territorium commissum statutum, vel lex poenam imponens maxime contra non subditos non valet, in consil. clxxviii. num. 13. & 28. pag. 512. cum seq. Delictum poenam honorum extra territorium existentium iudex imponere non potest, in consil. 178. nu. 12. Ad delictum committendum praebens domum, etiam si sit minor viginti quinque annis, an, & quando eadem poena cum delinquentis puniatur, in consil. cxxii. nu. 1. 2. & 15. Ad delictum praestans consilium, & fauorem, & quando eadem cum delinquentis, & quando minori poena puniatur, ibid. nu. 9. Delictum fieri mandans comprehenditur in statu puniente delinquentem poena odiosa, & a regulis iuris exorbitant, in consil. 14. nu. 10. Delictum commissum, me sciente, & ad meam utilitatem, censetur commissum me mandante, in consil. cxviii. nu. 22. Delictum nomine, & contemplatione alicuius esse factum, quomodo consistere possit, in consil. clxxv. nu. 6. Delictum meo nomine ab alio commissum quomodo, & quando me obliget, ibid. nu. 48. In delictis mandatum etiam ex diuturnitate temporis in dubio non praesumitur, nisi probetur, in consil. cxviii. nu. 20. Delictum factum quomodo quis possit dici saltem tacite ratificasse, in consil. clxxv. nu. 7. 45. & 47. In delictis quando, & quomodo quis teneatur ex ratificatione, ibidem nume. 45. & 46. Delictum quando, & quo possit ratum haberi, eod. consil. & nu. Reliqua de mandato, & ratificatione delicti, videas in verb. mandatum, & in verb. ratificatio. De poena delicti, videas in verb. poena. De obligatione ex delicto, videas in verb. obligatio. De subdito ratione delicti, videas in verb. subditus. Reliqua de delicto videas etiam in verb. crimen. De iure iurisdictionis: Deliquisse ne quis dicatur, interpretatio semper est facienda, in consil. clvii. nu. 3. Delinquere nemo praesumitur, in consil. 137. nu. 11. Delinquens contra ecclesiam Romanam priuati debet omnibus bonis, quae a qualibet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in praedictum filiorum delinquentis reuera dicuntur, in consil. cxiii. nu. 62. Delinquentis morte crimen, omnisque eius effectus extinguitur, & publicatione de bonis post mortem factam non valet, in consil. xi. nu. 5. 215. Delinquentis mortuus ante sententiam laicam post accusationem, vel inquisitionem contra eum de crimine commissio formata non potest damnari, in consil. 186. nu. 2. Et quando contra delinquentem mortuum proceditur, ad quem finem, & effectum illius memoria damnetur, ibid. nu. 2. & 1. pag. cad. & in consil. cxiii. nu. 41. vol. j. Reliqua de hoc videas in verb. memoria. Delinquens extra territorium suae originis forum sortitur etiam in loco suae originis, & sui domicilii, in consil. 172. nu. 2. Delinquens realiter citatus, & captus extra territorium iudicis, ac etiam delicti est ante omnia restituendus, & relaxandus, in consil. cxiii. nu. 11. 466. Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 14. Quid in ciuitatibus, & communitatibus confederatis, seu sub eodem principe existentibus, in consil. clxii. nu. 13. Delinquens iam existens extra territorium iudicis, in quo deliquit, an ab illo iudice possit citari, & inquiri, ac de delicto illo puniri, & pro confesso haberi, stante statuto, quod contumaces habeantur pro confesso, in consil. 182. nu. 11. & 13. Delinquentis cognitio non inferitur ex eo, quod quis uiderit delinquentem, & quibus uestibus esset indutus, & quibus armis armatus, & cuius staturus, in consil. clxxix. nu. 1. Pro delinquentibus an, & quando procurator admittatur, videas in verb. procurator. Delinquenti auxilium praestare, videas in verb. auxilium. Delinquentes receptare, videas in verb. receptare. De molitione opus, & edificium, & demolitio operis, ac edificij, videas in verb. opus, & in verb. edificium. De monstrare: demonstrandi causa dicta non nocent, in consil. xc. nume. 24. Demonstratur res legata sufficienter, & legatum ualet, dicendo lego domum meam, quam habeo in ciuitate Bononiae, quando is unam domum tantum ibi haberet, in consil. xlii. nu. 1. Demonstratio legitima fit per pronomen meus mea meum, ibid. nume. 2. Demonstratio regulariter a parentibus, aut alicuius gentis nomine fieri solet, in consil. xx. nu. 26. Demonstrationes duae requiruntur in expressione, & certificatione personae, in consil. j. nu. 41. Demonstrationes, quae reddant personas certas, in consil. lv. nu. 2. Demonstratio.

Index Consiliorum Augustini Beroij. Proximius puniatur, in cons. cxxii. nu. 21. In delictis etiam iura minori subueniunt, & quomodo, in consil. clxxiii. nume. 37. Delictum patris non nocet filiis quoad ea, quae ipsi ut filiis debentur, etiam si esset crimen laesae maiestatis non directe in principem, & in petito capite, sed in aliis capitibus commissum, in consil. 154. nu. 2. Delictum patris an, & quando in feudis, beneficiis, & aliis noceat filiis, & quando non, in consil. clv. nu. 1. 5. 6. 7. & 8. Quid, si aliquid fuisset concessum patri pro se, & filiis intuitu patris, ibidem nume. 8. Reliqua de his videas in verb. pater, & in verb. filius. Ex delicto defuncti an haeres teneatur, in consil. 98. nu. 39. Delictum extra territorium commissum statutum, vel lex poenam imponens maxime contra non subditos non valet, in consil. clxxviii. num. 13. & 28. pag. 512. cum seq. Delictum poenam honorum extra territorium existentium iudex imponere non potest, in consil. 178. nu. 12. Ad delictum committendum praebens domum, etiam si sit minor viginti quinque annis, an, & quando eadem poena cum delinquentis puniatur, in consil. cxxii. nu. 1. 2. & 15. Ad delictum praestans consilium, & fauorem, & quando eadem cum delinquentis, & quando minori poena puniatur, ibid. nu. 9. Delictum fieri mandans comprehenditur in statu puniente delinquentem poena odiosa, & a regulis iuris exorbitant, in consil. 14. nu. 10. Delictum commissum, me sciente, & ad meam utilitatem, censetur commissum me mandante, in consil. cxviii. nu. 22. Delictum nomine, & contemplatione alicuius esse factum, quomodo consistere possit, in consil. clxxv. nu. 6. Delictum meo nomine ab alio commissum quomodo, & quando me obliget, ibid. nu. 48. In delictis mandatum etiam ex diuturnitate temporis in dubio non praesumitur, nisi probetur, in consil. cxviii. nu. 20. Delictum factum quomodo quis possit dici saltem tacite ratificasse, in consil. clxxv. nu. 7. 45. & 47. In delictis quando, & quomodo quis teneatur ex ratificatione, ibidem nume. 45. & 46. Delictum quando, & quo possit ratum haberi, eod. consil. & nu. Reliqua de mandato, & ratificatione delicti, videas in verb. mandatum, & in verb. ratificatio. De poena delicti, videas in verb. poena. De obligatione ex delicto, videas in verb. obligatio. De subdito ratione delicti, videas in verb. subditus. Reliqua de delicto videas etiam in verb. crimen. De iure iurisdictionis: Deliquisse ne quis dicatur, interpretatio semper est facienda, in consil. clvii. nu. 3. Delinquere nemo praesumitur, in consil. 137. nu. 11. Delinquens contra ecclesiam Romanam priuati debet omnibus bonis, quae a qualibet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in praedictum filiorum delinquentis reuera dicuntur, in consil. cxiii. nu. 62. Delinquentis morte crimen, omnisque eius effectus extinguitur, & publicatione de bonis post mortem factam non valet, in consil. xi. nu. 5. 215. Delinquentis mortuus ante sententiam laicam post accusationem, vel inquisitionem contra eum de crimine commissio formata non potest damnari, in consil. 186. nu. 2. Et quando contra delinquentem mortuum proceditur, ad quem finem, & effectum illius memoria damnetur, ibid. nu. 2. & 1. pag. cad. & in consil. cxiii. nu. 41. vol. j. Reliqua de hoc videas in verb. memoria. Delinquens extra territorium suae originis forum sortitur etiam in loco suae originis, & sui domicilii, in consil. 172. nu. 2. Delinquens realiter citatus, & captus extra territorium iudicis, ac etiam delicti est ante omnia restituendus, & relaxandus, in consil. cxiii. nu. 11. 466. Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 14. Quid in ciuitatibus, & communitatibus confederatis, seu sub eodem principe existentibus, in consil. clxii. nu. 13. Delinquens iam existens extra territorium iudicis, in quo deliquit, an ab illo iudice possit citari, & inquiri, ac de delicto illo puniri, & pro confesso haberi, stante statuto, quod contumaces habeantur pro confesso, in consil. 182. nu. 11. & 13. Delinquentis cognitio non inferitur ex eo, quod quis uiderit delinquentem, & quibus uestibus esset indutus, & quibus armis armatus, & cuius staturus, in consil. clxxix. nu. 1. Pro delinquentibus an, & quando procurator admittatur, videas in verb. procurator. Delinquenti auxilium praestare, videas in verb. auxilium. Delinquentes receptare, videas in verb. receptare. De molitione opus, & edificium, & demolitio operis, ac edificij, videas in verb. opus, & in verb. edificium. De monstrare: demonstrandi causa dicta non nocent, in consil. xc. nume. 24. Demonstratur res legata sufficienter, & legatum ualet, dicendo lego domum meam, quam habeo in ciuitate Bononiae, quando is unam domum tantum ibi haberet, in consil. xlii. nu. 1. Demonstratio legitima fit per pronomen meus mea meum, ibid. nume. 2. Demonstratio regulariter a parentibus, aut alicuius gentis nomine fieri solet, in consil. xx. nu. 26. Demonstrationes duae requiruntur in expressione, & certificatione personae, in consil. j. nu. 41. Demonstrationes, quae reddant personas certas, in consil. lv. nu. 2. Demonstratio.

Index Consiliorum

Augustini Beronij.

- 3 Demonstratio filij legitimè sit ex persona patris, in conf. 64. nu. 9. 218
- 3 Demonstratio rei expressè debet clarè per appositionem finium, & loci sit
ri, alias habetur pro non expresso, nec super illa tanquam incerta sequi
potest condemnatio, in conf. xc nu. 18. 283
- 3 Demonstratio falsa quando aliter de personis constat, obesse non debet,
in conf. lxxiii. nu. 8. 218
- 3 Demonstratio falsa uiriat referiptum præsertim, quando de præiudicio
terrij tractaretur, in conf. cxlviii. nu. 5. 433
- 2 Demonstratio falsa legatum non uiriat, si per alias ueras demonstratio-
nes constet de re legata, in conf. xlii. nu. 3. 177
- 1 Demonstrationes appositæ in persona honorata significatiuæ alicuius cõ
sanguinitatis, uel affinitatis, si reperiantur falsæ, dispositionem uiriat,
in conf. cxxii. nu. 2. 514
- Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 6. & 8.
- 2 Demonstratio causæ posita non ampliatur, neq; restringunt legatum,
in conf. xliii. nu. 47. 186
- 1 DEMONSTRATIO posita non possunt stare dispositiue, in conf. 37.
nu. 3. pag. 119. & in conf. clj. nu. 11. vol. iij. 445
- 3 Demonstratio inæ prænomina hic, is, & similia, in conf. 57. nu. 48. 196
- 1 Demonstratio potius, quàm conditio, uel uerba dispositionis in du-
bio sunt interpretanda, in conf. xvi. nu. 17. 54
- 2 DENOMINATIO regulariter à parentibus, aut alicuius gentis nomine
fieri solet, in conf. xx. nu. 26. 81
- 1 DENUNCIATIO quadruplex, in conf. clxxj. nu. 8. 637
- 1 Denunciatio incitatoria cui, qualiter, & ad quid fiat, ibid. nume. 9. & 21.
ead. cum seq. 637
- 1 Denunciatio incitatori, quæ sit ad fauorem denunciati, simplex, & abs-
que scriptis sufficit, secus si ad fauorem commodum denunciatis fieri,
in conf. clxxii. nu. 11. 641
- 3 Denunciatio, seu protestatio incitatoria ad faciendum id, ad quod quis
ex facto alieno teneretur, quomodo fieri debeat, in conf. xli. nu. 2. 127
- Er quomodo ad faciendum ea, quæ quis ex facto, & contractu suo obli-
gatus, ibid. nu. 3. ead.
- 1 Denunciatio ex dispositione statuti faciendi uicino, uel cõiuncto à uo-
lente domum, uel aliam rem uendere, dicitur incitatoria, seu inuita-
toria, in conf. clxxi. nu. 10. 637
- 1 Et ad fauorem uicini, seu cõiuncti dicitur introducta, ibid. nu. 19. 638
- 1 Denunciatio in scriptis, aut eorum testibus facta ad penam uitandam
requiritur, quando ex pacto, uel statuto aliqui inter se rem communè,
uel uicinam sub pena uendere tenentur, absq; eo, quod expressè de fa-
cienda denunciatio sit cautum, nec ad noticiam simpliciter deuenit
se sufficit, ibid. nu. 13. ead.
- 1 Denunciatio est necessaria, quòdo ea est de forma, seu substantia, nec sim-
plex scientia, & notitia sufficit, ibid. nu. 14. ead.
- 1 Idem quando lex denunciationem exigit, ibid. nu. 14. ca. 639
- 1 Denunciatio tacita non sufficit, quando pro forma, & substantia necessa-
ria esset denunciatio incitatoria, ibid. nu. 32. 639
- 1 Denunciatio non est necessaria in eo, qui per notorium, & publicam pro-
scriptionem, uel aliter est certioratus, ibid. nu. 1. 637
- Er quando hoc uerum sit, ibid. nu. 23. 639
- 1 Denunciatio in quibus casibus non sit necessaria, sed sufficiat simplex sci-
entia, & notitia, ibidem. 637
- 1 Denunciatio quando scienti non sit facienda, sed sufficiat simplex scientia,
etiam si denunciatio esset requisita, & quando secus, in conf. clxxiii.
nume. 14. 470
- 3 Denunciationem siue ante, siue post actum fieri, quando non referat, ibi-
dem nume. 16. 471
- 3 Reliqua uideas etiam in uerb. requisitio, protestatio, & intimatio.
- 3 Denunciatio litis mortæ super re, quam quis defendere promisit, quomo-
do ualidè hereditibus illius fieri debeat, in conf. xli. nu. 1. 127
- 3 Denunciatio litis mortæ facta uenditori à procuratore, emptoris non no-
cet, nisi mandato exhibito, atq; ostenso, ibid. nu. 4. ead.
- 3 Denunciatio ualida, & firma intelligitur in statuto loquente de denuncia-
tione, in conf. clxxx. nu. 11. 517
- Denunciatio maleficij, uideas in uerb. maleficium, & in uerb. malla-
rius.
- DEPONERE Imperatorem, Cardinalem, & Reges, uideas in uerb. Impe-
rator, Cardinalis, & in uerb. Rex
- 1 DEPOSITARIUS quando de periculo, & casu fortuito rei etiam ante
mortem teneri possit, & quando non, in conf. cxxiii. nu. 39. 739
- 1 Et quando de leuissima culpa teneatur, in conf. cxxv. nu. 3. 741
- 1 Depositarius, qui etiam se deposito obulit, nõ teneretur de facto terrij, qui
rem depositam subtraxisse diceretur, seu præsumeretur, quando illius
terrij opera depositarius non utebatur, & terrij ille fuit exhibitus, in
conf. cxxv. nu. 1. ca. 741
- 3 Depositarius solum detinet, non autem possidet, & ei datur remedium re-
integrandæ, in conf. lxvii. nu. 20. 219
- 1 DEROGARE iuri alterius, & maxime episcopi Papa in dubio per suum
priuilegium non censetur, in conf. 2. nu. 12. 81
- 3 In derogando constitutioni, uel concessioni Papa, & princeps certam sor-
mam, & legem sibi quidem, sed non successoribus imponere potest, in
conf. cxlvii. nu. 28. 411
- 3 DEROGATIO specialis ubi requiritur, sufficit clausula, quod tenor ob-
stantium pro expresso habeatur, & fuerint appositæ uerba apta tollere
omnia prius sub quacunque uerborum forma concessa, & disposita, ibi-
dem nume. 29. ca. ead.
- 3 Quid, si de iure terrij ageretur, ibid. nu. 30. ead.
- 3 Derogatio dicitur specialis facta per clausulam non obstante aliqua le-
ge, in conf. clxxv. nu. 6. 616
- 3 Derogatio, & reuocatio per clausulas generales, attento stylo curiæ, suffi-

- cit etiam in casibus, in quibus alias de iure esset facienda derogatio
sub certa forma, & per clausulas speciales, & indiuiduas, in conf. lxxv.
nume. 5.
- 3 Derogatio generaliter, uel specialiter facta nõ derogat dispositioni
ad fauorem alicuius emananti, & perquam illi fuit ius scriptum,
nisi de ea mentio specialis, & expressa in derogatione facta fuerit,
nume. 43.
- 3 In derogatione alicuius gratia, uel dispositionis non sufficit clausula
generalis, non obstantibus, quando tenet plura obstantia, uel specialia
fieri debet, in conf. cxlvii. nu. 7.
- Et an id sit uerum, ibid. nu. 28. ultj; ad nu. 31.
- Reliqua de hoc uideas plenius in uerb. clausula.
- 2 In derogationis materia si expressum non ualeat, ut est expressum, ut
etiam ualeat, quod tacitum est, taciteq; inferatur, in conf. lxxv. nu. 12.
- 2 In derogationis materia si inducatur per hoc uerba, ut
gerit cum mori sine testamento non faciente expressum mentem
hac dispositione, & quomodo possint hæc uerba ueraciter, in conf.
nume. 19.
- 2 Derogatio sequentibus non inducitur in testamentis ex uerbis danti
tacite possent derogationem importare, ibid. nu. 21.
- 2 Derogatoria uerba testamentorum quæ dicuntur, ibid. nu. 21.
- De clausula derogatoria, uideas in uerb. clausula.
- Derogatio priuilegij, consuetudinis, & legis, uideas in uerb. priuilegium,
in uerb. consuetudo, & in uerb. lex.
- 2 DESCENDENTES est nomen collectivum plurium personarum, & per
dum, in conf. 67. nu. 11. pag. 280. & in conf. clj. nu. 24.
- 2 Descendentes alij, & nepotes non continentur appellatione filiorum,
contractibus, in conf. cxxi. nu. 12.
- Et quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 15.
- 2 Nec continentur appellatione filiorum in emphiteosi concessis, pro
filij simpliciter, ibid. nu. 13.
- 2 Descendentes, & nepotes etiam dicitur concessum beneficium
peratore concessum alicui pro se, & filijs, ibid. nu. 17.
- 2 Descendentes non continentur appellatione filiorum in materia
in conf. 84. nu. 41.
- 2 Descendendum appellatio latior est, quàm appellatio filiorum, in
clj. nume. 15.
- 2 De descendentes dicuntur filij per se absque alia declaratione,
nume. 14.
- 2 Hæc uerba descendentes ex eo in statuto, seu in alia dispositione, non
sunt dictum, & eius filij ex eo descendentes, quomodo intelligantur,
idem nume. 14.
- 2 Descendendum appellatio omnes in infinitum comprehendit, in conf.
lxxviii. nume. 14.
- 2 Etiam in prohibitione alienationis, in conf. 87. nu. 7. & 9.
- 2 Descendendum appellatio quæ continentur, in conf. 87. nu. 7.
- 2 Descendendum appellatio uerè, & propriè feminas quocunque
descendentes comprehendit, in conf. cxx. nume. 6. pag. 577. ultj.
fil. clj. nume. 13.
- 2 Quid si de descendentes per masculum, aut per lineam masculinam
mentio facta esset, ibid. nu. 8.
- 2 Descendendum appellatio simpliciter etiam in fideicommissis
næ quoque comprehenduntur, in conf. 87. nu. 6.
- 1 Descendendum appellatio comprehendit natos non solum ex matrimonio,
sed etiam ex femina, ac etiam filias feminas, & quæ uxor sit, in
fil. xvi. nu. 5. pag. 404. & in conf. clj. nu. 25.
- 1 Et quando hoc uerum sit, in conf. xvi. nu. 13.
- 1 Descendendum appellatio in muneribus, honoribus, dignitatibus,
penalibus non comprehendit nepotes, & natos ex filia, ac terrij, in
conf. xvi. nu. 8. & 13.
- 1 Descendentes masculis immunitas data non censetur data descen-
dentes ex feminis, in conf. cxvi. nu. 4.
- 2 Et quare, in conf. cxx. nu. 63.
- 1 Descendendum appellatio ueniunt etiam feminæ, & alij per
feminam descendentes, in conf. cxviii. nu. 55. pag. 358. & in conf.
nume. 6.
- Etiam propriè loquendo, in conf. cxviii. nu. 19.
- 2 Idem in conf. lv. nu. 7.
- 2 Descendentes omnes tam per masculos, quàm per feminas compre-
duntur in conditione, si filij, & filiorum filij, & descendentes in
sine filijs, & descendentes masculis decedant, in conf. lxxviii.
nume. 7. & 9.
- 2 Descendentes etiam per lineam femininam comprehenduntur, ubi est
que uocati essent primus filius masculus, & quicunque descenderet
eo de maiori in maiorem, in conf. cxx. nu. 39.
- 2 Et quomodo illa uerba, ut primus filius masculus, & quicunque
descendens ab eo de maiori in maiorem intelligantur, ibidem nu. 40. ultj.
pag. ead. cum seq.
- 2 Descendentes masculi per feminam comprehenduntur, ubi est
conditio conditionaliter de liberis masculis, præterquam in his, quæ
tuta ad feminas, earumq; descendentes non transeunt, ibid. nu. 41.
descendens per feminam quoad aum dicitur esse de descendentes
suo corpore, ibid. nu. 36.
- 2 Descendentes feminæ, & alij per ipsas descendentes, qui sunt per
ti, admittuntur in iure primogenituræ, exclusis etiam masculis, &
dogenito descendentes, etiam in successione regnorum, ibidem
me. 4.
- 2 Descendentes etiam per feminam admitti debent ad bona, quæ
na originem sumperunt, ibid. nu. 11.
- 2 Idem in regno, quod habuit originem à femina, licet regulariter

2 Dirs

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Dies incertus in ultimis voluntatibus conditionem facit ad impediendam transmissionem, secus in contractibus, in consil. 41. nu. 27 144
- 2 Dies incerta an & quando habetur pro conditione, & non interpellat, neque constituit promissorem in mora, in consil. 205. nu. 8 587
- 3 Idem est, si esset dies incerta quando, ibi. nu. 9 ead.
- 4 Dies appositae promissioni interpellat pro homine, & illius lapsus etiam absque alia interpellatione promissorem in mora impurgabili constituit, quando est adiecta pena, & quomodo hoc sit verum, ibid. nu. me. 6. & 11 ead.
- 5 Dies interpellat pro homine, neque in mora constituit, quoniam ante diem nata est obligatio, secus si eodem tempore, quo dies veniret, obligatio oriretur, ibi. nu. 11 ead.
- 6 Diem pro homine non interpellare, sed interpellationem quoque requiri, quando debitor promittit solvere certa die cum hoc, quod creditor nequeat petere, & exigere, nisi post pascha, uel aliud certum tempus, in consil. 160. nu. 6 460
- 7 Et an, & quando hoc procedat, ibi. nu. 8 ead.
- 8 Diem, & tempus interpellare pro homine, de quo die, & tempore intelligatur, in consil. 149. nu. 6 557
- 9 Et quando sit verum, & quando secus, in consil. 160. nu. 8 460
- 10 Diffamare dicitur ille, qui verba generalia in delictum sonantia contra aliquem profert, quamvis ad nullam certam speciem delicti deueniat, & sub statuto loquente de diffamante comprehenditur, in consil. 161. nu. 21 463
- 11 Et quando hoc sit verum, ibi. nu. 22 ead.
- 12 Videas etiam in verb. infamare.
- 13 Difficultas magna & equiparatur impossibilitati ad effectum, ut quis excusetur, si conuentum non adimpleuit, in consil. 88. nu. 35 370
- 14 Difficultas solutionis, & praestationis, licet non excuset ab obligatione, & commissione mortis, excusat tamen a pena peritij, in consil. 150. nu. 34 564
- 15 Difficultas excusat a mora debitorem quantitatis, in consil. 193. nu. 4 726
- 16 Et an, & quomodo hoc sit verum, ibi. nu. 28 729
- 17 Difficultas debitorem non excusat in obligatione personali, & in genere de soluendo annuatim certam quantitatem pecuniae, in consil. 17. nu. 19 54
- 18 Difficultas iurum, & iterum quando citatur excuset a contumacia, in consil. 18. nu. 28 53
- 19 Dignitas quaedam esse censetur maioritatis, siue primogenitura, in consil. 110. nu. 21 541
- 20 Dignitates omnes sunt scabellum Imperatoris, in consil. 76. nu. 10. 319
- 21 Dignitas non debet minui, sed potius augeri, in consil. 74. nu. 23 312
- 22 Dignitas eminens est dignitas archiepiscopalis, immo eminentissima inter alias dignitates, in consil. 163. nu. 26 707
- 23 Dignitates facere, & creare spectat ad Papam, & principem, in consil. 147. nu. 24 430
- 24 Dignitates proprie successorem non habentes, quae sunt, in consil. 2. nu. 4 7
- 25 Dignitatum capaces sunt illi solum, qui eas a principe habuerint, in consil. 76. nu. 142 331
- 26 Dignitatum feminae regulariter incapaces possunt illis frui beneficio suorum parentum, & uirorum, in consil. 110. nu. 13 470
- 27 Dignitas, quae a femina originem habuit, potest ad feminas, & descendentes ex eis transire, in consil. 120. nu. 23 541
- 28 Dignitatum capaces sunt feminae in multis casibus, remissum ibidem, nu. 24 ead.
- 29 Dignitatem, & iurisdictionem femina habere potest ex hereditate, in cuius bonis illa sit annexa, ibi. nu. 25 ead.
- 30 In dignitatibus quando feminae, & ex eis descendentes succedere possunt, ibi. nu. 51 542
- 31 Dignitas episcopalis, videas in verb. episcopalis.
- 32 Dilapidatio: ob dilapidationem grauius tenetur, etiam si illi cautio legatorum a testatore remissa esset, in consil. 92. nu. 2 394
- 33 Ob dilapidationem bonorum filii pater tenetur illa statim, & pleno iure filio restituere, ibi. nu. 3
- 34 De dilapidatione, uel deterioratione in totum, uel pro parte satis est eo stare, & quod grauius sit in actu dilapidationis in restitutione fideicommissi facienda ob dilapidationem, uel deteriorationem, in consil. 92. nu. 9 395
- 35 Dilatio congrua secundum locorum distantiam ad producendum iura sua dari debet, alioquin possit a denegata dilatione appellari, in consil. 7. nu. 25 37
- 36 Dilationes congruae ad reddendas rationes sunt dandae administratori, in consil. 191. nu. 46 723
- 37 Dilationes iuris iudex in summariis abbreviare, & litigantium cauillationes excludere potest, in consil. 5. nu. 9 12
- 38 In dilationibus defensio consistit, in consil. 7. nu. 25 37
- 39 Dilatio data pendente officium iudicis quiescit in iis, quae praedicta rent illis, super quibus dilatio pendet, in consil. 36. nu. 6 117
- 40 Dilationem pendente iudex ad fauorem eius, cui data extitit dilatio, potest se intromittere, in consil. 66. nu. 5 336
- 41 Dilationem pendente factum a iudice est ipso iure nullum, nec de consensu partium ualidatur, in consil. 106. nu. 4 316
- 42 Et quando illa pendente, possit ad ulteriora procedere, ibi. nu. 6
- 43 Dilationem ad aduendum, uel repudiandum hereditatem, pendente eo ditione, iudex ad fauorem creditorum hereditarium statuit hereditas scripto, & quid aditio in hoc casu operetur, in consil. 128. n. 37. 583
- 44 Dilationis in contractu conditionali factae a uenditore, seu creditore emptori, uel debitori tempus currere non incipit, nisi perfectio contractus, & conditione impleta, in consil. 176. nu. 83 666

- 2 Dilectio magis, quis praesumitur nepotes ex filiis, qui ipsos habent, in consil. 95. nu. 15
- 3 Dilectio maior in uno, quam in alio, ex quibus praesumitur, in consil. 95. nu. 7
- 4 Dilectio maior praesumitur erga iam natos, quam erga nascendos, in consil. 140. nu. 38
- 5 Dilectio uniformis cadit in filiatione, in consil. 17. nu. 15
- 6 Dilectio magis quis dicitur, & quis minus, in consil. 102. nu. 39 437. & in consil. 119. nu. 11
- 7 Dilecti magis censentur proximiores, & priores gradu, in consil. 140. nu. 38 437. & in consil. 120. nu. 46
- 8 Dilecti magis censentur prius nominati, & agnati magis, quam cognati, in consil. 113. nu. 10
- 9 Item magis illi, qui tempore testamenti erant in rerum natura, quam nondum nati, in consil. 114. nu. 10. pag. 504. & in consil. 116. nu. 4
- 10 Dilecti magis censentur nominati nomine proprio, quam cognati, si nomine collectiuo, in consil. 97. nu. 20
- 11 Dilectus magis est, qui magis & prius, ac nomine proprio est nominatus, in consil. 11. nu. 27
- 12 Dilectus magis quando praesumatur nepos ex filio, quam filius, in consil. 112. nu. 21
- 13 Dilecti magis non censentur filii postea in conditione, quam testator, & agnati testatoris expressis uocati, & substituti, in consil. 107. nu. 26
- 14 Dilecti magis a testatore praesumitur neptis, quam filia, in consil. 115. nu. 15
- 15 Dilectus magis si quis sit in certa portione, eius filii etiam portiones, & aliqui nominati in eadem portione magis dilecti censentur, in consil. 104. nu. 15
- 16 Dilectus magis, semper est minus dilectio praefereendus, in consil. 107. nu. 3
- 17 Dilecti magis in institutione censentur etiam magis dilecti in substitutione, in consil. 82. nu. 2
- 18 Dilectus magis excludentes ex dispositione testatoris malum magis, cludit minus dilectos, in consil. 102. nu. 23
- 19 Adilectus magis ad minus dilectos, & contra procedit argumentum ad exclusionem, & inclusionem, in consil. 116. nu. 4
- 20 Dilecti minus censentur, qui tempore testamenti, & motu testamenti, que concepti, neque nati erant, in consil. 107. nu. 2
- 21 Dilectos minus positos esse in conditione ad exclusionem magis, & agnatos, non inconuenit, in consil. 113. nu. 9
- 22 Adilecti minus ad magis dilectos argumentum procedit, in consil. 10. nu. 9
- 23 Reliqua de dilectione, videas etiam in verb. dilectio.
- 24 Dilectio, & relaxare in contractu transactionis non est, sed est in aliis contractibus, in consil. 68. nu. 45
- 25 Dilectio, & appellatio Et ecclesia cathedralis, & illius capituli, & illius quocumque stricta comprehenditur, in consil. 3. nu. 31
- 26 Et quando comprehendatur ciuitas, seu ecclesia cathedralis, & non non, ibid. nu. 33
- 27 Dioecesis, episcopatus, comitatus, & ciuitas differunt, in consil. 107. nu. 3
- 28 Dioecesis, & ciuitas differunt respectu essentiae, quamvis idem territorium subiectionis, in consil. 148. nu. 1
- 29 Dioecesis an comprehendat ciuitatem, & quid in privilegio conceditur, ibi. nu. 3
- 30 Dioecesis, seu bonorum possorum in dioecesi, territorij, & districtus, in materia stricta non comprehenduntur ciuitas, & districtus, in ea posita, in consil. 107. nu. 15
- 31 Dioecesis bonorum respectu si concessum sit beneficium, vel priuilegium continens aliquod damnum alterius non extenditur ad bonum, in ciuitate, ibi. nu. 16
- 32 De dioecesi, & episcopatu ciuitatis esse, & ciuem esse, uel locum esse, & diocesi ciuitatis differunt, nec de uno ad aliud recte inferuntur, in consil. 12. nu. 1
- 33 De dioecesi ciuitatis esse non inferunt, quod sit de iurisdictione ciuitatis, & ciuitatis subiectione, sed bene quod sit de territorio, ibi. nu. 7. & 9
- 34 Dioecesis, seu episcopatus, & comitatus maior esse potest territorio, ibi. nu. 10
- 35 Dioecesis, seu episcopatus, & comitatus, & ciuitas, & districtus, ibi. nu. 10
- 36 Dioecesis, seu episcopatus, & comitatus, & ciuitas, & districtus, ibi. nu. 10
- 37 Directa sunt, & obliqua quae dicuntur, in consil. 24. nu. 11
- 38 Directa sunt, & directam dispositionem important hae uerba, & obliqua sunt, & obliquam dispositionem important, in consil. 11. nu. 12
- 39 Directa uerba quandoque ad fideicommissum transferuntur, & ad obliquum, in consil. 35. nu. 24
- 40 Reliqua plenius videas in dictione uerbum.
- 41 Directum, & obliquum sunt qualitates, & effectus contractus, in consil. 63. nu. 29
- 42 Directa dispositio nunquam importatur per uerbum continue, & per uerba certis, & non uniuersitati hereditatis, in consil. 115. nu. 3. & pag. 565. cum seq.
- 43 Reliqua videas in verb. dispositio.
- 44 Directa institutio, videas in verb. institutio.
- 45 Discordia sedanda sunt, & remouenda, in consil. 138. nu. 10
- 46 Distinctiva, uel posita inter plura non acquiritur, & non facit, sed stat alteratur, & sufficit alteram partem adimplere, in consil. 142. nu. 2
- 47 Et posita inter duo, quorum primum sit conditionaliter positum, & secundum sit praepositum conditionaliter sit prius adimplendum, ibi. nu. 3

Augustini Beroij.

*p*ro magis, si primum fit postum conditionaliter, & aliud sub eo
conditioe, cad. ibid. nu. 4.
quod natus in verb. uel, ea etiam in verb. alternatiua.
etiam natus esse potest causa a primo diebus, & separati, &
natura veritatem sufficit alteri fieri, in conf. xlviii. nu. 48.
re soluitur in copulam, & contra ratem aequalitatis conser-
uat, & ex iniquitatis absurdum euitetur, ibid. nu. 54.
inter personas honoratas posita quandoque in coniundam
significante testatoris resoluatur, & contra, in consilio
nu. 67.
conferuntur mens ex dispositione iuris communis, & statui col-
locat, ibid. nu. 5.
quod pro coniuncta, ut omnes simul admittantur, & quando fe-
cit primo nominatus praefertur secundo, in conf. cxlv. nu. 3.
resoluitur in coniundam, sed substitutus extraneus praefe-
ritur qui sunt de sanguine testatoris, in conf. r. z. nu. 4.
quod si quis sit in aliquo casu esse potest, & in aliquo coniunctus,
ibid. nu. 13.
admittitur cum coniuncto in substitutione fideicommissan-
dam alius ratio recti sermonis seruari non possit, at regulari-
tates prius nominatus puniatur propter odium ordinatum, in
conf. nu. 13.
*P*apa non potest, quod vxor una sit duorum eodem tem-
poris, ibid. nu. 10.
indignitas eius, que sunt de iure postico, expressio iuste causae non
dissolvit, dummodo ea verè ad sit, in conf. 7. nu. 10.
solus Papa super relictis ad pias causas, que possunt adimple-
ri, & de facto secundum testatoris dispositionem, in consilio
numero 8.
solus Papa, & non archiepiscopus potest cum episcopo ordi-
nationes extra tempora statuta, in conf. 2. nu. 2.
beneficium in beneficium iusta causa est, quod est, cui quo dispensatur,
in sanguine fundatoris, in conf. v. nu. 27, & 42. pag. 26, & 28.
episcopus ex causa saltem pro una vice, etiam sine consen-
sum, & multo magis cum eorum consensu potest cum cleri-
corum ordinibus constituto & minore quatuordecimo anno,
admitti ad beneficium habens annexum ordinem sacrum,
beneficiale, ibidem num. 51. 53. & 57. usque ad num. 64.
non sequen.
non possunt episcopi, ubi canones legem imponunt, nisi id
expressè sit concessum, ibid. nu. 44.
beneficiarius expresse permittis dispensant, nisi maxima, & urgens
causa, ibid. nu. 45.
potest, ibid. nu. 56.
episcopus cum minore ad beneficium sacerdotale, debet da-
re, & administrator habilis, qui fit sacerdos, & altari usque ad
consecrationem illius artem inferuiri, ibid. nu. 8. pag. 47.
potest cum pro vna vice tantum episcopus non potest volunta-
rie abbas immutare, ibid. nu. 47.
hoc non potest episcopus in beneficiis curatis, & requiritibus
terminatis arate tempore promotionis, ibid. nu. 54.
non potest episcopus cum patiente defectum natalium, in
ordine curato, vel in simplicii habente annexum ordinem sacrum,
numero 8.
patientem defectum ætatis in beneficio habente annexum ordi-
nem, ibid. nu. 49.
potest, ibid. nu. 67.
non potest episcopus non potest in ætate, ibid. nu. 52.
non potest episcopus in ætate respectu ordinis, & posse in or-
dinare, quomodo procedat, ibid. nu. 5.
non potest episcopus non potest in ordine sacro cum minore xiiii. an-
ni, ibid. nu. 49.
non potest episcopus, ubicunque non reperitur prohibitus,
numero 56.
non potest episcopus cum patiente defectum ordinis, & cum pa-
tiente defectum ætatis, sed non cum patiente uraque defectum,
numero 50.
non potest pro vna vice tantum episcopus non dicitur voluntatem te-
nere & canones impugnare, nec tollere, nisi dispensandi potestas
expresse prohibita, ibid. nu. 66.
non possit archiepiscopus cum suffraganeo, seu episcopo, qui
non sit eius, extra suam diocesim ordinavit, & quis cum illo
dispensat, in conf. xlviii. nu. 1. & 3.
non potest quoad spirituale, & legitimare quoad temporalia dispen-
sationem, conf. cxlvi. nu. 30.
non potest cum filio, & illum legitimare ad effectum succedendi dispen-
sationem, conf. cxlxi. nu. 26.
non potest papa abique causa cum illegitimis natis ex coitu
illicite reprobatos, nec facere, ut habeant, perinde ac si ex vero &
legitimo matrimonio nati essent, fecus innatis ex coitu humilia, le-
gitimi, ibid. in conf. cxlv. nu. 26.
potestas quædam dicitur potestas legitimandi absque præ-
sentatione, quod interfecto, in conf. cxlvi. nu. 3.
potestas potestatem non habet ille, qui habet potestatem simplici
ordinis, ibid. nu. 44.
non facilius cum naturali, quam cum nato ex utroque coniuga-
to, in conf. cxlxi. nu. 16.
cum eo, qui minori uitio laborat, ibidem.

2 Dispenſatus à Papa quando quo ad ſpiritualia, & temporalia, & quando ſolum quo ad ſpiritualia cenſetur diſpenſatus, & habitatus, in conſ. clxxii. num. 39 703

2 Diſpenſati quo ad ordines factos, & ſpiritualia quod non ſint legitima ti & diſpenſati quoad ſucceſſiones parentum, eſt uenior opino, in conſ. clxxii. num. 30. & 41 703

2 Diſpenſatus ſi ſimplicius, & illegitimus ad epiſcopatum, & ad ſpiritua lia, cenſetur etiam diſpenſatus, & legitimatus quo ad temporalia, & ſucceſſiones hereditarias, ibid. nu. 11 705

Contra ibid. nu. 24. vſque ad nu. 43 710

1 Diſpenſatus ad beneficium cum habente auctoritatem diſpenſandi ſua tu endus eſt in poſſeſſione beneficii, ſicut beneficiatus de iure commu ni, in conſ. l. v. num. 26 26

1 Diſpenſatio eſt gratia, & ex quadam gratioſa liberalitate proueniens ui deretur eſſe quadam donatio, in conſ. l. v. nu. 71 3

1 Diſpenſatio eſt prouida iuris communi, ſeu rigoris iuris relaxatio ca nonice facta, ibid. nu. 66 30

2 Diſpenſatio, ſeu diſpenſationis uim habens iuſtam cauſam ſpecialiter expreſſam requirit, alioquin eſt diſparatio, in conſ. clxxv. nu. 25 759

1 Diſpenſatio inducitur per tolerantiam, & diſſimulationem ſuperioris in contrauentione eorum, quæ ſunt à iure, uel ſtatuto prohibita, in conſ. clxxii. nu. 62 650

3 Diſpenſationis uim quadoque habet taciti actus, in conſ. 181. nu. 5 518

2 Diſpenſationis, & aſſiduationis uim habet tolerantia ſuperioris de ban nito, in conſ. 186. nu. 2 532

1 Diſpenſationis materia eſt odioſa, & reſtringibilis, & loquens in caſum ſimplici non habet locum in caſu mixto, in conſ. v. nu. 51. 64

1 Diſpenſatio debet eſſe libera, & nullius citationem, aut præſentiam, requirit, ſed à mera diſpenſantis liberalitate dependet, ibidem nu mero 64. 30

1 Diſpenſatio ſemel facta non poteſt contraria voluntate diſpenſantis reuocari ibidem num. 78 35

1 Diſpenſatio facit inhabilem, habilem, & incapacem, & non idoneum, capacem, & idoneum, ibid. nu. 25 26

2 Diſpenſatio ſine iuſta, & rationabili cauſa facta etiam ſuper iis, quæ ſim pliciter ſunt de iure poſitiua, non reddit quæ tutum in foro conſcien tiæ, & minus, ſi illud ius poſitiuum ſuper naturali ratione fundatum eſſet, in conſ. lxxix. num. 5 126

2 Diſpenſatio ab inferiore cum cauſæ cognitione, & expreſſione iuſta, & probabiliſſis cauſæ particularis fieri debet, neque ea præſumitur, & quæ ſit iuſta cauſa, ſcetus ſi à principe fieret, in conſ. clxxv. num. 24. & 32. pag. 759. conſ. ſequen. 126

2 Diſpenſatio una licet fit fauorabilis, plures tamen concurrentes ſunt odioſæ, in conſ. clxxvii. num. 43 783

2 Diſpenſatio cauſe cognitionem, & citationem deſiderat, alioquin eſt diſ ſipatio, in conſ. clxxii. nu. 27. & 30 742

2 Diſpenſatio ſemper intelligitur abſque præiudicio iuris iam alteri quæ ſiti, in conſ. lxxv. num. 9. 197

1 Diſpenſatio Papæ cum monacho ut proprium habere poſſit, quid operetur in conſ. lxxvi. nu. 3 85

2 Diſpenſatio Papæ ſuper commutatione legatorum piorum, quando non reddat aliquem tutum in foro conſcientiæ, in conſ. lxxix. nu. 6. 196

1 Diſpenſatio electi abſque ſpeciali mandato peti non poteſt, in conſi lio v. num. 73 31

1 Diſpenſatio ſuper natalibus, & generaliter diſpenſatio pro aliquo ſine ſpeciali mandato peti, & imperari non poteſt, ibid. nu. 74. ead.

Quid ad conſentendum diſpenſationi, ibid. nu. 76 ead.

1 Ad diſpenſationem cum præſentato petendum, & illique conſentendum mandatum habere dicitur ille, qui habet mandatum ſpeciale ad præ ſentandum aliquem, & ad petendum cum confirmari, & ad beneficii inſtituti, & generaliter ad omnia, & ſingula alia facienda, quæ ſpecia liter exiunt ſpeciale mandatum, etiam ſi illa eſſent maiora expreſ ſis, & ad omnia gerendum, & faciendum, quæ in prædictis, & circa prædicta fuerint quomodolibet neceſſaria, requiſita, & oportuna, & quæ impleat conſuetus eſt. ibid. nu. 77 ead.

2 Diſpenſationes, quibus ſpurij, & inceſtuoſi ad ſpiritualia, & dignitates eccleſiaſticaſ habitantur, ſunt ſtricti iuris, & odioſæ, in conſi lio clxxii. numero 35 708

2 Erin illis non fit extenſio de uno caſu ad alium penitus diuerſum etiam ex maioritate rationis, ibid. nu. 36. & 37 ead.

Secus ſi in diſpenſatione eſſet expreſſa ratio, quæ militaret in cauſa, ad quem extenſio fieret, ibid. nu. 38 ead.

2 Diſpenſatio, & legitimatio diſferunt, & quid utraque ſit, & quomodo fiat, in cõſ. clxxviii. nu. 40 pag. 708. & in conſ. clxxii. num. 26. pag. 742. & in conſ. clxxv. num. 14. 757

2 Diſpenſatio fit, an legitimatio, quomodo cognoscatur, in con ſ. clxxii. numero 31 742

2 Diſpenſatio eſt odioſa, legitimatio uerò fauorabilis, in conſilio clxxv. numero 17 758

2 Diſpenſatio, ſue legitimatio ſecundum quid, & quoad quædam eſt quid maius legitimatio ſimplici, & quoad omnia, ibid. nu. 31 760

2 Diſpenſatio eſt quid maius, magisque odioſum, quàm legitimatio, & le gitimandi ſimpliciter poteſtatem habens non habet poteſtatem diſ penſandi, in conſ. clxxvi. nu. 42. 770

2 De diſpenſatione ad legitimatorem, & contra an, & quomodo ar gumentum procedat, in conſ. l. v. nu. 31 760

2 Diſpenſatio, & non legitimatio dicitur de nato ex eis, inter quos ex pro hibitione legis diuine matrimonium eſſe non potuit, ut ex adul terio, in conſ. l. 176. num. 41 770

2 Diſpenſationis maxime cum illegitimis quatuor ſpecies, & quædi illis faciendis 770

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- faciendis necessaria sit legitimorum citatio, in conf. 175. nu. 28 759
- 2 Dispositio cum illegitimis requirit citationem agnatorum, & illorum, quibus ex ea praeiudicaretur, in conf. 176. nu. 43 770
- 1 Dispositio cum illegitimo ad effectum succedendi certo modo, an citationem requirat, in conf. 172. nu. 30 742
- 2 Dispositio, seu legitimatio quoad parentum successiones non valet sine clausula, non obstante aliqua lege, in conf. 163. nu. 43 708
- 2 Dispositio uerbum ad ultimas uoluntates adaptatur, in confilio 84. numero 30 361
- 2 Disponere uerè & propriè non dicitur ille, qui ab intestato decedit, & quis uerè dicatur disponere, in conf. 84. nu. 80 371
- 2 Dispositio, expressè uel tacitè quò quis dicatur, in conf. 84. nu. 48 364
- 1 Disponere posse de rebus donatis usque ad certam summam si donator si bi referret, intelligitur testando, non autem inter uiuos disponendo, in confilio 60. nu. 20 213
- 2 Disponendi libere de omnibus bonis ipso uiuente si potestas data sit à testatore uni ex heredibus antea grauato coheredi post mortem suam per fideicommissum restituere, de quibus bonis intelligatur, an de suis tantum, an uero etiam de parte coheredis, & quid hæc licentia operetur, in conf. 86. nu. 20 376
- 2 Disponere de bonis suis quomodo possit procreans filios incestuosos, & ex coitu reprobo, in conf. 161. nu. 21 706
- 2 Disponere passim, & ad libitum de rebus suis unicuique liberum non est, nisi esset miles, uel ad piam causam dispoñeret, sed secundum leges id facere debet, in conf. 175. nu. 43 763
- 3 Disponere posse de rebus alienis turpitudinem continere censetur, in conf. 30. nu. 15 103
- 3 Disponere de meo, & in meo quis ad libitum suum non potest me inuito, non considerat alicuius utilitate, in conf. 144. nu. 98 416
- 2 Disponens non presumitur uelle id, quod non loquitur, in confilio 84. numero 52 364
- 2 Disponens, & paciscens de hereditate uiuentis qñ, & quomodo successione, quæ sibi ab intestato deferatur, priuatur, in conf. 156. nu. 16 683
- 2 Dispositum expressè idem de eo censi debet, de quo disponens interrogatus ita disposuisset, in conf. 148. nu. 3 650
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 34 653
- 1 Dispositio in iuris, & dispositio statuti pari passu ambulant, in conf. 93. nu. 13 389
- 2 Dispositio secundum proprietatem uerborum est intelligenda, quando sunt apposta illa uerba in casu, & casibus prædictis, in conf. 79. nu. 8 321
- 1 Dispositionis uerba in dubio potius demonstratiue, quam conditionali ter sunt interpretanda, in conf. 17. nu. 17 54
- 2 Dispositionis eiusdem una pars aliam dubiam declarat, in confilio 145. numero 6 642
- 1 Dispositio quælibet hominis à statuto loci interpretationem sumit, in conf. 93. nu. 6 388
- Quod declaratur, ibid. nu. 40. 42. & 45 395
- 1 In dispositionibus hominis magis attenditur mens præsumpta, quam uerba, in conf. 93. nu. 5 388
- 1 Dispositio contrahenti an, & quâo secundum statuta loci regulari, & interpretari debeat, in conf. 94. nu. 12 400
- 2 Dispositionis uerba sunt etiam impropianda, ut illius inualiditas, & nullitas euitetur, in conf. 23. nu. 37 104
- 2 Dispositionis cuiuslibet tenor diligenter est inspiciendus, in confilio 84. numero 79 371
- 2 Dispositio tacita à lege ex præsumpta mente subintellecta magis ex coiecturis interpretatur, quam dispositio expressa, in conf. 112. nu. 11 488
- 2 Dispositionum uerba esse intelligenda ad chartam, & secundum chartam, & esse iudicandum secundum chartam, quid importet, in confilio 120. numero 24 546
- 1 Dispositio declarans, siue interpretans semper secundum terminos dispositionis declarata intelligitur, in conf. 121. nu. 9 551
- 2 Dispositio ut potius facta sit, & ualeat secundum regulas iuris communis, quam secundum ius speciale, semper debet interpretatio fieri, in conf. 154. nu. 9 673
- 3 Dispositio omnis siue legalis, siue inter uiuos, siue ultimæ uoluntatis semper à consuetudine recipit declarationem, interpretationem, & restrictionem, in conf. 92. nu. 10 285
- 3 Dispositio quando est intelligenda, & interpretanda, ut iacer, & de uerbo ad uerbum, & solum illa interpretatio, ac intelligentia fieri, & capi debet, quæ ex uerborum proprietate colligeretur, tunc extensio de similibus ad similia, & coniecturatio mentis excluditur, in confilio 57. numero 63 198
- 3 Dispositio non conuenit illi, cui uerba dispositionis saltem largè, & improprie non conueniunt, in conf. 112. nu. 4 329
- 3 Et maxime in contractibus, in conf. 20. nu. 21 72
- 1 Dispositio conuenit illis, quibus uerba conueniunt, in conf. 146. nu. 11. pag. 551. & in conf. 173. nu. 5 644
- Et contra dispositio non conuenit, cui uerba non conueniunt, ibidem numero 14 645
- 1 Dispositio fundata super certa qualitate, uel illam præsupponens, sine ea locum non habet, in conf. 24. nu. 1 80
- 1 Dispositio legalis necessaria, doctorum uero magistralis, in confilio 31. numero 24 102
- 2 Ad dispositionem hominis onerosam, & præiudicalem lex se passuè non extendit, nisi super ea postea lex expressè disposuisset, in confilio 122. numero 9 554
- 1 Dispositio hominis solum in prima uice, & in primo actu uerificatur, & consumitur, secus in dispositione legis, in conf. 190. nu. 22 713
- 3 Dispositio hominis, & legis simul plus operatur, quam quælibet de

- per se, in conf. 15. nu. 61
- Et quomodo hoc procedat, ibid. nu. 71
- 3 Dispositio hominis, & legis simul unita est fortior, quam simpliciter dispositio, in conf. 138. nu. 13
- 2 Dispositio iuris communis comprehendit id, quod à statuto derogatur correctum in conf. 143. nu. 2
- Nisi iuris communis ratio à statuto correctæ reperiretur, ibid. nu. 6
- 1 Dispositio iuris expressa maxime in penalibus non est propter augmentationes, & disputationes doctorum relinquenda in conf. 76. nu. 11
- 3 Dispositio, & statutum iuris ciuili super aliquo actu dispositio comprehendit actum iuratum, in conf. 183. nu. 8
- Reliqua de dispositione iuris uideas in uerbis.
- 1 Dispositionis ratio finalis attendenda, ut ab ea omnis dispositio leuatur, & illa cessante, seu uigente, cesset, seu uigat dispositio, in confilio 40. numero 21
- 2 Dispositionis causa finalis colligitur ex phemio, in conf. 13. nu. 9
- 2 Dispositio in falsa causa fundata non debet effectum sortiri, in confilio clvi. numero 18
- 3 Dispositio non ualeat illius causa finali cessante, seu uera non existente, in conf. xxxvii. numero 2
- 2 Dispositio deficit, altera conditione deficiente, quando conditiones plures simul copulatiue sunt uni dispositioni adiectæ in conf. xxxviii. numero 13
- 1 Dispositio sub conditione facta deficit, conditione deficiente, ibidem, numero 9
- 2 Dispositio modo in totum tollitur, modo minuitur, & modo augetur pro ut causa illius finalis tollitur, minuitur, uel augetur, in confilio 22. numero 78
- 1 Dispositio omnis intelligitur de actu ordinario, & non de extraordinario, in conf. clxxxvii. nu. 1
- 2 Dispositionis conditio quodammodo importat causam, & rationem, nam dispositionis, & eaque cessante, debet etiam dispositio cessare, in conf. lxxiii. nu. 21
- 2 Dispositio facta sub pluribus conditionibus alternatiue positæ, ut locum habeat, sufficit alteram tantum fuisse adimpletam, in confilio ci. numero 5
- 1 In dispositionibus à principe factis semper dolus, & fraus obstat, in conf. lxxvi. nu. 71
- 1 In dispositionibus liberalitatem sapientibus factis à ministro, cum non habet ratio lationis enormis, aut enormissimæ de modum l. 2. C. de rescind. uend. in conf. 50. nu. 32
- 2 Dispositio inæqualis ad æqualem per modum diminutionis, ut in inæqualitas euitetur, in conf. 22. nu. 12
- 3 Dispositio si fuit concepta sub pluribus conditionibus uoluntatiue latæ non per se principi paliter, sed ad aliud respectuè potestatis, ut locum habeat, sufficit alteram tantum fuisse adimpletam, in conf. lxxvi. nu. 5
- 2 Dispositio alternatiua continens in se unum ualidum, & alterum, dum, iudicatur præcisè, & mera, & solum caput ualidum continet, in conf. lxxiii. nu. 35
- 3 Dispositio conditionalis tunc sortitur effectum, cum uerè conditiones, in conf. ccii. nu. 44
- 3 Dispositiones diuersificantur ex diuersitate qualitatem, in conf. clxi. nu. 11. & 12
- 3 Dispositio proxima demonstratur per illa uerba, & hæc dispositio in conf. lvi. nu. 69
- 2 Dispositio de iure uitatur per conditionem impossibilem, in conf. lxxiii. numero 24
- 2 Dispositio uitatur per conditionem impossibilem de iure quæ tor credit esse possibilem, & quando, in conf. lxxiii. nu. 1
- 1 Dispositio facta de aliquo, ut filio, uel ut fratre, si non sit filius, frater, uel frater, & non ualeat, in conf. cxxii. nu. 1
- 1 Quod declaratur, & limitatur, ibid. nu. 6. & 8
- 1 Dispositio facta de aliquo, ut filio, ualeat, licet non esset filius, ut pos ex filio, ibid. nu. 6
- 2 Dispositio generalis, & simpliciter loquens nunquam censetur, & care legitime debite iure naturæ, nisi de ea specialis exceptio, in conf. lxxvi. nu. 3
- 2 Dispositionem generalem ad certum casum restringens ualeat, quo ad alios prohibere, in conf. lxxii. nu. 7
- Reliqua de hoc uideas in uerbis restringere.
- 2 Dispositio generalis, uel uniuersalis casum, cui antea specialis exceptio fuerit, non comprehendit, in conf. 81. nu. 9
- Quod declaratur, ibid. nu. xx. xxvii. & xxviii.
- 2 Dispositio effectus generalis, & uniuersalis per dictionem uniuersalis illi adiectam, in conf. xciii. nu. 40
- 2 Dispositio præambula generalis per quæ uerba restringitur, in conf. clxviii. nu. 28
- 3 Dispositio legis generaliter loquens iudex etiam comprehendit, in conf. lxxviii. nu. 18
- 3 Dispositio generalis, & indeterminata nunquam includit dispositionem specialem, seu nominatim in eadem dispositionem factam, in conf. clxi. nu. 5. & 29. pag. 462. cum seq.
- Maximè in materia odiosa, & grauamen inferente, ibidem.
- 3 Dispositioni factæ ad fauorem alicuius, cui per eam facta uerba non derogatur per derogationem generalem, uel specialem, nisi de ea mentio specialis, & expressa in derogatio ne facta sit, in conf. 146. nu. 43
- Reliqua de dispositionis derogatione uideas in uerbis derogatio.
- 2 Dispositionibus duabus directis uniuersalibus eodem respectu uisum

oij.

& 24. pag. 583. cum seq.

3 Dispositio facta per certo tempore, & pro alio collata in beneficium al-
terius non disponens pro primo tempore dicitur pura, pro alio u-
ero tempore conditionalis, ibid. nu. 11 ead.

3 Dispositio posita in arbitrio tertii non disponens dicitur conditiona-
lis in eoracibus, fecus in ultimis uoluntatibus, ibid. nu. 12. & 17. ead.

3 Dispositio etiam per dictionem ad, non adiectam uerbo futuri tempo-
ris collata in arbitrium, & beneplacitum ipsius disponens interpre-
tatur, ut pura, non autem ut conditionalis, ibid. nu. 13. & 25. ead.

3 Dispositio facta ad beneplacitum alicuius sub nomine appellatiois di-
gnitatis semper durat, donec beneplacitum fuerit reuocatus ibidem
numero 2 582

2 Dispositio testatoris facta de incerta persona an, & quando ualeat, &
quando non, in consilio xxiii. nume. 30. & 31. ulque ad nume. 43.
pag. 103. cum seq. 583

2 Dispositio testatoris de eligendo aliquem cum onere faciendi illum ha-
redem, inducit fideicommissum, ibid. nu. 22. & 31 102

2 Dispositio facta a testatore de persona incerta eligenda, seu nominanda
ab aliquo, cui electio, seu nominatio commissa fuit cum onere con-
stituendi illum heredem, an, & quando sit captoraria, & inualida, &
quando fecus, & quando nominatio, & electio facta ualeat, & quan-
do non, ibid. nu. 31. ulque ad nu. 43 103

2 Dispositio testatoris de eligendo aliquem de agnatione, uel cognatio-
ne testatoris, uel alibi quomodo in illis uerbis uel alibi intelligitur,
ibidem num. 36 104

Videas etiam de his in uerb. eligere, & electio.

2 Dispositio testatoris quando per incertitudinem persone uitietur, &
quando non ibid. nu. 30 103

2 Dispositio aliqua in testamento non potest fieri in prauiudicio obliga-
tiones de re illa antea facta a testatore, in conf. xxx. nu. 18 236

2 Dispositionem factam per testatorem uxori esse ad certum causam tantum
referendam, ostenditur, ne bona uxori secundo nubenti remaneant
in prauiudicium aliorum filiorum, in conf. 41. nu. 12 174

2 Dispositio testatoris captoraria fauore pia causa, & dotis ualeat, regula
ritur autem fecus, in conf. 121. nu. 1 243

2 Dispositio testatoris facta in uno casu porrigitur ad alium, in quo testa-
tor uersimiliter idem prouidisset, si de eo cogitasset, aut interrogat-
us idem disposuisset, in conf. 131. nu. 17 252

Et an & quomodo id sit uerum, ibid. nu. 36 256

2 Dispositio testatoris expressa plus operatur, quam tacita in consilio
lxxviii. nume. 43 333

2 Dispositio testatoris semper est interpretanda, ut sit conformis iuri com-
muni, ibidem num. 57 335

Et ne reddatur frustratoria, semper fit interpretatio, etiam uerba improp-
riate, inconf. 38. nu. 21. pag. 377. & in conf. 90. nu. 10 387

2 Dispositio testatoris quando secundum ius commune fit intelligenda, &
inconf. xcv. nume. 23 414

3 Dispositio testatoris ad casum, in quo, si testator de eo cogitasset, ueri-
similiter disposuisset, extenditur, fecus si de illo cogitasset, neque di-
posuisset, in conf. xcvi. nu. 9 375

2 Dispositio testatoris in dubio intelligitur secundum ius commune, uel
statutum, in conf. cxii. nu. 13 488

2 Dispositio testatoris fecidus statuta interpretatur, in conf. cxv. nu. 17 511

2 Et ea semper interpretatur secundum dispositionem iuris communis,
uel statutorum, uel consuetudinum, in conf. cxvi. nu. 11 519

2 Dispositio testatoris quando superflua dici possit, ibid. nu. 17 ead.

2 Dispositio ultima etiam in eodem testamento diuersimode a priori di-
positione facta est in ultimis uoluntatibus attendenda, in consilio
cxvii. nume. 6 522

2 Dispositio testatoris ex mera uoluntate facta non intelligitur em legis
dispositione, fecus si ex necessitate facta esset, in conf. cxl. nu. 40 618

3 Dispositio testatoris dubia potest ab heredibus declarari, & illorum de-
clarationis est standum, in conf. lvii. nu. 54 197

2 Dispositiones omnes defunctorum generaliter exequi ad episcopum per-
tinet, etiam ex suo mero officio, uel etiam ad petitionem cuiuslibet
de populo, in conf. cxliii. nu. 40. 104

2 In dispositionibus factis ad piam causam duo, uel tres testes probant in-
ductionem nouae uoluntatis, in conf. cxviii. nu. 2 574

2 Dispositio ad pias causas legi ciuili non subicitur, & de statuato, aut
lex ciuili nihil potest disponere, in conf. clxxx. nu. 13 683

3 Dispositio respiciens animam, et iusque fauorem etiam laycos ligat, &
inter illos seruanda est, in conf. lvi. nu. 11 183

3 Dispositio facta de bonis alienis per modum successionis eonsensu illius
de cuius bonis agitur, confirmatur, sed ille consensus est reuocabilis
per actum contrarium, in conf. 30. nu. 18. & 25 103

3 Dispositio de futura successione, & de bonis, aut hereditate sine recipi-
ente, siue ab una parte tantum facta quando ualeat, & quando non, ibid.
nu. 27. ulque ad nu. 34. pag. 104. cum seq. 600

2 Dispositio, & pactio facta de bonis uiuentis ipso iure non ualeat, etiam
facta inter parentes illius, de cuius successione ageretur, & cum iura-
mento, in conf. clvi. nu. 2 680

2 Nisi sit, de cuius successione agitur, siue ab initio, siue postea consensus
fuerit praestiterit, & in eo ulque ad mortem permanferit, ibid. nu. 3 ead.

2 Non tantum sufficit consensus tacitus, & praesumptus ex scientia, & ta-
cituritate, sed requiritur expressus, & specificus, ibid. nu. 4 681

2 Et an in ipso actu, an uero post interuenire sufficiat, ibid. nu. 8 ead.

2 Dispositio an fiat de bonis omnibus uniuerfaler, an uero de maiori
parte bonorum, plenuque satisficeretur, in conf. 157. nu. 14 686

2 Dispositio facta de succedendo certo modo alicui non ualeat, siue facta
sit de omnibus bonis, siue de praesentibus, & futuris, siue de tota heredi-
tate 687

& 24. pag. 583. cum seq.

1 Dispositio facta pro certo tempore, & pro alio collata in beneficium al-
terius non disponit pro primo tempore dicitur pura, pro alio ue-
ro tempore conditionalis, ibid. nu. 11. 103
2 Dispositio posita in arbitrio tertii non disponit dicitur conditiona-
lis in contrariis, fecus in ultimis uoluntatibus, ibid. nu. 12. & 27. cad.

3 Dispositio etiam per dictionem ad, non adiectam uerbo futuri tempo-
ris collata in arbitrium, & beneplacitum ipsius disponitoris interpre-
tatur, ut pura, non autem ut conditionalis, ibid. nu. 13. & 25. cad.

3 Dispositio facta ad beneplacitum alicuius sub nomine appellatio-
disignatis semper durat, donec beneplacitum fuerit reuocatus ibidem
numero 2. 582

2 Dispositio testatoris facta de incerta persona, an, & quando ualeat, &
quando non, in consilio xxiii. nume. 30. & 31. ulque ad nume. 43.
pag. 103. cum seq. 103

1 Dispositio testatoris de eligendo aliquem cum onere faciendi illum he-
redem, inducit fideicommissum, ibid. nu. 22. & 31. 103

1 Dispositio facta a testatore de persona incerta eligenda, seu nominanda
ab aliquo, cui electio, seu nominatio commissa fuit cum onere con-
stituendi illum heredem, an, & quando fit captratoria, & inualida, &
quando fecus, & quando nominatio, & electio facta ualeat, & quan-
do non, ibid. nu. 31. usque ad nu. 43. 103

2 Dispositio testatoris de eligendo aliquem de agnatione, uel cognatio-
ne testatoris, uel alibi quomodo in illis uerbis uel alibi intelligatur,
ibidem num. 36. 104

Videas etiam de his in uerb. eligere, & electio.

2 Dispositio testatoris quando per incertitudinem personarum uincitur, &
quando non ibid. nu. 30. 103

1 Dispositio aliqua in testamento non potest fieri in præiudicio obliga-
tiones de re illa antea factæ a testatore, in conf. xxx. nu. 18. 236

2 Dispositionem factam per testatorem uxori esse ad certum causam tantum
referendam, ostenditur, ne bona uxori secundo nubenti remaneant
in præiudicium aliorum filiorum, in conf. 41. nu. 12. 174

1 Dispositio testatoris captratoria fauore piæ causæ, & dotis ualeat, regula-
riter autem fecus, in conf. lxi. nu. 1. 243

2 Dispositio testatoris facta in uno casu porrigitur ad alium, in quo testa-
tor uerisimiliter idem prouiderit, si de eo cogitasset, aut interrogat-
us idem disposuisset, in conf. lxxiii. nu. 17. 252

Er an & quomodo id fit uerum, ibid. nu. 36. 256

1 Dispositio testatoris expressa plus operatur, quam tacita in consilio
lxxviii. nume. 43. 333

1 Dispositio testatoris semper est interpretanda, ut sit conformis iuri com-
muni, ibidem num. 57. 335

2 Et ne reddatur frustratoria, semper fit interpretatio, etiam uerba impro-
prietate, inconf. 86. nu. 21. pag. 377. & in conf. 90. nu. 10. 387

1 Dispositio testatoris quando secundum ius commune fit intelligenda,
inconf. xcv. num. 23. 414

3 Dispositio testatoris ad casum, in quo, si testator de eo cogitasset, ueri-
similiter disposuisset, extenditur, fecus si de illo cogitasset, neque di-
posuisset, in conf. xcvi. nu. 9. 375

1 Dispositio testatoris in dubio intelligitur secundum ius commune, uel
statutum, in conf. cxii. nu. 13. 488

1 Dispositio testatoris secundu statuta interpretatur, in conf. cxv. nu. 17. 511

2 Et ea semper interpretatur secundum dispositionem iuris communis,
uel statutorum, uel consuetudinum, in conf. cxvi. nu. 21. 519

2 Dispositio testatoris quando superflua dici possit, ibid. nu. 17. cad.

2 Dispositio ultima etiam in eodem testamento diuersimodo a priori di-
spotione facta est in ultimis uoluntatibus attendenda, in consilio
cxvii. nume. 6. 522

1 Dispositio testatoris ex mera uoluntate facta non intelligitur fm legis
dispositione, fecus si ex necessitate facta ellet, in conf. cxl. nu. 40. 618

3 Dispositio testatoris dubia potest ad hæredibus declarari, & illorum de-
clarationi est standum, in conf. lvii. nu. 54. 197

2 Dispositiones omnes defunctorum generaliter exequi ad episcopum per-
tinet, etiam ex suo mero officio, uel etiam ad petitionem cuiuslibet
de populo, in conf. lxxiii. nu. 40. 104

2 In dispositionibus factis ad piam causam duo, uel tres testes probant in-
ductionem nouæ uoluntatis, in conf. cxviii. nu. 2. 574

1 Dispositio ad pias causas legi ciuili non subiecitur, & de statutum, aut
lex ciuili nihil potest disporre, in conf. cxxx. nu. 13. 683

3 Dispositio respiciens animam, et iusque fauorem etiam laycos ligat, &
inter illos seruanda est, in conf. lvi. nu. 11. 183

3 Dispositio facta de bonis alienis per modum successionis cōsensu illius
de cuius bonis agitur, confirmatur, sed ille consensus est reuocabilis
per actum contrarium, in conf. 30. nu. 18. & 25. 103

3 Dispositio de futura successione, & de bonis, aut hereditate sue recipien-
tæ, siue ab una parte tantum facta quando ualeat, & quando non, ibid.
nu. 27. usque ad nu. 34. pag. 104. cum seq. 103

2 Dispositio, & pactio facta de bonis uiuentis fm iure non ualeat, etiam
facta inter parentes illius, de cuius successione ageretur, & cum iura-
mento, in conf. clvi. nu. 2. 680

2 Nisi si de cuius successione agitur, siue ab initio, siue postea consensus
suum præstiterit, & in eo usque ad mortem permanferit, ibid. nu. 3. cad.

2 Non tantum sufficit consensus tacitus, & præsumptus ex scientia, & ta-
citurritate, sed requiritur expressus, & specificus, ibid. nu. 4. 681

2 Er an in ipso actu, an uero post interuenire sufficiat, ibid. nu. 8. cad.

2 Dispositio an fiat de bonis omnibus uniuersaliter, an uero de maiori
parte bonorum, plerumque pariteratur, in conf. 157. nu. 14. 686

3 Dispositio facta de succedendo certo modo alicui non ualeat, siue facta
sit de omnibus bonis, siue de præsentibus, & futuris, siue de tota hæ-
reditate. 687

Index Consiliorum

Augustini Beronij.

- reditate, siue de quota, siue de aliquibus bonis certis, siue de presentibus tantum, & quare, in consil. 30. num. 14. & 32. 102
- 1 Dispositio facta de usufructu quando ius usufructus, & quando perceptionem fructuum comprehendat, in consil. 139. num. 8. 709
- 2 Dispositio praefrens masculos feminis quando gratia conferenda agnationis facta censetur, & quando non, in consil. cxx. num. 15. 538
- 3 Dispositio inducens primogenituram ad exclusionem aliorum est odiosa, & contra naturalem rationem, ibid. num. 71. & 72. 545
- 4 Dispositio feminæ, in qua ipsa descendentes masculos uocauit, non respicit fauorem agnationis, sed solum fauorem masculinitatis, ibid. num. 13. 557
- 5 Dispositio facta per nomina collectiua quas personas comprehendat, & quæ in ea debeatur admitti, adueniente casu dispositionis, in consil. 85. num. 17. 374
- 6 In dispositione facta inter collaterales pariter, & filij simul, nõ aatem lucellus admittuntur, in consil. ciii. num. 8. 445
- 7 Et quando hoc procedat, ibid. num. 19. 450
- 8 Dispositio excludens feminas quando odiosa, & quando fauorabilis dicatur, in consil. cxx. num. 20. 511
- 9 Et quando excludens filias censetur etiam excludere nepotes, ibid. 512
- 10 Dispositio excludens feminas propter masculos multiplici ratione inducitur, & non unica agnationis conferuande, ibid. num. 21. 512
- 11 Dispositio loquens de dotata, aut dotata locum non habet in ea, quæ ante nubes annos sit mortua, in consil. 25. num. 10. 110
- 12 Dispositio puniens contrahentem matrimonium non extenditur ad contrahentem sponsalia de futuro, in consil. 31. num. 4. 140
- 13 Dispositio inducens uoluntatem tristic est, & odiosa, contraq; publicam utilitatem, & regulariter, præterquam in quibusdam casibus, prohibita est, ibid. num. 5. ead.
- 14 Dispositio priuans uxorem usufructu, & alio cõmodo, propter transiitum ad secundam uota de casu ad casum non extenditur, ibid. num. 6. ead.
- 15 Dispositio omnis contraria tam ultima uoluntate, quàm inter uiuos excluditur per prohibitionem factam, ne quid possit ordinare, nec disponere in uita, nec in morte, in consil. 84. num. 29. 361
- 16 Dispositiones plures etiam ab eodem uerbo rectæ, quæ non possunt simul, sed successiue concurrere, faciunt orationes duas, pluraq; capitula diuersa, secus si circa idem possent simul concurrere, in consil. 120. num. 75. 546
- 17 Dispositio respiciens plura determinabilia omnia pariformiter, & non difformiter determinat, in consil. 13. num. 2. 597
- 18 Quod declaratur, ibid. num. 4. 598
- 19 Dispositio c. quauis de factis vi. est exorbitans, & correctoria, & ultra casum in renunciatione expressum non extendenda, in consil. 49. num. 15. 168
- 20 Dispositio c. j. §. illud quoq; de prohib. feud. alien. per Feder. uolens propter offensam à subuallio priori domino illatam feudum aperiri domino immediato, & non offenso, declaratur, in consil. 66. num. 5. 251
- 21 Dispositio l. si unquam C. de reuocand. donat. est à regulis iuris exorbitans, & loquens in donatione non extenditur ad renunciationem, nec de casu ad casum, in consil. 49. num. 45. 172
- 22 Dispositio l. hæredes mei §. cum ita ff. ad trebel. ad alium casum non extenditur, & in quo casu dumtaxat locum habeat, in consilio cxvii. num. 9. 522
- 23 Dispositioni l. de his ff. de transact. pacto, & consensu partium renunciant non potest, in consil. clxxvii. num. 7. 672
- 24 Dispositio l. sicut C. de præscrip. triginta annorum loquens de præscriptione iurium, & actionum non est correctæ per iura canonica, in consilio lxxix. num. 4. 261
- 25 Et ea maxime, in hærede debitoris est in quocunq; foro seruanda, ibid. num. 5. ead.
- 26 Dispositio l. omnes, & l. bene à Zenone C. de quad. præscrip. plus de bono, quàm de æquo dicitur habere, & propterea de iure canonico locum non habet, in consil. 83. num. 5. 264
- 27 Et quando locum sibi uendit, & quando non, in con. lvi. nu. 16. 183
- 28 Et de iure canonico locum habet etiam inter laycos causam, à principe habentes, ibid. num. 17. ead.
- 29 Dispositio, & pœna l. si quis maior C. de transact. in minore locum non habet, in consilio lvii. num. 12. 190
- 30 Et ut locum habeat in omnibus, quid requiratur, ibid. num. 15, & 38. pag. 191. cum seq. 190
- 31 Dispositio §. licentiam in authen. de alienat. & emphyt. declaratur, & nulla esse ostenditur, in consil. ci. num. 20. 422
- 32 Dispositio §. emphyteosim in authen. de non alienan. à iure canonico recepta, ibid. num. 21. 423
- 33 Dispositio authen. sacramenta puberum C. si aduer. uendit. est fauorabilis, locumq; habet in omnibus contractibus etiã impropriissimè sumptis, ac etiam in distractibus, in consil. cliiii. num. 9. 581
- 34 Reliqua de dispositione legum, paragraphorum, & capitulorum, uideas in uerb. lex, in uerb. paragraphus, & in uerb. capitulum.
- Dispositio principis, uideas in uerb. princeps.
- Dispositio statuti, & legis, uideas uerb. statum, & in uerb. lex.
- 35 Dispositiue stare non possunt uerba demonstratiue posita, in consil. 37. num. 8. 119
- 36 Dispositiue non est, ubi casum legis habemus, in consilio 74. num. 23. 304
- 37 Dissimulatio, & tollerantia superioris in cõtrauentione aliquorum tantum, & non omnium in prohibitis per sua statuta dispensationem, ac ratificationem super illis inducit, & continet, in consil. 173. num. 62. 650
- 38 Distractus potius, quàm contractus dicitur datio ob causam, uel solutionem debiti, in consil. lvi. num. 18. 203

- DISTRIBUTIO oneris, & collectarum, uideas in uerb. onus, & in uerb. collecta.
- 1 DISTRIBUTIVVM quodlibet actum omnibus in solidum attribuitur, in consil. 72. num. 15. 709
- 2 DISTRICTVS, & territorium idem important, & unde dicantur, in consil. 181. num. 13. 181
- 3 Et quare ita appellentur, in consil. cxii. num. 20. 181
- 4 Et quibus conueniant, ibid. num. 8. 181
- 5 Districtus, & territorij appellatione in materia stricta non comprehenditur ciuitas, in consil. cxvii. num. 15. & 16. 181
- 6 Districtus, seu territorij maior potest esse diocesis, seu episcopatus, in consil. cxvii. num. 10. 181
- 7 De districtu, seu territorio esse, & de ciuitate, & ciuem esse, ac electum, seu episcopatum differunt, & de uno ad aliud non inferuntur, in consil. 11. & 15. 181
- 8 Districtualis quis sit, in consil. 181. num. 13. 181
- 9 Districtualis, cuius, & comitatus inter se differunt, ibid. num. 12. 181
- 10 Districtualis esse non definit hanc licet definat esse ciuem, in consil. 181. num. 1. uelq; ad num. 18. 181
- 11 DITARE ecclesiam libitum est, in consil. 10. num. 1. 181
- 12 DIVERSITAS in iure, & in facto denotatur per distinctionem, in consil. 140. num. 25. 181
- 13 Diuersitas actionum, & causarum ex medio concludendi coguntur, in consil. 85. num. 21. 181
- 14 Diuersitas qualitarum diuersificat actus, facta, & dispositiones, in consil. cxlii. num. 11. & 12. pag. 504. cum seq. 181
- 15 Diuersitas uerborum arguit etiam diuersitatem mentis, in consil. cxlii. num. 15. 181
- 16 Diuersa plura capitula, & duæ orationes dicuntur, quando sunt diuersæ dispositiones, quæ nõ possunt simul, sed successiue concurrere, in consil. cxv. num. 75. 181
- 17 Diuinus ius, & diuina lex, uideas in uerb. ius, & in uerb. lex.
- 18 DIVERSES provincias, uel territoria principes secularis non possunt, in consil. lxxiii. num. 1. 181
- 19 Et an id sit uerum, ibid. num. 27. & 28. 181
- 20 Diuidere id, quod omnibus erat commune, & legem per quam daretur, Imperator facere potuit, in consil. lxxiii. num. 24. 181
- 21 Diuidere uerbum sit ne directum, an commune, uel obliquum, in consil. cxvii. num. 10. 181
- 22 Diuidere rem cum alio commune est alienare, in consil. cxvii. num. 9. 181
- 23 Diuidere rem commune dicitur prohibitus ille, qui est pœna, in consil. cxvii. num. 12. 181
- 24 Diuidendo rem cum alio commune emphyteota alienat, & alienat ead. ibid. num. 11. 181
- 25 Diuidentes bona sibi ab ecclesia ad longum tempus locata districte, & requisitione ecclesie, à iure suo cecidisse dicuntur, in consil. cxvii. num. 3. 181
- 26 Et renunciando sibi inuicem omni iuri, quod alter in portione habebat, portio defuncti ad ecclesiam dominam reuertitur, in consil. cxvii. num. 5. 181
- 27 Et an hoc uerum sit, ibid. num. 12. 181
- 28 Diuidentes bona emphyteotica ecclesiastica inter se cõmuniā, & in maiori latissime renunciantes nunquam censentur uoluisse renunciare iuri, quod ex inuicem habent, in casu, quo alter ex eis sine illa cederet, in consil. cxvii. num. 14. & 18. pag. 449. cum seq. 181
- 29 Reliqua de his uideas in uerb. renunciare, & renunciatio, & in uerb. emphyteotica.
- 30 Diuidenda quomodo sint acquisita à filio uiuente patre ex parentibus, & mediante industria filij, in consil. cxlii. num. 24. 181
- 31 Inter diuidentes, inter quos erat fideicommissum, quid operetur, in consil. cxlii. num. 4. 181
- 32 Diuidi quandoque inter fratres aequaliter id debet, quod alter ex eis non erat inter eos diuidendū, ne inter ipsos inæqualitas contrahentem testatoris contingat, in consil. cxlii. num. 16. 181
- 33 Diuidi res ecclesie, seu minoris etiam in casibus alias à interpretibus, & cum decreto non potest, quando ultra legis prohibitionem, & rit etiam prohibito testatoris simpliciter diuisionem fieri patuit, in consil. cxlii. num. 30. 181
- 34 Et quare, ibid. num. 34. 181
- 35 DIUISIO est alienatio, ibid. num. 18. 181
- 36 Sed improprie, in consil. 86. num. 28. 181
- 37 Diuisio dicitur uenditio, seu permutatio, in consil. cxlii. num. 1. 181
- 38 Diuisio dicitur esse contractus onerosus, in consil. cxlii. num. 3. 181
- 39 Diuisio dominiarum, & regnorum dicitur esse de iure gentium, in consil. cxlii. num. 19. & 24. 181
- 40 Diuisio iurisdictionum, & territoriorum quo iure sunt inuicem, modo fieri possit, in consil. lxxiii. num. 31. 181
- 41 Reliqua uideas in uerb. iurisdicctio, & in uerb. territorium.
- 42 Diuisio rei emphyteotice facta inter fratres cum iuramento de non contrahendo operatur renunciationem successionis dicte, & concurrentibus uerbis prægnantibus, in consil. 59. num. 30. 181
- 43 Diuisio inter emphyteotas facta quando ius emphyteoticum, seu usufructus, & consequenter ius accrescendi inter eos collat, & non, in consil. lv. num. 8. 181
- 44 Ad diuisionem potest emphyteota alienare prohibitus irrequisita, & mino alium emphyteotam prouocare, & cum illo diuidere, in consil. 86. num. 28. 181
- 45 Per diuisionem an, & quando ius emphyteoticum inter diuidentes in solidum censetur, in consil. 130. num. 77. 181

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Dominium omne est in feudatariū translātum ex concessione feudi frā-
chi, & sola superioritas, ac iurisdīctio est domino reservata, ibidem.
- 1 Dominium omne potest ex pacto concedi feudatario, ibid. nu. 32. ead.
Reliqua de his, videas in verb. feudum, & in verb. feudatarius.
- 1 Dominium bonorum ingressi religionem acquirunt monasterio ipso
iure, & facto absque alia apprehensione, in conf. 29. nu. 2.
- 1 Dominium facilius in ecclesiam, quam in alium priuatum transfertur,
in conf. 111. nu. 10.
- 1 Dominii continuatio ipso iure datur, sed nō possessionis, i. cōf. xj. n. 7. 42
- 1 Dominium rerum, & bonorum paternorum, ac etiam possessio uera filio
statim mortuo patre acquirunt, stante statuto loci, quod possessio de-
fundti in heredem continetur, in conf. lvi. nu. 33.
- 2 Dominium, & possessio rei emptæ nomine alterius cui acquiratur, in con-
f. clxxviii. nu. 9.
- 3 Dominium, & possessio ex parte emptoris excluditur per contractū simu-
latum, & usurarium, quando uenditor in possessione rei uenditæ re-
manet, in conf. cxlii. nu. 3.
- 3 Dominium quomodo ex cursu tēporis acquiratur, videas in verb. tēpus.
- 3 Dominium, seu proprietas iurisdīctionis, uel alterius similis iuris datur,
sicut quasi possessio, in conf. lvi. nu. 14.
- 3 Dominium quando importetur per uerba genitiui casus, & quando pos-
sessio, in conf. 50. nu. 3. & 8.
- 3 Dominium, & possessio nō includitur in iure hypothecæ, i. cōf. lxxii. n. 2. 219
- 3 In dominio imperatoris in dubio censetur fuisse illa, quæ in bonis ali-
cuius priuati fuisse non reperiuntur, in conf. 144. nu. 66.
- 3 Dominii probatio est difficilis, ibid. nu. 81.
- 3 Dominium ex possessione quādo inferatur, & probetur, in conf. lxxix. nu.
14. pag. 56. & in conf. cxi. nu. 13.
- 3 Et quādo principaliter, & quādo scilicet deduci dicatur, ibi. nu. 13. ead.
- 3 Dominium an, & quando ex possessione probetur, & quid in iudicio rei
uenditionis ex possessione longissimi temporis, in conf. cxv. nu. 7. 335
- 3 Quid si cū possessione longissima cōcurrat fama publica antiqua, ibi. n. 8. ea.
- 3 Dominium non probatur ex probatione possessionis aliquandiu conti-
nuatæ tanquam ad domino, etiam cum fama publica uicinæ de domi-
no, & quando hoc sit uerum, ibi. nu. 10.
- 3 Idem, si quis probaret patrem suum rem, quam uult uendicare, possedis-
se, donec uixit, & fuisse pro domino, publicè communiter, & notoriæ
habitu, ac reputatum, ibid. nu. 11.
- 3 De dominio etiam quando agatur in possessorio retinendæ, & quando
per probationem factam super possessione dicatur etiam dominium
probari, in conf. 50. nu. 5.
- 3 Dominium quādo ex probatione solius possessionis inferat, ibi. nu. 6. ead.
- 3 Et quando probetur ex eo solum, quod quis probauerit se filium, & hære-
dem defuncti possessoris, ibid. nu. 7.
- 3 Dominium in iudicio rei uenditionis quomodo ad obtinendum satis
probetur ex parte agentis, in conf. lxxix. nu. 6.
- 3 Dominium, & possessio quomodo probetur per librum estimi, & catastri,
ibidem nu. 9. 13. & 15.
- 3 Dominium per famam publicam in antiquis probari, quomodo sit ue-
rum, in conf. cxv. nu. 8.
- 3 Dominium probatur per librum estimi, seu catastri, in conf. lxxvii. n. 13. 250
- 3 Et an, & quomodo sit uerum, ibid. nu. 16.
- 3 Et quomodo dominium probetur, ibid.
- 1 Dominium quando ex possessione longissimi temporis probetur, & quā-
do non in conf. vi. nu. 5. & 14.
- 1 Et quando ex possessione presumatur, atque probetur, & quando secus,
in conf. lxxvii. nu. 14.
- 2 Dominium non probatur, si instrumento locationis dicatur, quod ego
rem tuam conduxī, in conf. clxx. nu. 4.
- 3 Dominii exceptio, & probatio regulariter, & principaliter non admitti-
tur in iudicio possessorij retinendæ, in conf. lxxvii. nu. 15.
- 3 Nec in remedio c. reintegranda 3. quæst. 1. in conf. lxxiii. nu. 5. pag. 217. &
in conf. lxi. nu. 21.
- 3 Dominij exceptio quando ad conductorem contra locatorem agentem ad re-
stitutionem rei opponi possit, & quando non, in conf. cxv. nu. 5. & 12.
pag. 334. cum sequen.
- Reliqua de hoc, videas in verb. conductor.
- Et de dominij exceptione, videas in verb. exceptio.
- 1 Dominium utile, & dominium directum rei feudalis cuius sint, in con-
f. 74. nu. 6.
- 1 Dominium utile quando non contrarietur directo, & quando secus, in con-
f. lxxv. nu. 2.
- 1 Dominium utile iurium, & dominium utile rerum differunt, & unum pe-
nes unum, & alterum penes alium eodem tempore, & in solidum esse
possunt, ibid. nu. 5.
- 1 Dominium utile, & naturalis possessio rei quomodo apud duos in solidū
eodem tempore esse possint, ibid. nu. 8.
- 1 Dominium utile, & possessio naturalis rei nō potest cum dominio utili
iuris exigendi consolidari, ibid. nu. 11.
- 1 Et cum quo debeat, & possit consolidari, si dictum dominium utile iur-
is, & dominium directum concedentis concurrant, ibid. nu. 12.
- 1 Dominium utile uasalli directum recognoscens est quedam seruitus,
ibidem nu. 2.
- 1 Dominij utilis unum aduersatur directo, & alterum recognoscit dire-
ctum, & quod sit utrumque, ibid. nu. 8.
- 1 Dominij utilis rei emphyteotici cō consolidatio cum directo quomodo
fiat, in conf. 84. nu. 47.
- 1 Dominium utile penes quem esse dicatur, si emphyteota rem alteri in
emphyteosim concessit, & illa postea ad manus domini directi perue-

- nit, ibid. num. 47.
- 1 Dominium utile in emphyteotā non transfertur ex concessione in em-
phyteosim de re ecclesiā facta sine iusta causa, & sine decreto, uel
decreto ex falsa causa interposito, in conf. 89. nu. 1.
- 1 Dominium utile non consideratur, ubicunque in eadem persona cum re-
cto coniungitur, & consolidatur, & tunc fit plenum dominium, in
conf. ccciii. num. 45.
- 3 Dominium saltem utile acquirunt is, qui rem titulo pro soluto, & emphy-
teotico cum bona fide per longum tēpus possedit, in conf. lxxv. nu. 1.
- 3 Et ex hoc dominio quis in iudicio rei uenditionis obtinere debet,
etiam si in libello dictum esset, rem ad agentem pertinere nō debere,
uel quasi, ibid. nu. 15.
- 3 Dominium utile acquirunt ex possessione xxx. annorum, etiam si in
lo, & rei uendicatio utilis causerit, in conf. 79. nu. 7.
- 3 Et de illo satis est probare in rei uendicatione, in cuius libello de domi-
nio, uel quasi propositum esset, ibid. nu. 8.
- 3 Dominium non perditur, sed possessio, quando quis in animo continet
se nolle esse dominum, in conf. lxxiii. nu. 23.
- 1 Dominio rei suæ aliquem priuare potest imperator ob remuneratōem
suorum militū, & procerum, libiq; seruientium, in conf. lxxv. nu. 1.
- 1 Dominio iam alicui acquisito aliquem priuare potest imperator non tam
ex causa publicæ utilitatē concernente, in conf. lxxv. nu. 17.
- 2 Dominio, & iurisdīctioni uniuersalis principis non præiudicat
rem particularem sitam in uniuersali territorio, non præiudicat
principis, in conf. clxi. nu. 23.
- 2 Dominium acquisitum de iure ciuili, seu per modos iuris ciuili
ad principē tollitur, quare acquisitum de iure gentium, seu per
modos iuris ciuili, & iuris gentiū simul, i. conf. clxxvii. nu. 7. & 17.
pag. 778. cum sequen.
- 2 Dominium, & ius alteri quæsitum a principe tolli non potest, si in
sa publicam utilitatem concernente, ibid. nu. 25.
- Reliqua de his, videas plenius in uerbo princeps, & in uerbo imperator.
- 2 Dominio acquisito non modo ex additione hereditatis, sed et ex
hæntionibus possessionis principis, & habens potestatem legitimam
plenitudine potestatis non potest sine iusta causa publica parare
re, in conf. clxxvii. nu. 57.
- Immo nec fit foris acquisitum ex sola additione, ibid. nu. 61.
- Videas etiam in uerbo legitimare, & legitimatio, & in uerbo principē.
- 1 Dominium nō ueris proprie non dicitur, qui nō recte gubernat, & iur-
isdictiones facit, in conf. 81. nu. 21.
- 2 Verbum hoc dominus importat heredis institutionē i. cōf. lxxv. nu. 1.
- 1 Dominus iurisdīctionem altam, & feudatarius bassam habet, & ut
quomodo in conf. lxxiii. nu. 10.
- 1 Dominii eundem rei duo in solidū esse nō possunt, in conf. clxi. nu. 17.
- 1 Dominus, & imperator in feudo alicui cōcesso respectu dicti
tituli habet, & respectu ciuili, possessionis, cū titulo possidet,
est respectu utilis dñij, & naturalis possessionis, i. cōf. lxxv. nu. 1.
- 1 Dominus quando uasallo in alienatione, uel obligatione feudali
facto consentire potest, in conf. 73. nu. 27.
- 1 Dominus feudi quo in casu possit causas cognoscere, & iurisdīctionem
exercere i rebus, & inter hoies loci i feudo cōcessi, i. cōf. lxxv. nu. 1.
- 1 Dominus post primam concessionem iure feudi, seu iuelli, uel emphy-
teotico factam cum onere præstandi annuas pensiones, seu præsta-
tiones personales potest alium de dicta re quo ad ius tunc expro-
prietate illas pensiones, seu præstationes infeudare, in conf. lxxv. nu. 1.
- 1 Et tunc cui debeat, iud. quod ab emphyteota pro renouatione fac-
tur, ibid. num. 17.
- 1 Dominus contra uasallum propter damnificationem ad feudū priuare
nem non agit, & quomodo in hoc casu agat, in conf. lxxv. nu. 1.
- 1 Dominus ad penā non obligatur ex facto, & sciuita, & ab aliis
solum ad satisfactionem damnum, & interesse, ibid. nu. 1.
- 1 Dominus si uasallum ad gratiam, & obedientiam recepit, & iurisdīctionem
omnem remisit, & feudum restituit, ibid. nu. 100.
- 1 Dominus ex quibus causis suo directo iure priuare possit, nulla dicitur
regula, aut diffinitione comprehensum, ibid. nu. 131.
- 1 Dominus, & uasallus pares reputantur, quoad amissionem feudali
fellonia in se ipsos uicissim commissa, & alter alteri ex fellonia
se tenetur, & punitur, ibid. nu. 133.
- 1 Dominus quare proprietate sua priuetur, si aduersus uasallum
pam, uel felloniam commiserit, ibid. nu. 134.
- 1 Dominus uasallum accusans an, & quando iure suo, & sua
sit priuandus, & quando non, ibid. nu. 138. & 140.
- 1 Domino habenti regalia ad quæ subditi teneantur, in conf. lxxv. nu. 1.
- 1 Domino subuenire subditi in pluribus teneantur, & illi iudicem
subministrare, & subditi charitativè præstare, in conf. lxxv. nu. 1.
- Et quando hoc sit uerum, & quando secus, ibid. nu. 39.
- 1 Dominus potest ex iusta causa a subditis etiā iustos exigere, ibid. nu. 5.
- 1 Domino immediato subditi dupliciter tenentur, ibid. nu. 5.
- 1 Dominus potest subditos inuitis propria auctoritate ad seruiciū
re debita præstanda cogere, & in hoc ab aliquo turbatus quo
dio agat, ibid. nu. 13.
- 1 Dominus si a subditis iniusta, ac non consueti seruicia, & onera exigat,
que imponat, quomodo subditi sit succursum, & ad quem recurrant,
in conf. lxxxi. nu. 81. 30. 35. & 41. pag. 346. cum seq.
- 1 Dominus semel monitus a suo superiore, ut ab illicitis, non consue-
tationibus, & grauaminibus contra subditos desistat, potest non
sistens feudo per superiorem priuari, ibid. nu. 19.
- 1 Et an excusetur ex solutione quandoque a subditis sine contradi-
ctioe facta, ibi. nu. 20.
- 1 Dominus, & uasallus quo ad amissionem feudi propter felloniam pri-

11,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ont. xlini. nu. 12. 18
F 3 2 NiG

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Nisi ultra illa uerba dictum esset omnia, quæ quoquomodo in domo erunt, ibidem nu. 13. cad.
- 2 Domi ad tempus reposita comprehenduntur in legato per uerba generalia, seu universalia, etiam ad certum locum restricta facto filio, si testatoris facultates ample essent, ibid. nu. 19. & 24. 183
- 2 Idem, si legatum huiusmodi factum esset piz causæ, ibid. nu. 20. cad.
- 2 Ac etiam uxori, ibid. nu. 22. cad.
- 2 Domus nouiter empta post testamentum factum quando legato domus cedere dicatur, ibid. nu. 40. 185
- 2 Domus nouiter post testamentum factum empta per testatorem quando dicatur priori domui habitationis illius accedere, & pars eius esse, & appellatione domus, quæ tempore mortis erit habitatio testatoris, contineatur, in conf. xliiii. nu. 35. 184
- 2 Et quando, & quomodo domui prius legatæ cedere dicatur, ibidem num. 37. & 40. 185
- 2 Domus una ex binis ædibus uicinis, & è contra ex una domo binæ ædes a domino fieri possunt, in conf. xxxiii. nu. 36. 184
- 2 In domibus suis si testatori iussit fieri hospitale, quod heredem instituit, illasque domos postea alienauerit, & alias ement, comprehenduntur hæc empta sub testamenti dispositione, in conf. xliii. nu. 39. 185
- 2 Domui legatæ adiectum post testamentum continetur sub legato domus facto per uerba solita demonstrare solum tempus testamenti, & non mortis, quando legatum est factum piz causæ, aut filio, aut coniunctæ personæ, ac etiam uxori, in conf. xxxiii. nu. 45. cad.
- 2 Domus toto usu, & integro usufructu legato, debetur habitatio integra, & usufructus integer cū iure illam alteri locandi, & legatario pñsiones dictæ domus à die hereditatis adite debentur, in conf. l. n. 5. 198
- 3 In domo legatæ cum commodis, & incommodis suis seruitus dicitur cōstituta, & seruata, in conf. cxxii. nu. 3. 373
- 2 Et quomodo illa uerba, cum commodis, & cum incommodis intelligantur, ibid. nu. 15. & 16. 374
- 2 Reliqua de legato domus, & de legato rerum, quæ sunt uel erunt in domo, uideas in uerb. legatum.
- 2 Domum principalem maior natu ex consuetudine habere debens debet etiam omnia alia appenditia habere, quatenus testator in usu habuit, in conf. xliiii. nu. 41. 185
- 2 Ad domum suam maiorem affectionem habere, quam ad alia bona, naturale omnium est, in conf. lxxvii. nu. 16. 346
- 2 Domus, ad quam testator affectionem habuisse præsumitur, si sit prohibita alienari, inducit fideicommissum, & quomodo in cōf. 84. n. 10. & 11. 359
- 2 Illorum de domo appellatione comprehenduntur agnati, & non cognati, in conf. xcvi. nu. 7. 417
- 2 Domus, & familia conferuandæ causa masculi uocantur, & femina, coniunctique per feminas excluduntur, ibidem nu. 13. 418
- 2 De domo, & familia, seu linea masculina respectu auunculi nō dicuntur esse filia sororis, in conf. cli. nu. 6. & 9. pag. 661. cum seq.
- 2 Et qui dicantur esse de domo, & familia seu de linea masculina, ibidem numero 7. 662
- 1 Domus paterna minorum non debet alienari, quando alia bona mobilia super sunt, in conf. clxxii. nu. 6. 637
- 3 Domum communem pro indiuiso cum aliis habens potest illā totā habitare, & illa tota vti, nec aliis personis soluere tenet, in cōf. lvi. n. 30. 184
- 2 Domus, & habitationis eiusdem plures focii debent etiam clauas plures illius domus in eadem fera habere, ut quilibet possit per se aperire, & claudere, in conf. lviii. nu. 2. 283
- 2 Reliqua de clauibus domus, uideas in uerb. clauis.
- 2 Per domum unam in alia aditus quid operetur, in conf. xliiii. nu. 40. 264
- 2 Domus uendita iudicatur ut aliena, & ipsius emptoris quo ad conuentionem in ipsa uenditione factam quod illi seruitus aliarum domorum uenditoris debeatur, in conf. cxxii. nu. 6. 370
- 3 Domui uēditæ, seu legatæ q̄ seruitutes ab aliis domibus uenditoris, uel testatoris ipso iure cōstituntur, seu debentur dicatur, & q̄ nō, ibid. n. 13. 371
- 2 Et quid, si esset uendita cum suis iuribus, pertinentiis, consuetudinibus, & accessibus, ibid. nu. 14. 372
- 3 Domum unam ex pluribus, uel partem unius domus si quis uendat, an, & quæ seruitus hinc inde constituta, & seruata dicatur, in consilio cxxiii. nu. 1. 9. & 12. ubi quid in ultimis uoluntatibus. 373
- 3 Domus empta cum commodis, & incommodis non intelligitur cum seruitutibus, quæ tacite referuntur, & de nouo post emptionem imponi dicerentur, in conf. cxxiii. nu. 15. 374
- 2 Et de quibus seruitutibus illa uerba intelligantur, ibidem nu. 16. cad.
- 3 Domum præbens ad delictum committendum etiam minor xxi. annis an, & quando eadem pena cum delinquente puniatur, in conf. xcij. nu. 1. & 15. pag. 552. cum seq. 344
- 3 In domo sua receptans cognatos, & affines delinquentes nō eadem cum delinquente, sed leuiori pena puniatur, in conf. xcii. nu. 4. cad.
- 3 Etiam si essent criminosi hæc maiestatis, ibid. nu. 5. 343
- 2 Domus in aliena ciuitate emptæ possessio non facit domicilium, in conf. cli. nu. 28. 676
- 1 Domuncula in summitate domus, seu apothecæ dicitur propriè conaculum, in conf. cli. nu. 1. 602
- 2 Et quando, & cui domui, seu solo uēditio, uel legato cedat, ibid. n. 2. cad.
- 1 Donare est perdere, in conf. lvij. nu. 1. 206
- 1 Donare largiri, & concedere hæc uerba concessionem pleno iure, & quo ad directum dominium factam innuunt, in conf. lvii. nu. 2. 257
- 1 Et concessionem esse donationem puram, & meram, non autem feudalem inferunt, ibid. nu. 24. 258
- 1 Verbum donare etiam ad dationem ob causam factam potest referri, in conf. lvi. nu. 7. 251

- 1 Ac etiam ad feudi concessionem, ibid. nu. 10.
- 1 Verbum dono est generale, & pro uenditione capi potest, sicut testatorditrio pro donatione, & qualibet alia alienatione, in cōf. lxx. nu. 7. 252
- 1 Contra de uerbo dono, ibid. nu. 32.
- 1 Verbum dono simpliciter positum intelligitur de simplici, & pura donatione, ibid. nu. 19.
- 1 Donare, & remittere est terminum ad soluendum dare, seu prosequi, in conf. lxxiii. nu. 14.
- 1 Donare dicitur ille, qui simpliciter remittit, & renuntiat ad rem, exceptionem, & iura, quæ habet, in conf. lxxiii. nu. 2.
- 1 Donat, & dissipat ille, qui remittit ius suum, seu rem, quam dominus aliis cōtradibus, & pactis, præter q̄ i trāsactione, i cōf. lxxiii. nu. 2. 253
- 1 Donari id dī, quod nullo iure cogente conceditur, in conf. lvi. nu. 2. 254
- 1 Donare uidetur, qui scit se posse reculare, quin obligetur, & de obligatipallus sit, ibid. nu. 8.
- 2 Donare, & promissio de donando differunt, in conf. lvi. nu. 1.
- 1 Donare uoluisse præsumitur pater emens rem simpliciter per filium, in conf. lvi. nu. 2.
- 2 Donare an, & quando uoluisse præsumatur ille, qui rem nomine daret, emit, in conf. clxxviii. nu. 7.
- 2 Et quid, si emat propria pecunia, ibid. nu. 10.
- 2 Donandi animus ex meritis pluribus præcedentibus arguitur, ibid. nu. 11.
- 1 Donare, & erga benè meritos liberalitate uti proprium est regis, principum, in conf. lxxviii. nu. 4.
- 1 Donare ob remunerationem potest imperator aliquas res, seu aliamperij, quando magna, uel enormis diminutio iuri factiorem rationem non resulat, nec iudices huiusmodi donationem reuocant, in conf. lxx. nu. 17.
- 1 Donare benemerenti potest prohiberi regulariter alienare, ibid. nu. 18.
- 1 Donari potest à principe id, quod est publicum, in conf. cli. nu. 3. 255
- 1 Donare ex causa, moderate tamen possunt tutores, & legitimi administratores baronum, & principum, in conf. lxi. nu. 24. 257
- 1 Donare maxime sine decreto non possunt tutores, curatores, & legitimi administratores, & se pro talibus gerentes, in conf. lxi. nu. 20. 256
- 1 Et an, quando, & quomodo possint donare, ibidem nu. 21. 256
- 1 Donare non potest tutor, in conf. clxxii. nu. 13. 254
- 1 Donare potest prælatus pro remuneratione beneficiorum, in conf. lxi. nu. 23. 255
- 2 Donare de rebus ecclesiæ prælatus potest solum quid minimum, pro autem magnum, in conf. cxx. nu. 46. 259
- 2 Et quare, ibid. nu. 55.
- 2 Reliqua de hoc uideas in uerb. prælatus.
- 1 Donare de fructibus, & redditibus etiam ultra summam legitimam, quæ infirmatione possunt minores ob causam, & pro remuneratione beneficiorum, in conf. lxi. nu. 25. 257
- 2 Reliqua uideas in uerb. minor.
- 2 Donare inter uiuos maritus uxori non potest, in conf. lxi. nu. 20. 256
- 1 Donasse non præsumitur maritus tradens uxori seu iam uxorem præciosas, & iocalia magni pretii pro ipsius uis, sed honestas prætia, & pro illius uis dedisse præsumitur, in conf. lxi. nu. 20. 256
- 2 Donata pro dotalitio à marito vxori spectant ad uxorem non maritum, & ad secundas nuptias, quouique uixerit, etiam si illa dotalitio, & nuptias habear, in conf. lxi. nu. 1. 257
- 1 Donata in dubio non præsumitur, sed commodata uelut, & aliam menta muliebria tradita, siue missa à sponso, uel socio ipsi sponso, ut ornatio, magisque compra ad domum sponsi, uel socii accedat, & idē dissolutis sponalibus, & matrimonio non securo sunt à sponso, sponso, uel socio restituenda, in conf. lxi. nu. 6. 258
- 2 Quod limitatur, & declaratur, ibid. nu. 24.
- 2 Reliqua uideas de hoc in uerb. sponsa.
- 2 Donare nepoti, seu nepoti naturali, uel spurio auus etiam de iure cōstit non prohibetur, quamuis pater prohiberetur, in conf. cli. nu. 2. 259
- 2 Donatum spurio à patre quibus in casibus fito applicetur, in conf. clxiii. nu. 2. 260
- 2 Reliqua de hoc uideas plenius in uerb. spurus.
- 1 Donare, aut aliud donationem sapiens facere non potest procurator, alioque specialiter fuerunt commissa cum libera, & generalia administratione: idem est in habente mandatū generale cum libere, in conf. lxxii. nu. 13. & 25. 261
- 2 Donare filiis suis non potest procurator habens mandatū dotalit, & cunq̄ personæ, in conf. cxx. nu. 47. 262
- 2 Contra ibidem nu. 56.
- 2 De mandato ad donandum, & de procuratore habente mandatū ad donandum, uideas in uerb. mandatū, & in uerb. procurator.
- 2 Donari non potest monasterio futuro, in conf. xxi. nu. 1. 263
- 2 Et quare ibid. nu. 7.
- 2 Contra ibidem nu. 9.
- 1 Donando quis solum ius, quod in re donata habebat, trāsferre, in conf. lvi. nu. 4. pag. 251. & in consilio lxxii. nu. 23. uol. 3. 264
- 2 Donans rem cum pacto constituti, & cum reuocatione usufructus possessionem in donatarium transferre censetur, in conf. lxxiii. nu. 2. pag. 223. cum sequentibus. 265
- 1 Donatum, aut quacunque alia ratione acquisitum in societate donatorum bonorum est communicandum, in conf. cxc. nu. 9. 266
- 1 Promissio, & pactum de donando, uideas in uerb. promissio, & in uerb. pactum.
- 1 Donari usufructus etiam potest, in conf. lvi. nu. 6. 267
- 1 Ad donandum per procuratorem requiritur speciale mandatū, in conf. lvi. nu. 72. 268
- 1 Donatio simpliciter est cōtractus nominatus, in conf. lvi. nu. 2. 269

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

consiliorum stricti iuris, in cons. cxi. nu. 14. 552
 non impoſit contractus, in cons. cxi. nu. 33. 574
 contractus ultro citroq; obligatorius, in cons. cxi. nu. 22. 762
 non est generalis, & pro venditione capi potest sicut de cetera uer-
 ba donatione, & qualibet alia alienatione, in cons. cxi. nu. 5. 761
 non est nomine donatio, ibid. nu. 32. 763
 non importatur per uerba dare, & concedere, in cons. 188. nu. 20. 707
 non est illa, donauit, & donatione fecit, cons. cxi. nu. 1. 667
 non est in concessione posita feudalem esse concessionem pos-
 sita, ibidem nu. 13. 707
 non est feudum, quoniam in concessione posita, & scriptis ge-
 neralibus uerbis illa, donauit, & donatione fecit, cons. cxi. nu. 1. 667
 non est per hanc uerba, damus, donamus, tradimus ex causa donatio-
 nis proprio, & in cons. lxxv. nu. 17. 234
 non est in concessione multis signis argumentibus concessionem feuda-
 lem, ibid. nu. 18. 234
 non est concessione facta per uerbum dono à principe, seu impera-
 tore, ibid. nu. 19. 234
 non est uerbum simpliciter prolatum debet referri ad id, quod per
 hoc potest esse donatio, in cons. lxxv. nu. 17. 234
 non est simpliciter, & non concessio feudalitatis dicitur concessio, per quam
 non est plenum translatione est, ibidem nu. 30. 235
 non est potestas, quam feudum iudicatur, & secundum naturam donatio-
 nis feudi regulari, quando princeps alicui per uerba damus
 concessio, quicquid iuris habet tali castro, ibid. nu. 5. 1. 237
 non est concessio pleno iure fieri non censetur, sed feudi concessio ab
 ipso concessum habebat in feudum, & iure feudi, & si in concessio-
 nis donationem importatibus usus fuerit, in cons. lxxvi. nu. 4. 51
 non est potest concessio in feudum, in cons. lxxvi. nu. 9. 51
 non est potestas, & meram esse, non autem concessionem feudalem in
 iure non donare, largiri, & concedere, in cons. lxxvii. nu. 21. & 24. 58
 non est, quod soluitur indebitum omni iure, in cons. lvi. nu. 1. 201
 non est, sed debet solui, quando quis soluit debiti naturali-
 ter, cuius indebitum esset, in cons. lvi. nu. 10. 201
 non est concessio requirit, ibid. nu. 11. 203
 non est concessio, nec tam indebitum repeti potest, ibidem nu. 12. 203
 non est concessio solutio indebiti civiliter, & naturaliter facta ex ali-
 qua parata, & non uera, in cons. lvi. nu. 16. 203
 non est concessio esse uidetur dispensatio, in cons. v. nu. 71. 31
 non est concessio facta censetur promissio facta simpliciter ab eo, qui
 concessio causam sciebat, in cons. xxvii. nu. 19. 120
 non est concessio potest etiam sine uerbo dono, in cons. 37. nu. 11. 234
 non est concessio à contracta transactionis, & quomodo, in cons. clxxvi.
 nu. 29. 661
 non est concessio in remissione, & pacto de non perendo simpliciter, &
 concessio tamquam legitima non ualere abque infirmatione, in con-
 s. lxxv. nu. 9. & 11. 297
 non est concessio de donando differunt, in cons. cxi. nu. 12. 667
 non est concessio non comprehenditur in statuto uolente, quod de
 concessio soluitur gabella, in cons. cxi. nu. 33. 574
 non est concessio locum non habet statutum contra ius commune loquens,
 ibid. nu. 51. 578
 non est concessio, & non dotis intelligitur facta secunda promissio, si
 concessio oratione perfecta promittit dotes, & posita in alia orati-
 one cum his uerbis, & amplius ultra dotes promittit omnia bo-
 na, in cons. lxxvii. nu. 19. 120
 non est concessio, nec de renuntiatio facta à filia patri, vel fratri de bonis
 matris, nec infirmatione requirit, in cons. li. nu. 6. 192
 non est concessio fit propter dorem datam, & aliud, & cum iuramento,
 ibid. nu. 11. 192
 non est concessio facta censetur promissio simpliciter absque expressio-
 nis causae facta, in cons. lv. nu. 1. 200
 non est concessio quid traditur in dubio nunquam est presumendum,
 non alia causa, quam donationis quoquomodo coniecturari po-
 test, in cons. lxxi. nu. 8. 219
 non est concessio causa ob merita facta censetur promissio simpliciter facta,
 quando merita precesse, etiam si in promissione nihil sit de me-
 ritum, in cons. lxxiii. nu. 1. 227
 non est concessio si mensura significatur per uerbum concedo, in cons. lxxv. nu. 5. 233
 non est concessio de uerbo dare, ibid. nu. 6. 233
 non est concessio potest, quam alia concessio interpretanda est ad fauorem co-
 nati, quibus est facta concessio, quando uerba principis donationem
 continentia in concessione ab eo facta sunt geminata, & repetita, in
 cons. lxxv. nu. 20. 234
 non est concessio in dubio est presumenda concessio alicuius rei facta
 concessio precedens, ibid. nu. 22. 234
 non est concessio continet concessio principis de liberalitate regia facta, ibi-
 dem nu. 23. 234
 non est concessio contractus consensum utriusque actiue, & passiue ex potest.
 concessio, in cons. lxxv. nu. 7. 84
 non est concessio si latissima interpretatio, & plenior, quam in testamentis,
 concessio, in cons. lxxv. nu. 9. 84
 non est concessio in contractu appellatione filiorum nepotes etiam contineri
 concessio, in cons. cxi. nu. 33. 537
 non est concessio, & per uerba donationem importatiam, si est facta
 concessio, ea est latissime interpretanda, in cons. 65. nu. 24. 234
 non est concessio contracta lata fit interpretatio, immo latior, quam in ul-
 tra concessio, in cons. cxi. nu. 18. 552
 non est concessio potest est latissime interpretanda, ut sub uerbis id est cōpre-

hendatur, quod aliud esset uerbis exprimendum, in cons. 70. nu. 30. 285
 2 Donaciones principum latissime sunt interpretande, in cons. lxxvi. nu. 12. 191
 1 Donaciones principis uim legum habent, in cons. lxxv. nu. 12. 233
 1 Donatio mera, & non ob causam dicitur concessio principis facta p hanc
 uerba motu proprio ex liberalitate, & gratia nostra damus, concedi-
 mus, & donamus, quamuis aliquae clausulae à principio sunt expresse,
 ibidem nu. 15. 233
 1 Donatio principis in dubio motu proprio facta praesumitur, nec potest
 praetextu subreptionis uitari, in cons. lxxv. nu. 23. 234
 1 In donationibus castri, uel marchionatus ab imperatore factis non re-
 quiritur inuestitura, ibid. nu. 86. 241
 1 Donatio rerum, seu castorum imperii facta ab imperatore ob remunera-
 tionem à successoribus non reuocatur, quando magna, seu enormis
 diminutio iurisdictionis imperii non resisteret, ibidem num. 117. &
 126. pag. 244. cum seq. 241
 1 In donatione pluribus facta à principe locus est iuri accrescendi, ut por-
 tio deficiens etiam post ius quassit ceteris accretur, in cons. lxx. nu. 6. 284
 1 Donatio facta à principe nec infirmationem, nec aliquam solemniter
 exposcit, in cons. clxxvi. nu. 36. 661
 1 Donatione eiusdem rei facta duobus, quod secundo, cui res fuit prius tra-
 dita, dominum acquiratur, & primus, cui res non fuit tradita, contra
 illum agere nequeat, non procedit in donatione alicui à principe
 etiam simpliciter uerbo facta, ibid. nu. 38. 661
 1 Ex donatione principis etiam simpliciter uerbo facta ius, & dominium do-
 natario abque alia traditione acquiruntur, ibidem. 661
 1 In donatione eiusdem rei facta à principe duobus praefertur primus, etiam
 si res fuerit secundo actualiter tradita, ibidem. 661
 1 Idem in donatione facta ab ecclesia duobus, ibidem nu. 40. 661
 3 Donatio alicui facta à principe de re quam ipse suam esse putabat, & pos-
 sidebat, tenet irreuocabiter, secus si tempore donationis alius tertius
 illam possideret, in cons. lvi. nu. 16. 183
 3 Donatio facta à principe quando irreuocabiter ualeat, & quando se-
 cus, in cons. lxx. nu. 22. 215
 3 Donatio facta à principe etiam de re aliena, & priuatorum ualeat etiam
 ad praedictum dominorum, qui infra quadecim annis solum contra
 principem agere possunt, in cons. clxxii. nu. 67. 414
 3 Per donationem factam à principe non praedicitur alteri, quo minus
 contra principem donantem agere possit, in cons. lvi. nu. 19. 183
 1 Donatio facta ecclesiae ualeat, & bona donata irreuocabiter ecclesiae ac-
 quiruntur, etiam si quoad acquirendum ius patronatus ipsi donanti
 non ualeret, in cons. 4. nu. 13. 27
 Quod limitatur, ibid. nu. 49. 27
 1 Donatio facta ecclesiae etiam tumultuario mentis impulsu praefertur ab
 eo, qui se monasterio dedicauit, ualeat, & reuocari non potest, in con-
 s. lxxviii. nu. 14. 94
 1 Donatio facta ecclesiae quando possit reuocari, ibid. nu. 15. 94
 1 Donatione cum pacto confirmati de possidendo facta alicui absenti me-
 diante notario, qui ut publica persona pro absente acceptauit, ante
 ratificationem, uel traditionem nec dominium, nec possessio ipsi do-
 natario acquiruntur, in cons. lxxiii. nu. 35. 20
 Etiam in casibus, in quibus dominium ipso iure sine traditione acqui-
 situm esset, ibidem nu. 36. 20
 1 Donatione facta absenti, pro quo notarius acceptauit, si ante ratificatio-
 nem absentis donans reuocauerit, uel alteri donauerit, secundus do-
 natarius est prior, in cons. lxxiii. nu. 41. 20
 1 Et ante donatarii absentis ratificationem dominium penes donantem
 remanet, ibidem nu. 42. 20
 1 Donatio facta absenti, cui ex ratificatione tantum acquiratur, potest re in-
 tegra, & ante ratificationem donatarii reuocari, in cons. lxxiii. nu. 43. 21
 1 Donatio facta à patre filio absenti cum pacto constituti de possidendo no-
 mine filii, pro qua notarius, ut publica persona acceptauit, ante rati-
 ficationem filii nullo modo acquiratur, in cons. lxxiii. nu. 34. 19
 Idem in donatione facta piis locis, ibid. nu. 34. 19
 1 Donatio nunquam in dubio praesumitur, maxime inter uirum, & uxorem
 in cons. xli. nu. 14. 144
 1 Donatio non praesumitur ex perceptione fructuum solita, & consueti,
 etiam sciente, & patiente domino, in cons. lv. nu. 9. 201
 1 Donatio in dubio non praesumenda, in cons. lv. nu. 10. 201
 2 Donatio ex quibus praesumatur in emente rem nomine alterius, in con-
 s. clxxviii. nu. 7. 788
 1 Donationis praesumptum titulo quoad partem suam in ecclesiam translu-
 lisse censetur ille, qui ab ecclesia conductit in emphyteosim bona, quae
 sibi cum alio fratre suo communia erant, & ad ipsos libere, & pleno iu-
 re spectabant, in consilio cxxiii. nu. 36. 468
 1 Donatio in dubio non praesumitur in enormissima laesione, etiam si per
 uerba latissima, & praugnantia renuntiatum esset laesioni, & damno, in
 cons. clxxvii. nu. 59. 676
 1 Nec in dubio praesumitur, quando alia coniectura potest assumi in con-
 s. lxx. nu. 28. 714
 1 Fallit fauore dotis, ibidem nu. 35. & 40. 715
 1 Itē fallit, ibid. nu. 37. ubi hī, quibus cōcurrētibus psumat donatio. 715
 1 Donationis uerba narrativa, & enuntiativa in instrumento apposta in-
 ter ipsos contrahentes probant, in cons. cxi. nu. 2. 760
 Et quomodo ibidem nu. 26. 762
 1 Donationi quomodo possit accedere obligatio, & hypotheca bonorum
 ex parte donatarii ibidem nu. 8. & 36. 761
 1 Donationis ritulus non expressus in cessione potest ex aliis uerbis, & cō-
 tentis praesumi, quando uerba, & extrema sunt apta, in cons. clxxviii.
 numero 21. 707
 1 Donationis ritulo quando cōfessio cōfessio, uideas in uerb. cōfessio, 707
 F 4 1 Dona.

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- Donatio ad eius essentiam non requirit scripturam, in consilio elxxvi.
numero 36. 661
- Donatio domino legitimum excedens debet in scriptis fieri, in consil.
147. num. 19. 649
- In donatione lex per donatorem apponi potest, ut res donata de uno in
alium transeat, in consil. 64. nu. 4. 227
- Donatio si facta sit alicui ipso uiuente, & filiis suis, illa uerba ipso uiuente,
non conditionem, sed limitationem actus circa tempus important, ut
primo ipse, donec uixerit, bona donata habeat, & ordine successio-
rum mortem suam filij ipsius, in consil. cxij. nu. 7. 551
- Donatio facta futuro monasterio, uel pro eo construendo ualeat, in consil.
21. num. 8. 84
- Et ipsam causam continet, deoque praefata causa censetur, ibidem.
- Donatio de bonis fideicommissi subiectis ualeat usque ad legitimam, &
quid ultra, in consil. cxij. nu. 44. 501
- In donatione tam inter uiuos, quam causa mortis an, & quomodo fidei-
commissum inducatur per prohibitionem alienationis, in consilio
lxxxiij. nu. 6. & 7. 358
- Donatio quae incepta à traditione, statim dicitur perfecta, & dominiū ita
tunc dicitur in donatarium transiuium in consil. cxxx. nu. 62. 594
- Donatio simpliciter pacto nudo facta abique traditione non dicitur ita per-
fecta, ut donator rem donatam alteri alienando, atque tradendo non
dicatur donatio prauiudicare, secus si res donatio tradita fuisset,
in consil. lx. nu. 4. 211
- Et an traditio facta per reservationem ususfructus, & pactum consueti
de possidendo facta ad omnimodam donationis perfectionem sufficiat
ibidem num. 5. ead.
- Donatio ualida, & in se irreuocabilis simpliciter pacto contrario, & partiū
consensu reuocari potest, & quando etiam stipulatio requiratur, in
consil. lxx. nu. 16. 270
- Donationi renuntiare secundum tenorem, & minutatim sibi à donatore
dandum si quis promittat, non excludit promissio de renuntiando
etiam simpliciter, & aliter, quam minuta contineret, nec dicitur hac
promissio reuocata per renuntiationem factam, pro ut sibi donatore
uissum fuit, in consil. 59. nu. 18. ead.
- Donatio dicitur pura, & simplex, ac interuius, licet donator sibi reuerſa
uerit ususfructus, & retentionem bonorum donatorum, donec uixerit,
ut illis uti, & frui possit, in consil. lx. nu. 14. 213
- Donatio facta per uerba pure, libere, & simpliciter dicitur pura, & sim-
plex, non autē conditionalis, neque modalis, quamuis pacta correspon-
da uel ultra, citroque obligatoria sunt & apposta, in consil. 60. nu. 16. ead.
- Donatio si facta sit patri acceptandi pro se, & filio, pro quo de rato pro-
missio, eo non ratificante, tota acquiritur patri, in consil. nu. 23. ead.
- Nec quo ad patris acquisitionem ratificatio filij est necessaria, ibidem. n. 25. 21
- Donatio de se non dum publicata, & confiscata facta à domino ad priu-
dicium delinquentis non ualeat, in consil. lx. nu. 1. 215
- Donatio iuris conditionalis spe competentis fieri potest, quae effectum
non habet nisi illa conditio impleta, in consil. lx. nu. 2. ead.
- Donatio facta à non domino non ualeat, in consil. lx. nu. 18. 217
- Donatio de re aliena facta, ad cuius prauiudicium non ualeat, & ad quem
uis illam reuocandi spectet, & quod tertius de inualiditate illius non
possit opponere, in consil. lx. nu. 30. 217
- Donatio perfecta sua iure est irreuocabilis, in consil. lxxiii. nu. 13. 224
- Donatio de bonis feudalibus, & emphyteoticis ecclesiae absque consen-
su domini, & ecclesiae est nulla, in consil. 59. nu. 15. 210
- Et facta saluo iure ecclesiae, uel domini ualeat simpliciter absque consen-
su domini, licet donatarius postea inuestituram petere teneatur, in
consil. lx. nu. 22. 213
- Donatio hereditatis simpliciter an, & quomodo ualeat, in consilio. liij.
nu. 1. 5. & 6. 194
- Donatio partis hereditatis facta pacto, uel contra dicta ualeat, secus in do-
natione hereditatis, in consil. nu. 3. & 6. ead.
- Donatio bonorum omnium non simpliciter, sed omnium, uel partis bo-
norum, immobilium, & se mouentium ualeat, nec comprehendit iura,
& actiones, in consil. liij. nu. 7. ead.
- Donatio facta de dimidia omniū bonorum mobilium, & immobilium,
de bonis tamen, ac rebus sua hereditatis post mortem, & c. intelligi
tur facta de dimidia bonorum, quae erant de hereditate post eius mor-
tem; & non de dimidia hereditatis, in consil. nu. 10. ead.
- Donatio omnium suorum bonorum post mortem ualeat, & de quibus bo-
nis, & quomodo intelligatur, in consil. liij. nu. 11. 194
- Donatio omnium bonorum post mortem donantis facta ualeat, & de prae-
sentibus intelligitur, & de ea falcidia detrahi potest, in consil. xxx. nu.
4. 8. & 27. ubi hoc distinguendo declarat. 101
- Idem donatio hereditatis sua post mortem collata, de qua potest detra-
hi falcidia detrahi, ibid. nu. 9. 10. & 27. pag. ead. consil. seq.
- Donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum post mortem facta
ualeat, nec testandi facultatem tollit, ibidem nu. 9. & 26. ubi hoc de-
clarat, pag. 102. consil. seq.
- Donatio si facta sit alicui reservato ususfructu, quid illa ususfructus refer-
uatio operetur, in consil. 8. nu. 5. pag. 38. & in consil. 29. nu. 1. & 38. pag.
92. consil. seq.
- Reliqua de hoc uideas in uerb. reservatio, & in uerb. ususfructus.
- Donatio etiam iura facta à filio, concurrente fragilitate sexus, minori
aetate, reuerentia paterna, ac enormissima lesione non prauiudicat fi-
liae, quin illam possit reuocare, non obstante iuramento, & actus ge-
minatione, ac renuntiatione beneficii, & priuilegiis, in consil.
40. num. 12. 168
- Per donationem uiam renuntiationi cum iuramento facta patri à filio ire-
uocabiliter ualeat, & bonorum donatorum dominium in patrem tran-

- fertur*, in conf. xlix. nu. 39.
- In donatione non debet esse in consideratione enormis læsio, sed liberalitas, in conf. xlix. nu. 24.
- In donationibus, seu alijs dispositionibus liberalitatem sapienter ostenditis a maioribus loci non habetur ratio enormis, aut enormissimæ læsionis, nec in eis pcedit remediū, l. ii. c. de rebind. uel dñi. cōf. xlii. nu. 18.
- Donatio fit à pluribus per pluribus, non dicitur una donatio, sed plures, et tot, quod sunt personæ, tam donantes, quam donatarie, in conf. liii. num. 18.
- Donatio duobus copulative facta censetur utrique facta pro dimidia unus infideliū, si alter illam non acceptauerit, in cōf. liiii. nu. 1.
- Donatio inter patrem & filium, seu filiam in potestate non ualet sine iuramento, uel morte patri donantē cōfirmat, in cōf. liiii. nu. 10.
- Donatio facta à patre filio, seu filiz in potestate non confirmatur, in cōf. liiii. num. 12.
- Donatio facta filiz in potestate ualet, ut legatum, in cōf. liiiii. nu. 1.
- In donatione facta per patrem filio, seu filiz in potestate constituta, & regulariter retrahibilis, non retrahitur, in cōf. liiii. num. 3.
- Donatio siue expressa, siue præsumpta inter patrem, & filium in potestate non ualet in uita patris irrevocabiliter, sed eius morte confirmatur, in conf. lv. num. 3.
- Nisi ea tacite, uel expresse fuerit reuocata, & quomodo reuocari debeat ibidem num. 4.
- Donationis facta à patre illegitimè incapaces penitus sunt filij legitimi nati, & adulterini, in conf. cij. nu. 7.
- Et donatio, seu datum illis pro alimentis potest in eorum iura transire postea autem hæredibus donoris restitui debentur, in conf. cxv. nu. 1.
- Donatio rei cum reservatione usufructus, & pactum constituendi de dando quoad translationem possessoris equiparatur, & que pro suo finis per utrūq; transferatur, in consilio liii. nu. 3.
- In donatione pactum constituendi de possidendo apponitur, quod operatur in conf. cxix. nu. 61.
- Donatio ob suspicionem criminis iam commissi, uel latente committenda facta presumitur ficta, & simulata, quando donans remanens in possessione rei, in consilio clxx. n. 2, & 5.
- Nec pactum constituendi de possidendo, nec iuramentum hanc fidem facit, & fictionem tollit, fed ea, & actualis traditio requiritur, ibidem nu. 3. ubi de iuramento declaratur.
- Reliqua de hoc uideas in verb. Alienatio.
- Donatio non potest dici simulata de se ipsa ad se ipsam, quando in momento dictum fuit, quod uere liberè, pure, & simpliciter est facta donauit, nisi plenis, & aperuissimis probationibus contrarium probetur; in conf. 147. nu. 34.
- Donatio presumitur dolosa, & simulata, quando donator scienstia tenente, & non contradicte donatorio semper stetit in possessione bonorū donatorum, fructus quo ex illis percipit, in conf. lxvi. nu. 1.
- Donatio clam, & de nocte facta non ualet, & iuris presumptione citra facta dolo, & fraude abique eo, quod aliter dolo, & fraude probentur, in conf. lux. nu. 10.
- Donatio dolo, & fraude donatarij facta presumitur, quando principatio forte inualida per secundam cum abundantia cautela confirmata fuit in conf. lix. nu. 14.
- Donatio facta à muliere iuene, & formosa iuene pulchro affectu causa, in qua etiam suspitio in honestatis adesse potest non ualet, in donatione facta à iuene mulieri formosæ, in cōf. lux. nu. 1.
- Donatio facta de re minori, qui ius illam reuocandi habebat, presumpsit annorum decem, & uiginti, postquam è maiori fine efficitur confirmata, in conf. lxi. nu. 27.
- Donatio à minore facta etiam cum decreto superioris, & autoritate ratoris est ipso iure nulla, & infra quantum tempus ab ipso facto iore possit reuocari, in conf. lvij. nu. 1.
- Donatio à domino, & principe loci facta non requirit decreta superioris, in conf. lxi. nu. 34.
- Donatio propter merita, à liberis in successione ascendente non valet, fertur, in conf. liiii. nu. 18.
- Donatio pura, & non ob causam de prætérito propter ingratitudinem donatarij, ex eo, quod donatarius promissa per se iure causam non iurata non obseruauit, reuocari potest, in conf. lvij. nu. 1.
- Donatio non opitulatur donatorio, si illam reuocat, & iura donatoris cessit, in conf. lix. nu. 1.
- In donationis contractu usura committi potest, in conf. clxxxvij. nu. 1.
- Donatio resultans ex contractu innominato, quando reuocari potest in ea locus fit penitentiz, in conf. liij. nu. 23.
- Donatio ob causam censetur esse contractus innominatus, & in eo casus est penitentiz, in conf. 2. nu. 2.
- Et ob causam aliquam finalem facta potest causa non impleri reuocari ibidem nu. 23.
- Donatio ob causam insinuatione non eget, in conf. so. nu. 30 pag. 6. & in conf. liiji. nu. 17.
- Nec ob superuenientes filiorum reuocatur, ibidem nu. 17. & 14.
- In donatione, quæ fit ex causa, seu ob causam, locum non habet regressus de reuoci. dñi. in conf. xlix. nu. 47 pag. 172. & in conf. so. nu. 74.
- Donatio ob causam remunerationis siue decreto, & insinuatione non reuocatur, in conf. lxi. nu. 33.
- Donatio ob causam, & respectiuis facta non dicitur proprie donatio in conf. lxiij. nu. 2.
- Donatio ob causam de futuro non reuocatur propter liberatos, & susceptores, & qd de donatione ob cam de presentib. ibidem nu. 3.
- In donatione facta ob causam de futuro, siue de prætérito, quæ non

179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690

Donatio propter nuptias similis est doti, in cuius recompensationem
ca fit à marito uxori, in consil. lx. nu. 44.
Inter donationum propter nuptias, & inter dotem est seruanda æquali-
tas, tam in constitutione dotis, quàm in eius augmento, & in pactis
de lucrando, in consil. cxl. nu. 4.
Hodie tamen hec æqualitas est consuetudine sublata: & pacta inequa-
lia inter illa ualent, ibid. nu. 34.
Et quomodo iura æqualitatē in utrisque induxerint, ibid. num. 35.
Donatio propter nuptias non trahit ad eam, sed contra, propter
æqualitatem in utraque seruandam, ibidem numero 32.
Donationis propter nuptias pars minor est fauore dotis, ibid. nu. 33.
Donatio ante nupsas, seu sponsalitia ē cum consensu parentū facta
ualeat, & spe futuri matrimonii facta censetur, in consil. lxxij. nu. 3.
Donatio sponsalitia fidei pōnito, fidei ac socero, siue ab alijs facta quan-
do ualeat, & nullo casu etiam non sequuto matrimonio reuocatur,
quando secus, in consil. lxxij. nu. 10. & 14. pag. 219. cum seq.
Donatio facta sponse regulariter ualidior est, quàm facta uxori, in con-
sil. lxxij. num. 11.
Donatio facta sponse a sponso, seu eius socero in domo ipsius soceri tan-
quā facta inter uiros, & uxorem non ualeat, in consil. lxxij. nu. 1.
Qued declaratur, ibidem nu. 10. & 25.
Donatio quando prohibetur fieri nurui, uel genero, & quando non
in consil. lxxij. nu. 12.
Donationes plures ad illarum confirmationem mortem donatoris expo-
scent, quā non dicuntur causa mortis, fed inter uiuos, & coram duobus,
ucl tribus testibus fieri possunt, in consil. liij. nu. 15.
Donatio causa mortis inter liberos etiam cum duobus testibus ualeat, in
consil. liij. num. 12.
Donatio inter uiuos dicitur, licet in ea mentio mortis facta fuerit, qui
adum est, ut non possit aliqua ratione, uel causa reuocari in consil.
liij. num. 13.
Et quid illa uerba post mortem in donatione apostolica importent, & quā-
do illis non obstantibus donatio sit inter uiuos, & non causa mortis,
& quando secus, ibid. nu. 14.
Donatio causa mortis nō est mere ultima uolūtās, in cōf. clij. n. 6, 74.
Nec comprehenditur in statuto loquente de ultima uoluntate, ibid.,
& in consil. i. so. nu. 14.
Donatio causa mortis cōprehenditur in statuto disponētē, quod mulier
sine consensu propinquiū contrahere nō possit, in cōf. clij. n. 9, 72.
Et an, & quomodo hoc uerum sit, ibid. nu. 63.
Et quomodo dicatur contractus, & naturam contractum inter uiuos ef-
ferri, in consil. clij. nu. 63.
Donatio causa mortis plus participat de natura contractus inter uiuos,
quàm ultimę uoluntatis, in consil. clij. num. 9.
Donatio causa mortis ex mentione mortis nō censetur, quando ex alijs
contrariis apparet, in consilio xxvij. num. 20.
In donatione causa mortis nō requirit infinitum, in cōf. clij. n. 17, 19.
Donatio causa mortis nō confertur, in consilio liij. num. 11.
Donatio causa mortis, & donatio inter uiuos collata post mortē, aut sub
condicione solum post mortem verificanda non confertur, in consil.
liij. num. 21.
Et quid, si conditio illa ex dispositione, & mente donantis deberet ad
plus donationis retrotrahi, ibid. nu. 24. usque ad nu. 35.
Per donationem causa mortis etiam hereditas in totum, uel pro parte
saltem per obliquum, & per fideicommissum relinqui potest, in con-
silio. xxx. num. 5. io. 11. & 27. pag. 101. cum sequen.
Donatio causa mortis de parte hereditatis, ac etiam de tota hereditate
ualeat, sed non donatio inter uiuos, in consil. xxx. nu. 10.
De donatione causa mortis trebellianica, seu falcidia detrahi potest, ibi-
dem. nu. 11. & 27.
Donatio causa mortis, & ob causam est reuocabilis, etiam intervenien-
te stipulatione, in consil. clxxxij. nu. 8.
Donatio causa mortis propter irremouendum est irreuocabilis, & naturam
donationis inter uiuos assumit, in consil. liij. num. 16.
DONATOR ex contractu simplicis, & pure donationis donatario obliga-
tur ad dandū, quod donatio, à traditione nō incipit, cōf. 203. nu. 20. 762.
Donor in quibus casibus de euictione donatario renatur, ibidem nu-
me. 21.
Donor ut nō possit in præiudiciū donationis, seu donatarii rē donatā
alteri obligare, aut alienare, quid requiratur, in cōf. lx. nu. 1.
Donor saluo fidei usufructu donās, & donatarij nomine constituens
fe possidere scite tradere, & solam ciuilem possessionem, naturali penes
fe retenta, in donatarium transferre dicitur, in consil. lx. nu. 3.
Et per donationē fe dominio rei donatę priuat, ac referendo fidei usum
fructum, non potest postea rem donatę alteri alienandam, & tradendo,
præiudicare donatario, illiusque possessio, ibid. nu. 9.
Donor per reservationem usus fructus, & constitutum de possidendo
solum ciuilem possessionem in donatarium transferre, & naturalem
penes fe retinere censetur, nec ex reservatione bonorū donatorū, do-
nec uixerit, ut illis uti, & frui possit, dictā ciuilem possessionē donatarij
reuocasse dicitur, in consil. lx. nu. 17. & 26. pag. 113. cum seq.
Donor cum reservatione usus fructus, donec uixerit, si alteri donet,
uel alienet cum pacto constitui, quod ius, & per quantum tempus in
secundum transulerit, in consilio lx. nu. 26.
Donor si fidei reseruauit usufructum, & constituit fe bona donata pos-
dere nomine donatarij, quod remedio sit donatario succedum ad cose
quendum bona donata, in cōf. 130. nu. 60. 67. & 68. pag. 194. cū seq.
Donator reuersus fidei ius disponendi de bonis donatis ualeat ad certam
summam intelligitur cessandum, non autem inter uiuos disponendo,
in consil. lx. nu. 20.

Donator

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Donator si in possessione rei donatæ remaneat, contractus præsumitur simulatus, & in fraudem factus, in consil. clxx. nu. 1. 633
- 2 Quod declaratur, ibidem. nu. 1. usque ad nu. 9. 634
- 1 Donator se posse debitorem eius, quod donauerat, constituendo non cõsetur uoluisse renuntiare iuri, & privilegio, quod habebat, ut non posset conueniri, nisi in quantum facere possit, in consil. xli. nu. 19. 144
- 1 Donatori an obligetur donatarius, uideas in uerbo donatarius. 113
- 1 Donatarius rei emphyteoticę inuestituram petere tenetur, in consil. lx. nu. 22. 113
- 1 Et sine mora illam petere, & domino quinquagesimam offerre tenetur, & quomodo illud sine mora intelligatur, in consil. lxx. nu. 10. 507
- 2 Donatario quando actio ex stipulatione, & quando rei uendicatio competat, in consil. cxxx. nu. 71. 595
- 2 Donatario abienti acquiritur directum dominium per notarium pro eo contractum donationis, & constitutionem precarij seu de possidendo recipientem ibid. num. 70. cad.
- 2 Donatario quo remedio succursum sit ad consequendum bona donata, si donator reseruauerit sibi usufructum, & constituerit se bona donata possidere nomine donatarij, ibid. nu. 60. 65. 67. & 68. pag. 594. cū seq.
- 2 Donatario cum reservatione usufructus donatori facta quod remedium, competat ad naturalem possessionem recuperandam, si ei non relaxetur, in consil. lxxij. nu. 27. 254
- 1 Donatario non opulatur donatio, si is illam reuocauit, & iura sua donatori cedit, in consil. lx. nu. 1. 209
- 1 Donatarij fuisse ingratum non potest donator declarare contra heredes donatarij, si contra ipsum donatarium huiusmodi declaratio facta non fuit, in consil. xlv. nu. 34. pag. 414. & in consil. 49. nu. 16. uol. 3. 162
- 1 Donatario quando donator obligetur ad dandum ex contractu simpliciter, & per donationis, in consil. ccij. nu. 20. 762
- 1 Donatario in quibus casibus donator de euctio ne teneatur, ibidem num. 21. cad.
- 1 Donatarius ex contractu donationis non obligatur donatori, & ob donationem sibi factam obligando, & hypothecando bona sua donatario nulla alia existente causa, nihil agit ibidem. nu. 22. & 25. cad.
- 1 Donatarij obligatio naturalis ad antidota, uideas in uerb. obligatio. 208
- 2 Donator: Hæc dictio quid importet, in consil. cli. num. 23. ulque ad num. 35. pag. 663. cum seq.
- 2 Ea facit conditionem resolutiuam, & quando in consil. xxix. numero 2. & 20. pag. 129. cum seq.
- 2 Et adiecta legato, seu dispositioni seruitutis personalis, ut est usufructus, ipso iure extinguit, & resoluti, si conditio defecerit, uel impleta non fuerit, ibid. num. 3. cad.
- 2 Donec, & cū, attendente disponentis conditione proprie non important, sed solum, quo ad uerba, & ideo in huiusmodi conditione mens ponitur, & effectus, quam uerba attenditur, in consil. xxix. nu. 7. ca. 208
- 1 Dos est proprium mulieris patrimonium, in consil. xli. nu. 3. 134
- 1 Dos etiā in nominibus debitorum assignari potest gaudetq; iisdem privilegijs, quibus dos actualiter numerata in consil. xxxix. nu. 38. 138
- 1 In dotem mulier potest manito dare uniuersa sua bona etiam futura, in consil. xxxix. num. 2. 134
- 1 Vide etiam de hoc in uerb. mulier, & in uerb. maritus. 134
- 1 Dotem marito dedidisse, aut constituisse non censetur mulier simpliciter nulla dotis mentione facta matrimonium contrahendo, etiam si dos ei fuisset, à patre aut ab alio relicta, uel aliter constituta, nisi effectus in secundo matrimonio, & in primo dos fuisset marito constituta, in consil. xli. nu. 43. 138
- 1 Dotem tacite constituisse, aut promississe dici non potest mulier minor simpliciter matrimonium contrahens, in consil. xli. nu. 54. 140
- 1 Sine dote matrimonij quādo contractus dicatur, in consil. xxxix. nu. 6. 134
- 1 Dos semel à muliere pro matrimonio expresse destinata, & constituta semper sic destinata, & constituta remanet, & ad omne subsequens matrimonium transit, in consil. xxx. nu. 55. 140
- 1 Dos quando tacite à muliere constituta seu promissa marito censetur, & quando non, ut statum de lucro dotis locum in ea habeat, & quādo non, in consil. 40. nu. 58. cad.
- 1 Dotem nolle accipere maritus potest, & uelle absq; dote matrimonij onera substinere, neque ob hoc potest de muliere conqueri, aut illam negligere, in consil. xli. nu. 18. 159
- 1 Dotis promissio facta ab eo, qui de iure dotare tenebatur, quādo comprehendat id, quod mulieri aliunde debebatur, & quando non in consil. li. nu. 10. 187
- 1 Dos congrua arbitrio boni uiri in casu statuti excludentis filias feminas propter masculos, & disponentis, quod filie feminæ debeant dotari arbitrio bonorum uirorum propinquorum, quæ & quantalesse debeat, & an, & quando in dote congrua ratio legitimæ sit habenda, ut ultra dotem ad illam, uel eius supplementum agi possit in consil. li. nu. 20. & 26. ulque in finem consil. pag. 188. cum seq.
- 1 Dos ex dispositione statuti, quando iure uniuersalis successione, & quādo iure singulari dicatur deberi, in consilio li. nu. 27. 190
- 1 Dotis congrue supplementum qua actione petat filia, cui dos congrua data non fuit, in consil. 52. num. 9. 192
- 2 Dotis congrue supplementum arbitrio boni uiri petit filia non congruenter dotata, nisi statutum mandas filiam esse dotandam disponeret etiā illa debere esse contentā dote à patre data, in consil. xxv. nu. 2. 110
- 2 Dos respectu patris, intelligitur arbitrio boni uiri, in consil. xxv. nu. 2. ca. 2
- 2 Dos pecunia consistens data marito, & inuita illius, & post mortem in dominio uiri esse dicitur, & post solum matrimonium recte peti dicitur, in consil. xxxix. num. 28. 133
- 2 Dos si à patre suo mulieris debitore fuit marito promissa, maritus contra illū agens non potest exceptione, quod is mulieri non teneatur

- submoueri, in consil. xxij. nu. 44.
- Et quando hoc uerum sit, ibidem nu. 45.
- 2 Dotis congrua supplementum petere non potest filia dotata, remota incompetenter dotata, quæ per statum sit à successione patris propter masculos exclusa, nisi constet illam in dote data fuisse contentam, in consil. 39. nu. 16.
- 2 Dos iam data mulieri, non potest reuocari, neque illi prædictum arbitrio mulieris consensu etiam ab eo, qui dote dedit, in consil. xlvij. nu. 1. 107
- 2 Dori similis est donatio propter nuptias, quæ in recompensationem dotis fit a marito uxori, in consil. lx. nu. 44.
- 2 Dotis constitutio, & declaratio alicuius arbitrio communis debet determinari arbitrium boni uiri constitui, & declarari, in consil. nu. 17. 140
- 2 Dos data cum reservatione usufructus alteri facta non censetur inordinata dispositionem iuris, & arbitrium boni uiri data, & maxime, quando, à matre, in cuius arbitrium dos filia fuisset à marito collata, usufructus fuisset secundo marito reseruatus, ibid. nu. 19. 146
- 2 Dos quare filiabus detur ibid. nu. 19.
- 2 In dorem uniuersa bona marito dare mulier etiam minor nulla lege prohibetur, in consil. lxxij. nu. 2. 1
- 2 Et sub statuto disponente, quod mulier in dubio omnia bona matris in dorem dedisse censetur, comprehenditur, ibid. nu. 20. 1
- 2 In dorem marito non censetur dedisse trebellianicæ, & debitorum uata post mortē restituere hereditatem patris, & matrimonium amittere contrahens, stante statuto, quod mulier simpliciter contrahens matrimonium omnia bona in dorem dedisse censetur, in consil. lxxij. nu. 23.
- 2 Nec forte etiam legitimam, ibidem num. 24.
- 2 Dotis constitutio de bonis fideicommissis (subiectis ualeat ulque ad legitimam, & quid ultra, in consil. cxij. nu. 44.
- 2 Dotes ex quibus bonis debeantur, & soluende sint, quando bonis fideicommissis subiecta, in consil. 116. nu. 14.
- 2 Dos arbitrio boni uiri constituitur, in consilio clxv. nu. 42.
- 2 Dotis natura est, ut sit perpetua, irrevocabilis, atq; ad heredes transmissio nisi si ab extraneo, sed et si à patre, uel auctore data, ibid. nu. 42.
- 2 Dos quare mulieri derur, ibid. nu. 25.
- 1 Dotis constitutioni factæ à patre non est standum, quando ea ex parte indifferet, in consil. clxxij. nu. 51.
- 1 Ad dotes supplementum agere, & se incongrue dotatam dicere non potest filia, à patre dotata, etiam si enormiter in dote læsa fuerit, si ex officio incongrue dotata, & sic enormissimè læsa fuerit.
- 1 Dotem danti pro ea, quādotem non tenebatur, censetur remitti dedisse, si illa sibi reddi stipulatus non fuisset, in consil. cxxxix. 138
- 1 Dotes constituitur et ultra etroque obligatorius, & in eo danti unus ex contrahentibus pro parte sua impletur, constituitur danti mora, & contra cum potest agere, ut pro illius parte adimpleatur, in consil. cxxxix. nu. 6.
- 1 Dos quod filiabus de communi restituitur si fiat pactum inter bonos omnium bonorum, pactum ualeat, etiam si aliter solus ex sociis filia habuerit, in consil. clx. nu. 17.
- 1 Ad dotes filiarum alterius fratris non tenentur conferre plures fratres etiam filij omnium bonorum, nec quia fratres, nec quia socii danti bonorum, in consilio cxix. num. 15.
- 1 Dos ex pacto inter socios omnium bonorum de dotando contra fratres de communi, semel data filia alterius socii de communi, & solum patrimonium perditur, non debet illi filia secundo nubenti inter de communi dari, nisi, & hoc sit expresse conuenitum, ibid. nu. 15. 139
- 1 Dotes filiarum sociorum omnium bonorum non sunt ab ipso expresso de bonis communibus dandæ, & societati impendantur, in consil. clx. nu. 29.
- Et quando hoc sit uerum, ibid. nu. 41.
- 1 Dotes filiabus fratribus de cõi dare frater non tenetur, ibid. nu. 31. 139
- 2 Et quomodo hoc procedat, ibid. 39.
- 2 Dos quanta possit spurie constitui, in consilio clxv. nu. 49.
- 2 Pro dote aliquid magnam summā non excedens recte de iure uocatur filia spurie relinquatur, ibid. nu. 23. & 29. pag. 716. cum seq.
- 2 Dos data, siue relicta filia spurie, & naturali quando ad patrem non tenet, siue eius heredes reuerti debeat, & quando non, sed in dote irrevocabile, ibid. num. 20.
- 2 Dos data spurie, & incestuosa censetur data ad alimenta, & potest ad dotantem, uel eius heredes reuerti, ibid. nu. 35.
- 2 Et an in locum alimentorum subrogetur, ibid. nu. 38.
- 2 Dos, & alimenta à patre de iure ciuili irrevocabiliter dantur filiali inopi, & idem est in spuria iure de canonico, ibid. nu. 32.
- 2 Dotis causa, & alimentorum causa differunt, ibid. nu. 30.
- 2 Nec de uno ad aliud recte arguitur, ibid. nu. 31.
- 2 Dos data spurie quæ esset apud maritum, ab eo recepti non potest, nisi filiis communibus superstitibus, ibid. nu. 36.
- 1 Dotem si maritus non exigit ab eius negligentiam, uxori tenetur, in consil. liij. num. 3.
- 1 Dotis promissæ nomine debitor assignatus, a quo maritus nonnulli contractus stipulatus, si defecit facultatibus, & maritus i exigebat dote facta, siue stipulatus, si defecit facultatibus, in consil. clxxij. nu. 7. 184
- 1 Pro dote delegato nomine debitoris periculum omne ita ad maritum pertinet, quod ad eum omnis cura, & sollicitudo, ac expensa largi, & exigendi dotem spectat, in consil. clxxij. nu. 9.
- 2 Dotes dare, & parafrenalia, seu apparatus dare differunt, in consilio cxvi. num. 22. & 24.
- 2 Dos, & parafrenalia differunt, ibidem nu. 24.
- 1 Dote mulieribus et dotatis, ac diuitibus augere licet, in consil. lxx. nu. 2.
- 1 De dote augmento idē, qd de ipsa dote iudicatur, in consil. lxx. nu. 2.

Augustini Beroij.

si non confutit, uel iam date augmentum quando dicatur, ead.
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963

1 Pro dotibus suis si quid pater filiz reliquit, ut eo relicto contenta effect, neq; bona materna posset petere, an & quomodo ipsa filia, uel haeres sua ad bona materna agere possit, ibid. nu. 21. cad.

2 Quid si filia, uel haeres legatum agnouissent, & acceptassent, ibidem. num. 22 & 29. cad.

3 Dotis nomine dicatur relictum illi, quod a patre filiabus non nuptis est relictum, & de illo ut de dote indicatur, ibi mentio aliqua de matrimonio, sub lege de nuptis facta fuerit, in conf. xlv. num. 1. 188

Et lub flatuo loquente de dote, eiusq; loco comprehenditur, ibid. nu. 2. ca.

1 Pro dote; & dotis causa relicta non ueniunt in restitutionem fideicommissi uniueisali simpliciter facti, ibid. nu. 3. cad.

2 Dotis filia a patre data, seu relicta computatur in legitima filiz iure naturae debita, ibid. nu. 1. 189

3 Dotis legatum non perimi compensatione dotis ab alio promissa, obicitur in conf. xlv. nu. 6. 191

2 Dotando neprem auus an, & quando contemplatione filij dotasse censetur, & dorem datum cum legato dotis facto a filio compensare uoluisse dicatur ibid. nu. 8. cad.

3 Dotis causa si fiat legatum filiz de eadem re, quam pater illi etiam ex causa dotis inter uiuos dedit, pro matrimonio iam contracto, ualere, & utrunque debetur, & quomodo. in conf. 47. nu. 5. 192

2 Et multo magis ualeat legatum ex causa dotis factum de re diuersa à prima, ibid. nu. 6. 193

2 Dotis legatum ex incertitudine non uitiatur, in conf. lxi. nu. 1. 194

2 Dotium legatum reliquum a fideicommissario, qui etiam fide illo legatum dotare teneatur, primo in bonis suis de inde in subfidium in bonis fideicommissi quod operetur, in conf. lvi. nu. 16. 519

2 Dotes ex testamento debite descendentibus dicuntur profecticiae, & in legitimis, & trebellianicis computantur, in conf. cxvi. num. 18. 519

2 Dotis legatum factum puellae, uel mulieri dicitur conditionale, si & quando nupserit, in conf. clv. num. 9. 675

Quod limitatur, ibidem nu. 44. 676

2 Dotis legatum, & perpetuum, & irrevocabile, in conf. clxv. nu. 25. 716

Reliqua uideas in uerbis legatum, & in uerbis relicto.

2 Dos promissa uel soluta quando censetur promissa uel soluta animo copendiendi cum legato dotis, in conf. clx. nu. 1 & 15. pag. 695. cū fecit. Et ut copulatio facta censatur, quid requiritur, ibid. nu. 10. & 12. 696

1 Dorem ecclesiae promissam, uel eius augmentum si praeteritus, & rector non exigerent, ecclesiae teneantur, in conf. iiii. nu. 4. 16

2 Dote ecclesiae data quando ecclesiae reuocabilitate acquirit, ibi. au. 45. 21

1 De dote matrimonij temporalis ad dorem ecclesiae argui licet, ibidem. numero 5. 16

1 Dotium suarum creditrix esse definit uxor tanquam haeres marito suo succedens, & dotes cum patrimonio mariti confunduntur, & in consilio xxxviii. nu. 2. 119

Et an dotes suas debitor, & ab aliis bonis separare possit, ibidem. nu. 1. ca. 119

1 In dotibus suis fidei praeducitur uxor, quae tanquam haeres mariti dotes pro filiabus, & ultra dotes omnia bona hereditatis promittit, in consilio xliiij. num. 3. 119

Contra, ibidem nu. 12. cad.

1 In dote, & lucro dotis mulier mutuum recipiendo, aut aliter se obligando, marito non praeducitur, in conf. xxxi. nu. 17. 144

1 Etiam quando mutuum a marito recessit, uel aliter ex causa alia, quā donationis cum eo contraxisset, ibid. nu. 18. cad.

1 Pro dote filiae, obligatio mulieris ualeat, in conf. xxxviii. nu. 1. 165

Et quando hoc fit utrum, ibid. nu. 10. cad.

1 Dotis causa mulier pro alio principali debitoris fideiubens obligatur nec senatusconsulto uelciano iuuatur, in conf. xliiij. nu. 2. cad.

1 Quod limitatur, ibidem num. 5 & 11. cad.

1 Sed si hoc uel mulier remaneat indotata efficaciter non obligatur, ibidem num. 6. cad.

2 Pro dote rem hypothecata marito uendendi si mulier consentiat & renuntiet hypothecae illius rei, nō praeducitur sibi in aliis bonis mariti, nec quo ad maritum etiam in illa re uendita, sed solum quo ad emptorem, in conf. xxi. nu. 22. 118

2 Dos constante matrimonio, a muliere cum iuramento & consensu mariti renuntiata ualide alienatur de iure canonico, i. cōf. xxxvi. n. 13. 162

2 Dos constante matrimonio propter alimenta de futuro, & imminuentem necessitatem ualide alienatur, ibid. nu. 14. cad.

2 Dos propter adulterium, ueniente marito, committitur a muliere perditur, & non propter stuprum, in conf. xxxi. nu. 16. 144

2 Ad dotes amissionem principaliter propter adulterium accusato ad maritum, uel ad uxorem duntaxat spectat, in consil. xxxij. nu. 17. cad.

2 Dorem non amittit mulier secundo nubens infra tempora luctus in consil. xxxiiij. num. 19. cad.

2 Dote etiam priuatur mulier luxuriosa uiuens post mortem mariti, in consil. xxxij. num. 20. 145

2 Maxime si certa quantitas illi, a marito in testamento pro dote fuerit relicta, neque aliter de dote appareat, ibidem nu. 21. cad.

2 Dotis retentio recte fit contra maritum turricum causa rationis administrationis non redditae, in consil. xxxvij. nu. 8. 163

2 Ad dorem mulieri agentis, an compensatio fructuum perceptorum, ex bonis pro dote hypothecatis per uiam extenuationis fortis principis possit opponi, in conf. xxxvij. nu. 9. cad.

2 Dos propter adulterium a marito commissum est uxori marito uiuente restituenda, in conf. xlv. nu. 5. 115

1 Dotis causa etiam non sunt alienabilia bona prohibita specialiter alienari, in conf. xxxviij. nu. 23. 119

Contra ibidem num. 35. 120

1 Idē in re prohibita alienari in contractu, & inter uiuos, ibid. nu. 25. 129

Index Confiliorum

- Contra ibidem. nu. 36. 1303
1 Doris, & mulieris fauorem, ac praeiudicium si pacti contineat, est quo ad fauorē leuandū, sed non quo ad praeiudicium ibidem nu. 29. 129
1 Doris, & mulieris fauore uerba enuntiatua probant, atque disponunt, ibidem nu. 30. ead.
1 Doris & mulier in matrimonio putatio, in quibus sit priuilegiata, & in quibus non in consil. xl. num. 14. 135
1 Doris fauore conditio potestatiua apposita in obligatione, & hypotheca bonorum facta per maritum uxori pro restitutione doris retrotrahitur ad tempus contracte obligationis, etiam in praeiudicio tertii, qui pendente conditione eadem bona fuisse obligata, in consil. xli. n. 17. 158
1 Doris fauore, idem iudicatur de conditione potestatiua, quod de cautali, seu mixta ibidem.
1 Doris fauore conditio sui, naturae, & regulariter potestatiua efficiunt nō potestatiua, ut eius euentus ad tempus conuentionis possit retrotrahi, in consil. 46. nu. 19. 151
1 Pro dore in dubio faciendā est interpretatio, etiam ad alterius aliquam praeiudicium, in consil. 73. nu. 22. 307
2 Doris promissioni si pignus, uel hypotheca adiciatur sub conditione euentus illius conditionis, etiam mere potestatiua retrotrahitur ad tempus promissionis, neque tempus implementi attenditur, in consilio xlv. num. 6. 188
2 Doris & filiae fauore prouisio hominis tollit prouisionem legis ordinariam in casu omisso, in consil. xxi. num. 30. 617
2 Doris fauor maior est, quam fauor donationis propter nuptias. ibid. nu. me. 33. 618
1 Doris causa specialiter usura est licita, & usque ad quam summam taxati possit, in consil. 167. nu. 11. 644
1 Doris fauore fructus rei pignorate pro dore, a marito acquiritur, ut illos in sortem computare non teneatur, in consil. 178. nu. 21. 679
1 Doris fauore donatio in dubio praesumitur, in consil. 190. n. 35. & 40. 715
1 Et sciens, & tacens ad sui praedictum consentire uidetur, in consilio 190. num. 35. 715
1 In dore causa fructus pignoris non computantur in sortem, in consil. 205. nu. 6. 773
1 Doris, & matrimonij fauore, tertio adiecto per pactum in contractu appositum, ius irreuocabile & acquiritur, in consil. 184. nu. 10. 691
1 Pro dore obligatio generalis facta mulieri concurret cum speciali eadem de alteri facta, in consil. 204. nu. 10. 766
3 Pro dotum restitutione bona mariti tunc ab eo possedita tacite sunt obligata, & hypothecata, in consil. 57. num. 35. 193
1 Et ea ad regressum haberi possunt, ibidem.
3 Quid si bona illa essent possedita per tertium ex facto, & contractu mariti, qui tanquam heres successisset ille cui dotes sunt restituendae, in consil. 57. num. 34. 193
2 Pro dore si bona immobili adiciuntur, & pro certa quantitate estimata marito tradita fuerint, maritus est debitor quantitas, & certa summa pecuniae, & in casu restitutionis, contra eum, uel haeredes suos, nō ad bona filii adiudicata, & estimata, sed ad quantitate aqi debet, Et si adiudicatio a iudice facta foret, in consil. 165. nu. 39. 719
2 Dore consistente in pecunia si maritus bona immobili estimata habeat ea non dicuntur dotalia nec ad illa agi potest actione in rem, sed solum actione personali ad quantitatem, ibidem nu. 40. ead.
1 Doris fructus non debet lucrari maritus non subfultis onera matrimonio, nec expensas nuptiales, in consil. xl. nu. 27. & 51. pag. 136. cit. seq.
1 Doris fructus maritus facilius lucratur, quam dore, uel illius partem, in consil. xl. num. 51. 139
1 Dos potest filius familias et in uita patris acquiri, in consil. 54. nu. 8. 197
2 Doris filij fructus a patre percepti ad quem potius mortem spectant, in consil. li. nu. 1. & 20. pag. 206. cum seq.
1 Quid si filius seorsum a patre habitaret, & pater dorem retineret, ibid. num. 16. 207
2 Dos filij in pecunia consensens debet patri quoad usufructum tantum acquiritur, & quicquid ex hoc usufructu acquiritur, ad haeredes aequaliter spectat, in consil. li. nu. 5. 206
1 Quod declarat, ibid. nu. 22. 208
2 Dos usuras, & alimenta filius, qui per multum tempus non petit, remittit, & donasse censetur, maxime inter patrem, & filium, ibid. nu. 6. 206
2 Contra ibid. nu. 23. 208
2 Dos penes illum stare debet, qui matrimonij onera sustinet, ibid. num. 7. pag. 206. & in consil. cxxx. num. 1. uol. 3. 364
2 Dorem habens matrimonij onera sustinet, in consil. ij. num. 7. 206
2 Dotes, earumque fructus habere, & penes se retinere debet filius, qui uiuente patre duxit uxorem, cum primum filius uiuente, siue mortuo patre matrimonij onera sustinere cepit, ibid. nu. 8. 206
2 Doris fructus, & redditus quis propter tria lucratus, suosque facit, ibidem num. 9. 206
2 Dorem qui praestare debet sustentanti onera matrimonij, infra biennium in mora absque interpellatione constituitur, & ad usuras ac interesse teneatur, in consil. li. nu. 10. 207
2 Doris usuras, & fructus maritus praestare teneatur uxori seorsum ab illo culpa, & uoluntate ipsius mariti habitanti, ibid. nu. 11. 208
1 Idē in patre, qui dorem uxoris filij recepit, si filius absque culpa sua locum a patre habitaret, ibid. nu. 12. 207
2 Dorem patre filio absque culpa sua, & cum iusta causa seorsum habitanti, & matrimonij onera sustinenti restituit, alioquin ad alimenta dotis teneatur, & quomodo haec alimenta carentur, ibid. nu. 14. ead.
2 Dorem uxoris filio filius habitans simul cum patre, illiusque permixti retinens, quicquid ex fructibus illius acquirit, non communicat fratribus, ibidem nu. 17. 208

Au gustini Beroij.

- Dotis fructus à marito percepti post expulsum uxorem sunt restituendi, in confil. cxxix. nu. 5.
- 1 Dotem receptam pater non tenetur restituere filio in potestate ipse pater, nisi ex iuxta causa habitanti, sed folam arbitrio boni patris aliamque, onera matrimonij præstare tenetur, in confil. cxxi. nu. 1.
- 2 Et quid si absque voluntate patris, et sine iuxta causa foetum habuerit, ibidem num. 4.
- 3 Dotium causa quando aliquid & interesse ultra dotem à die mortis haberi, & pati possit, & quando aduersus illud, etiam non oblatum mento, restituito petatur, in confil. cxxvij. nu. 3.
- 4 Dotis debitor ratione moræ ad fructus, & interesse tenetur, in consilio 129. num. 7.
- 5 Etiam absque interpellatione, ibid. nu. 11.
- 6 Dotis fructus, seu alimenta debentur illi, qui onera matrimonij sustinet, in confil. 129. nu. 10.
- 7 Dotis alimenta, seu uxoris quomodo tacite remissa censentur, in consilio 111. num. 23.
- 8 Reliqua de alimentis dotis, uideas, in uerb. alimenta.
- 9 Dotis uisus sunt favorabiles à iure canonico permixte, neque ita facile tolluntur, sicut alii, qui sunt odiosa, in confil. 111. nu. 24.
- 10 Dos penes maritum etiam tollitur matrimonio, & penes filios communes superfluit utulo oneroso esse dicuntur, in confil. cxxix. nu. 37.
- 1 Ob dotem non solutam uxore, seu alimenta solum propter onera matrimonij sublinenda, ac marito, & non uxori, ac liberi, & ab uxore autem, qui dotem solvere tenentur, deberi, & promitti debent, licet, aut ab alijs, quàm à marito peti, ac exigi non possunt, in consilio cxxvij. num. 20.
- 2 Dotis fructus spectant ad heredes uiri, quando mulier, seu uxoris uisus in bonis uiri debentur, aut præstantur, in confil. 130. nu. 11.
- 3 Ex dotis promissione actio eo impetens censetur bonæ fidei, in consilio 129. num. 8.
- 4 Dotium matris hæres est filius, in confil. cxxvj. nu. 10.
- 1 Rei in dotem data simpliciter æstimantur quando fiat ad sciendum, pentionem, & quando ad alium effectum, in confil. 204. nu. 11.
- 2 In dotis causa etiam pactum factum de dando pignus in solutam non iudicat debitori, quin pecuniam debita solvere possit, ibidem.
- 3 In dotem si res data sit altimata tali affirmatione, que componatur pro minori pretio dimidia iusti pretij, nili quam res uisus, quo remedio fit succursum, in consilio 131. nu. 13.
- 1 Dotem eandem secundo uiro dedisse, seu promississe censetur, ut, quo primo uiro dotem dedit, seu promissit, illoque mortuo, secundo nulla dotis mentione facta nupit, in confil. 204. nu. 37.
- 1 Etiam si primum matrimonium fuisse putatum, & inualidum esse, secundo uiro mulier habens filios primi matrimonij data, non promittere non potest cum spe lucrandi aliquid plus quam quod solus filius habebitur, in consilio 130. nu. 7.
- 2 In dotis contractu pœna adiecta exigibilis est, & licitum est, uti, ut in alius contractibus dicuntur illiciti, & uisurarii, in consilio 204. nu. 37.
- 3 Et adiecta restitutioni, aut solutioni dotis non potest peti, & cogi, nisi facta interpellatione, ibid. nu. 37.
- 2 De dote ad legitimam argumentum recipitur, in confil. nu. 110.
- 2 Dos liberis tantum, & non marito acquiritur, si mulier impulerit dotem sibi reddi, ea in matrimonio sine liberis decedente, & ceteris, ut, quod cum liberis decedit, in confil. nu. 13.
- 2 Dos ad quem spectet, muliere decedente cum liberis, maxime hæres patris, quod ea decedente sine liberis dos ad dotantem reuertatur, in consilio 24.
- 1 In dotis successione attenditur locus originis illius, de cuius successione agitur, in consilio. clv. num. 2.
- 2 In dotis exactione, uli successione tam marito aliorum, quam in statu feruentur, ibid. nu. 3. 40. & 42. pag. 175. cum sequen.
- 1 Dote peridra pater filiam semel dotatam iterum dotare tenetur, in consilio 190. nu. 21.
- 1 Dos data filie alterius socij de comuni ob morem filie, de iure ratione omnium bonorum, patri restituatur, & ab eo recuperari potest, si reddenda, & in comuni ponenda, cum sua tamen causa uero marito dari possit, ibid. nu. 18.
- 2 Dot s restituito de rebus fideicommissis subiectis non potest obligari, si fidum fieri, in consilij. nu. 35.
- 1 Pro dotis restitutione mulier etiam à rebus immobilibus obligatur hypothecatis incipere potest, in consil. 38. nu. 32.
- 1 Pro dotis faciliiori restitutione pacta contenta ad fauorem mulieris debent omnino leuari, in consil. cxxvij. nu. 32.
- 1 Dotes suas uxor infra annum à die soluti matrimonij petere, & exigi potest super bonis hypothecatis, uli saltem petere, ut declaratur, testes fore super illis restituenda, etiam durante iure iurisdictionis uxoris marito bñ iure uidetur, uli alter debitor, in consil. 38. nu. 32.
- 1 Dos ut longiori die, quam infra annum à die soluti matrimonij restituatur, pacisci non potest, & statim finito anno, illo pacto non obligetur, peti potest, si in rebus mobilibus consistat, si uero in rebus immobilibus, statim soluto matrimonio ibidem.
- 1 Ad dotem restituendam, uli in tuto collocandam mulier propter inopiam, longamque absentiam mariti agere potest contra hæres dotis, & decedens, si in soluto cum marito pro rebus restituendis bona iurisdictionis filius mulieris solam libris quinqueque penes non possit, si rationis relicti, cum prohibitione, quod plus petere non possit, si pœna priuationis diti relinquit, in confil. 45. nu. 1.
- 1 Etiam si loceri hæreditas esset opulentissima, ibid. nu. 4.
- 1 Idem iur. iud. rursus à foreto exheredatus, ibid. num. 4.

Index Consiliorum

Augustini Beroij.

1. In dotis lucro cuius loci statuta seruauerit, in consil. clv. nume. 3. 40. & 42. pag. 675. cum seq.
2. Reliqua de lucro dotis, & de statuto loquente de lucro dotis uideas in uerb. lucrum, & in uerb. statutum.
3. Dotis fauore ultima uoluntas captatoria ualet, in consil. lxi. no. 1. 243
Feudum an, & quomodo possit in dorem dari, uideas in uerb. feudum.
4. Inter dorem, & donationem propter nuptias seruanda est æqualitas tam in constitutione dotis, quam in eius augmento, & in pactis de lu- crando, in consil. lxx. no. 4. 612
5. Dos magis ad se donationem propter nuptias trahit, quam e contra pro pter æqualitatem in utraque seruandam, in consil. xli. no. 32. 613
6. Inter dorem, & donationem propter nuptias pacta inæqualia hodie ua lent, ibid. no. 34. 612
7. Et quomodo iura æqualitatem in utrisq; induxerint, ibid. no. 35. 612
8. De legitima debita filiis in dotibus maternis, uideas in uerb. legitima.
9. Dotales res quando dicatur res data uel in solutum, uel estimata pro dote, & quâdo secus, in consil. lxi. no. 5. & 10. pag. 221. cum seq.
10. Dotales res ad maritum reuocabilit, & soluto matrimonio ad uxorem pleno iure irreuocabilit, in consil. lxx. no. 43. 771
11. Dotium rerum onera durante matrimonio à marito soluuntur, illo au tem soluto ad quem pertineat in consil. cl. no. 25. 439
12. Dotalis non est res empta à marito pecunia dotali quo ad effectum, ut contra eum ad rem illam agi, possit in consil. lxi. no. 41. 719
13. Et quando efficiatur dotalis ibid. no. 41. 719
14. Dotalis res potest dici res empta pecunia dotali mulieris concurrente consensu uiri, & mulieris, in consil. lxi. no. 10. 612
15. Dotalis rei fructus maritus eatenus lucratur, quatenus onera matrimo nij substat, in consil. lxx. no. 26. 594
16. Pro dotali pecunia promissa an, & quando quid certum pro ceterano licite promitti, & exigi possit, & quando non, in consil. lxx. nume. 22. & 24. 679
17. Dotalis rei alienatio filio tantum, & non substitutis filio per fideicom missum assert damnum, in consil. lxx. no. 14. 130
18. De bonis dotalibus, illa ad hunc effectum alienando, soluere creditoribus non potest uxor, quam testator reliquit usufructuarius omnium bono rum, si & donec dotes suas non repetierit, & illi mandauit, ut de bo nis testatoris creditoribus solueret, secus si testator debita solui sim pliciter mandaret, in consil. lxx. no. 14. 132
19. Dotalis fundus unius matris an sit æqualiter diuidendus inter filios ex diuersis matribus, inter quos pater bona æqualiter diuidi iussit, & quid, si dos esset in pecunia, & quid si mater una fundum, & altera pe cuniam in dorem habuisset, in consil. lxx. no. 80. 99
20. Dotalia bona mulieris quæ sunt, in consil. lxx. no. 9. 152
21. Dotalium bonorum maritus efficitur dominus, fructusque illorum ac quirit, & quicquid uult, in eis facere potest, ibidem. 99
22. Dotalia bona non possunt alienare, nec marito, aut alii ex alia causa, quam doris obligari, in consil. lxx. no. 26. 145
23. Dotalia iura, & bona non continentur in promissione, & obligatione generali, maxime si mulier plura alia bona ultra dotalia habeat, in consil. lxx. no. 5. 119
24. Pro dotalio donata uxori à marito spectant ad uxorem non transeun tem ad secundas nuptias quæ uel uixerit, etiam si illa dotes præci puas habeat, in consil. lxx. no. 8. 190
25. DOTARE ECCLESIAM licitum est, in consil. lxx. no. 1. 16
26. Reliqua de dotante ecclesiam, & quando, & quomodo ius patronatus ac quiratur, uideas in uerb. ecclesia, & in uerb. ius patronatus.
27. Dotare mulieres etiam dotatas, ac diuites, illisque dorem augere licet, in consil. lxx. no. 2. 16
28. Dotando filiam quod pater optimum consilium pro ea suscepisse dica tur, quando, & quomodo uerum sit, in consil. lxx. no. 17. 169
29. Dotalis de bonis suis censetur pater, qui dotauit filiam in testamento, aut aliter, & prohibuit, ut bona materna petere posset, nisi aliud cla rius dixerit, si bona sua ad dotandum in ea summa sufficiant, in con sil. lxx. no. 18. 111
30. Dotanda est, & alenda de bonis paternis filia femina aliis à successio ne uniuersali propter masculos exclusa in consil. lxx. no. 16. 229
31. Dotandæ sunt, & alendæ filie spurie de iure canonico in consil. lxx. no. 28. 717
32. Dotandi filiam onus quo ad patrem est personale, & necessarium tam respectu matrimonij, quâ respectu dotis dandæ, in consil. lxx. no. 7. 712
33. Et spectat ad patrem, & non ad fratres habentes bona communia, ibi. n. 15. 712
34. Dotandi filias onus non ad societatem omnium bonorum, sed ad patres earum spectare, nisi hoc expresse pacto sit conuentum, doct. magis com muniter sequuntur, & qui, ibid. no. 23. & 26. pag. 713. cum seq.
35. Dotandi filias alterius loci onus licet sit personale ipsius patris, tamen in societate omnium bonorum ad omnes socios communiter spectat, societati imputatur, ibidem no. 4. & 11. 711
36. Et an, & quomodo hoc sit uerum, in consil. lxx. no. 12. 712
37. Dotandi filias sociorum onus non est societati imputandum in consil. lxx. no. 15. 712
38. Dotari filia fratres de bonis communibus si alter frater sciat, & consentiat non potest tempore diuisionis quicquam hac de causa petere, & fauo re dotis donasse præsumitur ibidem no. 38. 715
39. Dotata de communibus filia unius fratris censetur, quando ab ambobus fra tribus, & de eorum consensu fuit dotata, ibid. no. 31. 714
40. Et si ambo fratres dorem tempore restitutionis sibi, & sic societati reddi stipulati fuerunt, in consil. lxx. no. 33. & 36. 715
41. Idem, quando alter frater sciuit filiam alterius fratris fuisse de commu ni, dotatam, & non contradixit, ibid. no. 34. 714
42. Dotare filiam pater necessario tenetur, in consil. lxx. no. 7. 714

Dotare

Index Confiliorum

Augustini Beroij.

- 1 Dotare iterū filiā semel dotatā pater tenetur, dote p̄dita, ibid. nu. 21. 713
- 1 Dotasse quis in dubio potius administratorio, quā proprio nomine cēserur, in conf. 184. nu. 3. 639
- 1 Dotata quando dicatur filia, adeo quod sub statuto loquente de filia dotata comprehendatur in conf. xl. nu. 33. 137
- 1 Dotata dicitur filia, cui a patre aliquid pro dote ante nuptias fuit relictum, ibid. nu. 32. 137
- Et quo ad quos effectus dicatur dotata, & quo ad quos non, ibidem nu. me. 49. & 56. pag. 139. cum seq.
- 1 Dotata quare dicatur filia, cui simpliciter dos ante matrimonium fuit legata quo ad effectum, ut excludatur a successione per statutum excludens filiam dotatam, sed nō quo ad effectum, ut maritus dotem ex statuto loquenti de lucro dotis lucratur, ibidem.
- Reliqua de filia dotata, videas in uer. filia.
- 2 De dotata, aut dotanda dispositio loquens locum non habet in ea, quæ ante nobiles annos mortua sit, in conf. lxxv. nu. 10. 110
- 3 Dv̄s vs actus declaratur per protestationē, in conf. lxx. nu. 18. & 23. 168
- 3 In dubiis optima est ratio, quæ pro religione facit, cōf. 135. n. 12. 381
- 3 In dubiis consuetudo facit opinionem illam prævalere, pro qua est consuetudo, in conf. 87. nu. 25. 275
- 1 In dubio ecclesia quælibet præsumitur libera, & non patronata, in conf. lvi. nu. 11. 33
- 1 In dubio semper pro matrimonio indicandum, in conf. 35. nu. 9. 111
- 1 In dubio donatio non præsumenda, in conf. lv. nu. 10. 201
- 1 In dubio simplex donatio est præsumenda concessio alicuius rei facta ob merita præcedentia, in conf. lxxv. nu. 23. 234
- 1 In dubio donatio principis motu proprio facta præsumitur, ibidem numero 23. 234
- 1 In dubio feudo alicui concessio præsumitur in esse ea, quæ sunt de propria, & originali natura feudi, nisi per pactum alterentur, ibidem numero 43. 235
- 1 In dubio bona præsumenda sunt allodialia, non autem feudalia, & dicens illa esse feudalia, debet probare, si dicens esse allodialia in possessione reperitur, in conf. lxx. nu. 157. 249
- 2 In dubio concessio bonorum magis allodialis, quā feudalis iudicatur in conf. cx. nu. 69. pag. 480. & in conf. clii. nu. 18. & 19. uol. 2. 668
- 1 In dubio bona esse feudalia, siue homines esse oneri, ac seruituti hominū, & mansæ subiecti non præsumuntur, sed secundum ius commune homines cum bonis suis ab oneribus, & seruitutibus liberi, atque immunes præsumuntur, in conf. cxv. nu. 30. 475
- 3 In dubio res libera, & allodialis, non autem emphyteotica, nec feudalis præsumitur, in conf. lxxix. nu. 6. 161
- 3 In dubio res præsumitur libera, nisi seruitus probetur imposita, in conf. 134. nu. 6. 376
- 1 In dubio statuta, & conventiones partium secundum ius commune debent intelligi, in conf. xxxviii. nu. 37. 130
- 2 In dubio contractus, & conventiones inter partes debent intelligi, secundum quod de iure competeant, in conf. 41. nu. 16. 177
- 2 In dubio contractus, & conventiones a iure communi, & dispositione statutorum loci, & secundum illorum qualitatē regulantur, ibidem.
- 2 In dubio contractus, & in illis disposita regulantur secundū ius cōe, vel statutum, aut secundum loci consuetudinem, in conf. cxl. nu. 6. 623
- Et quando hoc uerum sit, ibid. nu. 39. 628
- 2 In dubio uerba statuti sunt secundum iuris communis dispositionem intelligenda, ut ius commune minus, quā possit, laxatur, in confilio cxliii. nu. 5. pag. 640. & in confilio cliii. nu. 14. uol. 1. 572
- 1 In dubio conuenta recipiunt interpretationem a iure communi de eadem materia loquente, in conf. cxv. nu. 1. 472
- 1 In dubio contrahentes censentur conuenisse secundum solitum, & consuetum inter eos seruati, in conf. cxl. nu. 20. 532
- 1 In dubio uerba semper secundum subiectam materiam sunt intelligenda, & restringenda, in conf. lxxvi. nu. 14. 252
- 1 Et semper sunt capienda naturaliter, & nō ciuilitate, in cōf. 71. nu. 21. 292
- 2 In dubio uerba simpliciter posita secundum subiectam materiam interpretantur, etiam illa impropriando, in conf. cx. nu. 17. 470
- 2 Et sunt intelligenda naturaliter, non autem accidentaliter, in conf. clxxvii. num. 8. 723
- 3 In dubio uerba semper debent intelligi secundum qualitatem personarum, ad quas fuerunt relata, in conf. lxxviii. nu. 1. 91
- Et magis, quā secundum qualitatem personarum proferentis, ibid. nu. 2. ead.
- 3 Eo debent intelligi secundum materiam subiectam etiam cōtra illorum propriam significationem, in conf. 50. nu. 2. 164
- 3 In dubio uerba interpretanda contra eam, qui se in illis fundat in conf. xxxvi. nu. 9. 120
- Et in iudiciis ad fauorē illius, cuius gratia prolata fuerūt. ibi. n. 10. ead.
- 1 In dubio semper facienda est interpretatio, ne quis periculum incurrit se dicatur, in conf. cxlix. nu. 12. 559
- 1 In dubio est interpretandum, conductorem propter non solutionem canonis, etiam, quando inruit soluere, non cecidisse a iure suo, ibid.
- 2 In dubio semper debet fieri interpretatio, ut minus, quā possit, comprehendatur iura de futuro, in conf. lxxxi. nu. 40. 592
- 2 In dubio interpretatio, & opinio illa est sequenda, per quam propria significatio saluatur, in conf. cxviii. nu. 16. 526
- 1 In dubio pro dote facienda est interpretatio etiam ad alterius aliquale præiudicium, in conf. lxxii. nu. 22. 307
- 1 In dubio melius est regulis iuris inferuire, in conf. xcii. nu. 29. 386
- 1 In dubio actus sēper cū sua natura factus cēserur, in cōf. clxv. nu. 17. 717
- 1 In dubio actus factus, seu coram officiali alicuius loci tanquam officiali simpliciter censetur factus nomine ipsius officialis tantum, & non alicuius alterius superioris, in conf. ix. nu. 5. 24

- Maximē si non apparet de commissione, & delegatione alicuius superioris sibi facta, sed alteri ille actus commissus fuit, ibid. nu. 6. 24
- 3 In dubio actum faciētem intelligitur uelle facere solum, quatenus habet ius faciendi, & non ultra, in conf. cxij. nu. 6. 111
- 3 In dubio quid factum præsumitur tempore permissio, in conf. clxxv. nu. 13. 699
- 3 In dubio stipulatio facta a iudice, & a notario sub nomine appellati officii censetur recepta nomine illius, cuius interest, in conf. lxxix. nu. 2. 607
- Reliqua de hoc uideas in uerb. stipulatio.
- 3 In dubio industria persone in commissione negotij, & tunc etiam cognitione causæ, & iurisdictione non censetur electa, in cōf. lxx. nu. 13. 168
- 1 In dubio quis potius administratorio, quā proprio nomine censetur, in conf. 184. nu. 3. 639
- 1 In dubio quis hæredibus, ac successoribus suis pacisci, & acquiescere, in conf. cxv. nu. 21. 110
- 1 In dubio quis censetur pacisci sibi, & pro suo interesse, ac de rebus suis, in conf. clxi. nu. 8. 110
- 2 In dubio semper obligatio facta per contrahentes etiam pro hereditate facta censetur, in conf. cxvii. nu. 10. 419
- 2 In dubio renuntiatio omnibus, & quibuscunque iuribus, & bonis hereditatis alicuius quibus, & ad quorum utilitatem facta censetur, in conf. xlv. nu. 13. 110
- 2 In dubio quis præsumitur contraxisse bona fide, & eo modo, quod actum aliquod, aut penam aliquam, quis incurrisse non dicatur, in conf. clxxv. nu. 13. 110
- 1 In dubio bona fides præsumitur, præsertim quando possessio fuit iusta, in conf. cix. nu. 13. 419
- 1 In dubio uenditionis contractus celebratus intelligitur, quando pretio de pretio, etiam si ex pacto res, seu species ex altera parte dantur, in conf. cxviii. nu. 11. 110
- 1 In dubio potius contractus mutui, quā depositi celebratus censetur, quando dantur res sui natura mutabiles, & idem in eodem genere debet restitui, in conf. cxviii. nu. 36. 110
- 1 In dubio solutio debet intelligi facta in durioriorem causam, & per penam posset incurrere, in conf. cxvii. nu. 24. 419
- Reliqua de hoc uideas in uerb. solutio.
- 2 In dubio testator præsumitur sciuisse uires sui patrimonij, & honoris, in conf. lxxix. nu. 9. 110
- 1 In dubio testatoris intentio limitatur, & declaratur causa præsumitur inter liberos seruanda, in conf. cxlii. nu. 13. 110
- 2 In dubio interpretatio illa fit, quæ menti, & uoluntati testatoris inest, in conf. 29. nu. 16. 110
- 2 In dubio legatum intelligitur factum de re propria testatoris, & non de aliena, in conf. lxxii. nu. 4. 110
- Etiam si demonstrationes rei legatæ pro parte rei testatoris, & pro parte rei alienæ conueniant, in conf. xlii. nu. 7. 110
- 2 In dubio semper facienda interpretatio, uel legatū ualeat, ibid. nu. 11. 110
- 2 In dubio habitatio, & alimenta censentur relicta, prout testator uult illa præstare solitus erat, in conf. lxxvii. nu. 11. 110
- 2 In dubio hæredes instituti, & honorati præsumuntur gratiam in conf. lxxii. nu. 7. 110
- 2 In dubio substitutio intelligitur, & præsumitur directa, & non obliqua, in conf. lxxv. nu. 2. 110
- 2 In dubio etiam statuti uerbis claris, & expressis, nisi de contraria testatoris mente manifeste appareat, in conf. 71. nu. 4. 110
- 2 In dubio pro conseruatione testamenti error præsumitur, neque error debet, in conf. 80. nu. 17. 110
- 2 In dubio testator id uoluisse censetur, quod a iure communi, uel municipalis est introductū, in conf. xc. n. 6. pag. 386. & in cōf. lxx. nu. 2. 110
- Et illius dispositio intelligitur secundum ius commune, uel statuti, in conf. 112. nu. 13. 110
- 2 In dubio agnati potius, quā cognati præsumuntur uocari, in conf. lxxv. nu. 16. 110
- 2 In dubio substitutus compendiosē filio impuberi uulgariter præsumitur, & per fideicommissum censetur uoluisse ex pupillari substitutione admitti, in conf. 127. nu. 6. 110
- 2 In dubio amplectenda, & sequenda est interpretatio, quod testator substitutos fideicommissum reciprocum censetur remissionem præstare, in conf. 130. nu. 21. 110
- 2 In dubio testator censetur in substitutione fideicommissaria uoluisse disponere, secundum quod ius commune, uel municipale in rebus suis disponit, in conf. cxlv. nu. 9. 110
- 2 In dubio uerba legati ostendunt mentem testatoris, in conf. clxxv. nu. 32. 110
- 2 In dubio testator familie suæ magis, quā grauati, uel alterius præsumitur uoluisse censetur, in conf. clxxvi. nu. 7. 110
- 3 In dubio testator semper censetur disposuisse potius secundum personam suam ciuitatis, quam secundum ius commune, in conf. lxxv. nu. 13. 110
- 3 In dubio modus potius, quā conditio præsumi debeat, in conf. clxxvii. nu. 1. 110
- 1 In dubio præsumitur ignorantia, in conf. clxxvii. nu. 10. 110
- 1 In dubio capienda est interpretatio in alium casum, quā donatio, ibidem nu. 73. 110
- In dubio quid censetur factum nomine, & mandato illius, cuius expressis id factum reperitur, in conf. 187. nu. 74. 110
- 1 In dubio pater uelle filios inter se aequales esse, & illos æquales esse, re præsumitur, in conf. xxij. nu. 1. & 15. 110
- Et quando secus, ibid. nu. 3. 110

1j.

1

fil.xcvi.num.2.

2 Duplicis uinculi ratio, ut duplex uincat unum, in quibus attendatur, ut
cumque habeat, in conf.xcvi.num.10.

Reliqua uidea de hoc in uerb. uinculum.

Duplici officio quis fungi non pōt, & quomodo, uidea in uer. officium.

1 DYRA 2, & extare præsumitur res, quæ semel exiit, nisi contrarium
probetur, in conf.xliii.num.15.

3 Dv x, duces, reges, & principes subiecti sunt legi, & rationi naturalī, qui
uis lege positua soluti dicantur, in confil.139.num.19.

E

3 C C L E S I A quid sit, in confil.177.num.17.

3 Ecclesia est quid principale, & separatam ab attrio, cimi-
rio, & porticu, & in quibus partiscitur, in confil.cxxxvi
num.33.

3 Ecclesia non comprehenditur in dispositione facta de ep
scopo, nec e contra, in conf.cxlviij.num.2.

3 Ecclesia appellatio in materia penali non comprehenditur parie-
tes, quibus locus illi facer circundatur, in conf.177.num.18.

3 De ecclesia multa sunt, quæ sunt extra ecclesiam, & non in ecclesia, ibi-
dem num.21 & 34, pag.eadem confeg.

1 In ecclesia porta cultus non dicitur esse in ecclesia, nec extra ecclesia
sed partim extra, & partim incus, ibid.num.23 & 25.

3 In ecclesia facta dicuntur etiam, quæ sunt in, & super porta ecclesie facta ad
effectum puniendi illa etiam tanquam facta in ecclesia, ibidem num.
eff.3.

Contra ibidem, num.20.

Et quomodo prius dictum intelligitur, in conf.cxlxvii.num.26.

3 In ecclesia fieri prohibitum censetur etiam pro hibitum fieri in attrio, vel
porticu illius, & circum circa per quadraginta passus, & puniunt, per-
inde ac si in ecclesia factum esset, in conf.177.num.4.

Et quomodo hoc procedat, ibid.num.32.

1 In ecclesia plures ordines officialium dantur, & quomodo alter alteri
præferatur, & alter altero maior, seu minor esse dicatur, in confilio
22.num.30.

1 Ecclesia unus debet esse unus gubernator, & rector, non autem duo, in
confil.25.num.9.

1 In ecclesia Romana, & in Papa imperium, & principatus omnis esse dici-
tur, in confil.114.num.50.

1 Ecclesia romana in terris ecclesie per omnia habet, & sibi uendit ius
ra principis, & imperij, in confil.114.num.51.

1 Ecclesia romanam si delinquatur, committitur crimen læsæ maiesta-
tis in primo, & secundo capite, ibid.num.49.

Ecclesia romana uniuersalis si offendatur per delictum maximè ab eius
subdito commissum, illud delictum dicitur crimen læsæ maiestatis in
primo capite, & per illud omnes ecclesie etiam particulares offendit
tur, in confil.114.num.57.

1 Contra ecclesiam romanam delinquens priuari debet omnibus bonis,
quæ & qualibet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauidium feli-
tiorum delinquentis reuerfa dicuntur, ibid.num.62.

1 In ecclesia adificatione, & reparatione quis contribuere teneatur, con-
suetudo ecclesie, si qua extat, in primis est seruanda, in cōf.lij.num.1.

1 Ecclesia quod populus, fide laici, aut alij debeant reparare, si est consu-
tudo, ea seruari debet, in confil.ij.num.2.

1 Idem si statutum antiquum, aut priuilegium à Papa concessum (super
hoc extaret, ibid.num.3).

1 Pro ecclesie fabricæ portione certa redditum ecclesie deputata, si illa
sit sufficiens, ad eam, & non ad alias personas, nec ad alias redditus
est recurrentum, in confil.iii.num.5.

1 Ad ecclesie reparationem, & adificationem quando episcopus solus de
quarta reddituum suorum etiam percipitorum, & prætoriorum, aliàs
de suo proprio teneatur, in confil.iii.num.6 & 15.

Et an præscriptio in contrarium etiam longissimi temporis ei profit,
ibidem num.7.

Est si quarta illa sufficiat, an canonicos, & alios in hoc grauari pos-
sit, ibidem num.8.

1 Ecclesie reparationis tempore episcopus recipiens quartam suorum red-
dituum secundum canones pro fabrica ecclesie distribuendam, non po-
test illam retinere, sed expendere teneatur, ibid.num.9.

Et an pro annis, quibus ecclesie reparatione, & adificatione non indi-
get, dictam quartam suam faciat, & in suos usus conuertere possit, an
verò illam pro usu fabricæ, & reparationis ecclesie consuetare teneatur,
in confil.iii.num.10.

1 Ecclesie parochialis rector an tertiam, seu quartam redditum eccle-
sies (sue fabricæ, & reparationi, à canone deputatum suum faciat, &
in suos usus conuerterat pro annis, quibus ecclesie reparatione, & edi-
ficatione non indiget, an verò illam pro usu fabricæ, & reparatione ec-
clesie consuetare teneatur, ibid.num.12.

1 Ad ecclesie fabricam de tertia parte reddituum ecclesie pro fabrica de-
putata teneatur monachus ad clericales ordines promouus, cui de ec-
clesia curata prouisiu fuit, ibidem num.14.

1 Ad ecclesie reparationem, & adificationem quomodo, & quo iure capi-
tulum, seu canonicus ecclesie cathedralis teneatur, ibidem, num.3.

Ad ecclesie cathedralis fabricam episcopus fortius, & prius de quarta
redditu teneatur, quam canonici de redditibus suarum præben-
darum, ibid.num.19.

Et quid de clericis inferioribus beneficiatus, quando & quomodo ipsi
contri-

This image shows a vertical strip of aged, yellowed paper. The paper has a textured, slightly mottled appearance with some darker spots and faint, illegible markings, possibly remnants of text or a book cover. The color is a warm, off-white or light beige.

E

C L E S T I A quid sit, in confil. 177. nu. 17. 505
Ecclesia est quid principale, & separatam ab attrio, cimit-
rio, & porticu, & in quibus pacificetur, in confil. clxxviii.
num. 33. 510
Ecclesia non comprehenditur in dispositione facta de episcopo
contra, in confil. clxxviii. nu. 2. 431
ellatione in materia penali non comprehenduntur parie-
luta illa facer circumdatur, in confil. 177. nu. 18. 505
solus fuit, quae fuit extra ecclesiam, & non in ecclesia, ibi-
dem, 34. pag. ead. seq. 506
Porta exiens non dicitur esse in ecclesia, nec extra ecclesia
extra, & parit in eis, ibid. nu. 23. & 25. 507
Ista dicitur extra, quae fuit in, & super porta ecclesiae facta
uniendi illa etiam tanquam facta in ecclesia, ibidem nu.
ead. 508
m. nu. 20. 509
Prius dictum intelligatur, in confil. clxxvii. nu. 26. 510
Tri prohibitum censetur etiam prohibitum fieri in attrio, ul-
tus, & circum circa per quadraginta passus, & punitur, per
in ecclesia factum ellet, in confil. 177. nu. 4. 509
hoc procedat, ibid. nu. 32. 510
Iures ordines officialium dantur, & quomodo alter alteri
& alter altero maior, seu minor esse dicatur, in consilio
ead. 511
Ius debet esse unus gubernator, & rector, non autem duo, in
num. 9. 83
Romana, & in Papa imperium, & principatus omnis esse dicitur
in 14. nu. 50. 470
Iana in terris ecclesiae per omnia habet, & sibi uendit uis
us, & imperii, in confil. 114. num. 51. 511
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen laesae maiesta-
tis, & secundo capite, ibid. nu. 49. 512
Iana universalis si offendatur per delictum maxime ab eius
omnibus, illud delictum dicitur crimen laesae maiestatis
in re, & per illud omnes ecclesiae etiam particulares offendi-
tur, in 114. nu. 37. 171
Iamam non solum delinquentes priuari debet omnibus bonis,
libet ecclesia habuit, & illa ad ecclesiam in prauium dicitur
in 114. nu. 52. 471
Iamam si delinquant, committitur crimen la